

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาว ปาริพัญญ์ สิทธิการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ
เมษายน 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๘๖

ป ๕๕๔ค

๘๙๒

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวปาริพัญญ์ สิทธิการ

๒๕ ส.ย. ๒๕๔๕

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ

เมษายน ๒๕๔๕

ปาริพันธุ์ สิทธิการ. (2545). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพ -*
มหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ โดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะของธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 352 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 10.05 for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การทดสอบแบบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยที่ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงลักษณะของธุรกิจที่ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในฐานะของผู้อยู่ในแวดวงอุตสาหกรรมการพิมพ์ ผู้วิจัยคาดหวังว่า การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คงจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ และส่วนรวมได้บ้างไม่มากนักน้อย และหวังว่าการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติคงจะสำเร็จเป็นรูปธรรมได้ในอนาคตอันใกล้

THE OPINION OF THE PRINTING INDUSTRY ENTREPRENEURES IN BANGKOK ON
THE ESTABLISHMENT OF NATIONAL PRINTING INSTITUTE

AN ABSTRACT
BY
MISS PAREEPUNT SITTIKARN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University

April 2002

Pareepunt Sittikarn. (2002). *The Opinion of The Printing Industry Entrepreneurs in Bangkok on The Establishment of National Printing Institute*. Master Project, M.B.A. (Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Dr. Apiruth Tangkrachang

The purpose of this research is to study and compare the opinion of the printing industry entrepreneurs in Bangkok on the establishment of national printing institute, in four aspects such as the institute establishing need, the entrepreneurs' demand on institute services, expected management pattern and entrepreneurs participation ; as classified by age, educational level, working position, working experiences, business type, business size, businesses ownership and the awareness of institute establishment.

Sample group was used for this study consists of 352 printing industry entrepreneurs in Bangkok area, who were selected as the samples by convenient sampling method. The used Instrument for data collecting was a five-level rating scale questionnaire. Data analysis was processed by SPSS version 10.05 for Windows. Statistics devices for data analysis were percentage, arithmetic means, standard deviation, T-test (Independent Samples), F-test (One – way Analysis of Variance) and multiple comparison by Scheffe'.

The studying results were as follows :

Most of Bangkok entrepreneurs' opinions were in a high level as a whole and in all four aspects. And all different factors as age, educational level, working position, working experiences, business size, business ownership and the awareness of the institute establishment affected to their opinions on the establishment of National printing institute with statistically significant difference. Only the business type affected to the opinions of the entrepreneurs on the establishment of national printing institute with statistically insignificant difference.

On behalf of the printing industry participant, I hope that this research would be useful for the printing industry sector and on the whole and the establishment of National printing institute will be successfully formed in the near future.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

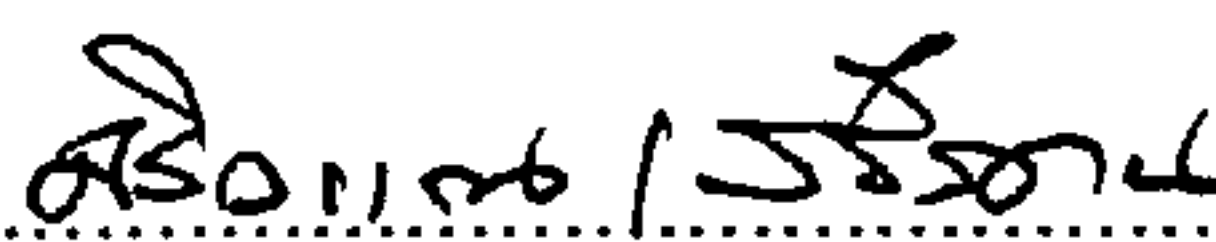
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

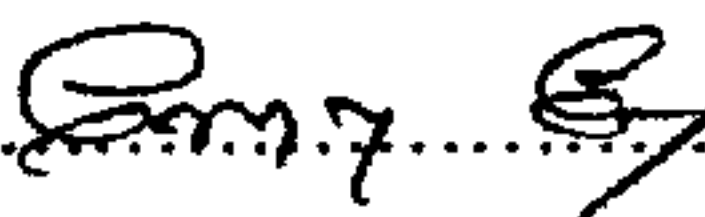
ประธาน

(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ตลอดจน รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องของสารนิพนธ์ ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการศึกษาค้นคว้าจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคุณรังษิ เหลืองวารินกุล ประธานสหพันธ์การพิมพ์ไทย และประธานกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม รองศาสตราจารย์ ผกามาศ ผจญแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่อนุเคราะห์ข้อมูลและคำแนะนำสำหรับการออกแบบสอบถาม กรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ทุกท่าน ดร. ธนวรรณ พลวิชัย ผู้อำนวยการศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ช่วงเริ่มต้น คุณศศิกานต์ ประสิทธิ์แพทย์ ผู้จัดการกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ได้ช่วยประสานงานในการนำส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากสมาคม ชมรม และกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ต่างๆ และผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในส่วนของกลุ่ม ชมรม สมาคมด้านการพิมพ์ รวมถึงผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อประกอบการศึกษาและจัดทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเพื่อนร่วมรุ่น โดยเฉพาะ พี่เจี๊ยบ น้องเก๋ น้องบี เล็ก และนา ที่ได้เอื้อเฟื้อสมุดจดรายวิชา คำแนะนำ และเก็บเอกสารประกอบการเรียนตลอดเวลาที่ผู้วิจัยประสบปัญหาจากอาการป่วย

และผู้วิจัยจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ได้เลย หากปราศจากบุคคลสำคัญในชีวิตของผู้วิจัย อันได้แก่ คุณแม่ คุณป้า และคุณลุง ผู้ให้กำเนิด เลี้ยงดู สั่งสอน อบรม และให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด และ คุณปริญญา ไต้ธงชัย ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท สตาร์ปรีนท์ จำกัด (มหาชน) ผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัยที่กรุณาเปิดโอกาส ประสบการณ์ใหม่ๆ คำแนะนำ และแง่คิดที่ดีกับผู้วิจัยเสมอมา

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณของคุณแม่ คุณป้า และคณาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นผู้ให้ชีวิตและวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ปาริพัณฐ์ สิทธิการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	8
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสถาบันและองค์การ.....	10
กระบวนการสร้างสถาบันและการจัดตั้งองค์การ.....	12
การจัดระบบโครงสร้างองค์การ.....	13
รูปแบบขององค์การ.....	17
กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การ.....	18
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ.....	20
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร.....	21
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม.....	22
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ.....	23
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้.....	23
ประวัติองค์การที่ร่วมจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ.....	24
กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.....	24
ศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น.....	
27	
แบบวัดความคิดเห็น.....	30
การจัดตั้งสถาบันในประเทศไทย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 36
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 36
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล..... 37
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล..... 38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 39
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 43
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 90
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 90
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 93
	อภิปรายผล..... 97
	ข้อเสนอแนะ..... 103
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป..... 104
	บรรณานุกรม..... 105
	ภาคผนวก..... 111
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย..... 112
	ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 118
	ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม..... 121
	ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล..... 125
	ประวัติย่อผู้วิจัย..... 136

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงภาวะการค้ำระหว่างประเทศของไทย.....	1
2	แสดงภาวะการส่งออกแยกตามรายการสินค้าอุตสาหกรรมการพิมพ์ ปี 2539 -2544.....	2
3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ.....	43
4	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ แห่งชาติโดยภาพรวม.....	47
5	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ.....	48
6	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ....	49
7	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ.....	51
8	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ จำแนกเป็นรายข้อ.....	52
9	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ แห่งชาติ ด้านความต้องการ ด้านการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร และการมี ส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	53
10	แสดงการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการ บริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	54
11	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ.....	55
12	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ.....	55
13	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ.....	56
14	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
41	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารเป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ.....	80
42	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ.....	80
43	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้าน ความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และ โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	81
44	แสดงการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 7 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการ ด้านความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้าน การมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	82
45	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านความต้องการเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	83
46	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านลักษณะการบริการเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	84
47	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	85
48	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	86
49	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	87
50	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้าน ความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ.....	88
51	แสดงการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 8 โดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบัน.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 ผังลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์.....	20
3 แผนผังองค์กรของสถาบันยานยนต์.....	29

บทนำ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้ง
สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ภูมิหลัง

จากการที่อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมในสาขาอื่นๆ ครอบคลุมเกือบทุกอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค อิเลคทรอนิกส์ สินค้าเกษตร สื่อการศึกษา แม้แต่ในธุรกิจบันเทิง เนื่องจากสินค้าและบริการต่างๆ นั้น ล้วนแต่มีความต้องการด้านบรรจุภัณฑ์และสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการให้กับอุตสาหกรรมนั้นๆ ทำให้การขยายตัวของอุตสาหกรรมต่างๆ ส่งผลต่ออัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการพิมพ์เช่นกัน แม้ในช่วงที่อุตสาหกรรมอื่นๆ ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจ การขยายตัวด้านการส่งออกโดยภาพรวมเป็นลบ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ภาวะการค้าระหว่างประเทศของไทย ปี 2542-44

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ				
ปี	มูลค่าการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
2542	108,378	58,463	49,915	8,548
อัตราการขยายตัว (%)	11.8	7.3	17.6	-29.1
2543	132,053	69,872	62,181	7,691
อัตราการขยายตัว (%)	21.8	19.5	24.6	-10.0
2543*	85,188	45,284	39,904	5,379
อัตราการขยายตัว (%)	24.2	21.9	27.0	-5.7
2544*	86,040	43,849	42,191	1,659
อัตราการขยายตัว (%)	1.0	-3.2	5.7	-69.2

*ข้อมูลเดือนมกราคม — สิงหาคม

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

แต่อุตสาหกรรมการพิมพ์กลับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมไม่กี่ประเภทที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี (รายงานสมาคมการพิมพ์ไทย : 2539) โดยในระยะ 8 เดือนแรกของปี 2544 (ม.ค.- ส.ค.) มูลค่ารวมของการส่งออกสินค้าของไทยมีมูลค่า 43,849 ล้านเหรียญสหรัฐ การขยายตัวลดลงจากระยะเดียวกันของปี 2543 คิดเป็นร้อยละ 3.2 แม้ว่าจะเกิดปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงปี 2540-2542 แต่จากตารางที่ 2 ซึ่งเป็นรายงานภาวะอุตสาหกรรมการพิมพ์ พ.ศ. 2539-2544 ก็ยังแสดงถึงอัตราการส่งออกที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องทั้งด้านสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์

ตาราง 2 ภาวะการส่งออกแยกตามรายการสินค้าอุตสาหกรรมการพิมพ์ ปี 2539-2544*

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ							ตลาดสำคัญ
สินค้า	2539	2540	2541	2542	2543	2544*	
สิ่งพิมพ์	34.88	35.58	40.15	38.22	41.13	22.4	สหรัฐอเมริกาและ สหราชอาณาจักร
บรรจุภัณฑ์กระดาษ	11.05	10.17	39.32	52.06	56.48	30.16	ไต้หวัน, จีน
มูลค่ารวม	45.93	45.75	79.47	90.28	97.61	52.56	

*มูลค่าส่งออกช่วง 6 เดือนแรกของปี 2544
ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก

จะเห็นได้ว่าภาวะการส่งออกของอุตสาหกรรมการพิมพ์มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แม้ในปี 2544 ที่ตลาดส่งออกสิ่งพิมพ์หลักของไทย เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย แต่มูลค่าการส่งออกรวมทั้ง 2 ผลิตภัณฑ์ก็ยังคงมีมูลค่าถึง 52.56 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะเวลาเดียวกันในปี 2543 (ม.ค.-มิ.ย.) คิดเป็นกว่าร้อยละ 17.63 (ฝ่ายพัฒนาอุตสาหกรรม สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

จากบทวิเคราะห์ของกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องตลาดสิ่งพิมพ์ในรอบ 6 เดือนแรกของปี 2544 พบว่า ตลาดสิ่งพิมพ์ไทยได้มีการขยายตัวทั้งทางด้านการผลิตและการส่งออก เนื่องจากประเทศคู่แข่งชั้นในภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ สิงคโปร์ ฮองกง กำลังประสบปัญหาค่าแรงงานที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ทำให้ตลาดโลกโดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา หันมาว่าจ้างสิ่งพิมพ์จากประเทศไทยเพิ่มขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของสิ่งพิมพ์ไทยที่สามารถส่งออกไปแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยมีมูลค่ารวมอยู่ในสินค้าส่งออกถึง 100,000 ล้านบาท ขณะที่มียอดการส่งออกสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์โดยตรงมีมูลค่า 100 ล้านบาท ในพ.ศ. 2543 นอกจากนี้การขยายตัวของอุตสาหกรรมการพิมพ์ยังมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมภายในประเทศส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ด้วย เช่น อุตสาหกรรมกระดาษ เป็นต้น

และอุตสาหกรรมการพิมพ์ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม หรือ อาจกล่าวได้ว่า ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศใด สามารถวัดได้จากคุณภาพและปริมาณของสื่อสิ่งพิมพ์ในประเทศนั้นอย่างเห็นได้ชัด (วิชัย พยัคฆโส. 2538) และจากรายงานผลการอภิปรายโต๊ะกลมเรื่องแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์เพื่อการส่งออกของบริษัทปณชธุรกิจ ได้สรุปไว้ว่า สื่อสิ่งพิมพ์ที่ผลิตได้ในรูปแบบต่างๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม เพราะนอกจากจะมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนจากการได้อ่านหนังสือแล้ว สิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการโฆษณายังช่วยเป็นสื่อติดต่อธุรกิจ ทำให้การค้าขายภายในประเทศขยายตัว นอกจากนี้ในปัจจุบันก็มีการส่งออกสิ่งพิมพ์ไปต่างประเทศที่นับวันจะเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์จึงมีแนวโน้มที่จะพัฒนาก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ อันจะส่งผลดีมาสู่เศรษฐกิจในที่สุด (บริษัท ปณชธุรกิจ จำกัด. 2532 : คำนำ)

ดังนั้นการสร้างเสริมศักยภาพในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี ข้อมูล และความรู้ต่างๆ อย่างทันท่วงที เนื่องจากวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็วมาก ตามความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุดิบ เช่น กระดาษพิมพ์ แม่พิมพ์ หมึกพิมพ์ น้ำยาเคมี และวัสดุพิมพ์อื่นๆ นอกจากนี้ก็มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่ารุ่นเก่า ตลอดจนมีกลไกการทำงาน วิธีกรใช้และการบำรุงรักษาที่เปลี่ยนไป ดังนั้นบุคลากรใน

อุตสาหกรรมการพิมพ์จึงควรที่จะมีการตื่นตัว และปรับตัวให้เข้ากับภาวะการเปลี่ยนแปลงทางด้านการผลิตเหล่านี้ อย่างสม่ำเสมอ การปรับตัวอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การศึกษาจากแคตตาล็อก สมุดคู่มือการใช้ การอ่าน วารสารและหนังสือทางด้านการพิมพ์ ตลอดจนกระทั่งการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ที่จะนำมาใช้กับกระบวนการในการทำงาน และในงานวิจัยยังพบว่าผู้ประกอบการโรงพิมพ์มีความต้องการการแก้ไข ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ความไม่พร้อมในด้านการผลิตเพื่อส่งออกที่มาจากการขาดผู้ประสานงานในการติดต่อ สื่อสาร ขาดเครื่องมือเครื่องจักร ความสามารถทางเทคนิคยังไม่ดีพอ และการตลาดการบริหารของโรงพิมพ์เองก็เป็นอุปสรรคเช่นกัน ซึ่งผู้ประกอบการต้องการให้มีการร่วมกันแก้ปัญหาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ตลอดจนการ ขาดแหล่งกลางในการรวบรวมข้อมูล และทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาวะอุตสาหกรรมการพิมพ์ทั้งของโลกและของ ประเทศไทย ทำให้ไม่ทราบความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมและปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดการ พิมพ์ (วันชัย ศิริชนะ และจรินทร์ เทศวานิช. 2531 : 17-18)

แม้ว่าปัจจุบันอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยจะมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ก้าวหน้าและมีเครื่องจักรอุปกรณ์ ต่างๆ ที่ทันสมัยกว่าเดิมแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าทันกับอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศที่ พัฒนาแล้วได้ เนื่องจากประสบปัญหาในด้านต่างๆ เช่น ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านเทคโนโลยี ใหม่ ขาดทุนส่งเสริมในการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และที่สำคัญคือ ขาดเป้าหมายการพัฒนาที่แน่นอน ถึงแม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจะมีสมาคมและหน่วยงานต่างๆ เช่น สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สมาคมส่งเสริมวิชาการพิมพ์ สมาคมการ พิมพ์ไทย ฯลฯ พยายามที่จะผลักดันและพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น แต่ก็ ยังไม่สามารถประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้เท่าที่ควร เนื่องจากยังขาดหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ในระดับประเทศที่ชัดเจน และหน่วยงานด้านการพิมพ์ที่มีอยู่ก็ไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

การจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี บุคลากร และสร้างเสริมศักยภาพในแข่งขันให้กับ อุตสาหกรรมการพิมพ์ไทย จึงเป็นแนวทางที่จะตอบสนองต่อผู้ประกอบการด้านการพิมพ์ในประเทศไทย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่มีนโยบายการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตด้านต่างๆ โดยให้มีการเสริมสร้างพื้นฐานและสมรรถภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้เข้มแข็ง ด้วยการพัฒนากำลังคนและหน่วยงานเสริมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากลยิ่งขึ้น

ด้วยแนวคิดที่เกิดขึ้นจากศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช และ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ต้องการให้สถาบันการพิมพ์แห่งชาติเป็นองค์กรอิสระซึ่งไม่มีข้อจำกัดในการพัฒนางาน และเกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานที่มีลักษณะงานเชิงพัฒนา ตลอดจนมีการดำเนินงานในเชิงรุก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติซึ่งแต่ เดิมสังกัดในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชให้เป็นสถาบันการพิมพ์แห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระ แต่อาศัยการ สนับสนุนจากหลายหน่วยงาน เช่น ด้านสถานที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ด้านการเงิน ได้แก่ ภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ฯลฯ เพื่อให้สถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ได้เป็นศูนย์กลางใน การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรด้านการพิมพ์ของประเทศ การพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีด้านการพิมพ์ การศึกษา ค้นคว้าทดลองและวิจัยตลอดจนการประสานความร่วมมือและการยอมรับในมาตรฐานสิ่งพิมพ์ไทยจากนานา ประเทศ

เนื่องจากการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ เป็นการจัดตั้งสถาบันที่ต้องการให้ทุกหน่วยงานซึ่งอยู่ใน อุตสาหกรรมการพิมพ์ได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านต่างๆในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม

การพิมพ์ไทยร่วมกัน และตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการพิมพ์ให้ได้มากที่สุด เพราะผู้ประกอบการแต่ละรายย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกัน ตลอดจนมีความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการสำรวจและวิจัยความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำเสนอขออนุมัติให้มีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้น ตลอดจนขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐในช่วงแรกของการจัดตั้งสถาบันฯ ซึ่งยังไม่มีรายได้เพียงพอต่อการบริหารและจัดการสถาบันฯ และจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้สามารถเข้าถึงความต้องการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อลักษณะการให้บริการของสถาบันฯ ซึ่งจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติได้อย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการของการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสำหรับภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาลักษณะการให้บริการที่สถาบันการพิมพ์แห่งชาติจะดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์
3. เพื่อศึกษารูปแบบด้านการบริหารและจัดการ ตลอดจนรูปแบบขององค์การและการบริหารที่เหมาะสมสำหรับสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาแนวโน้มการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศที่มีต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ จะทำให้ทราบถึงความต้องการของภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ และศึกษาลักษณะการให้บริการ รูปแบบการบริหาร ความต้องการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศที่มีต่อสถาบันฯ และนำข้อมูลเหล่านี้ไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติที่จะมีการศึกษาความเป็นไปได้ในด้านต่าง ๆ เช่น อุปสงค์ การเงิน เทคนิค การบริหารและจัดการ ตลอดจนด้านสังคมและการเมือง ที่จะมีขึ้นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการศึกษาถึงความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นและใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดตั้งสถาบันฯ โดยศึกษาถึงความต้องการในการให้บริการ รูปแบบการบริหารและจัดการ แนวโน้มการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ เช่น การสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศ ตลอดจนนโยบายของภาครัฐที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร 1,586 ราย ตามที่จดทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม ส.ค. 2543)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตร Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน $320 + 10\%$ (ในการดำเนินการเพื่อป้องกันความผิดพลาดเท่ากับ 32คน) รวมทั้งสิ้น 352 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1.1 อายุ

1.1.2 ระดับการศึกษา

1.1.3 ตำแหน่งงาน

1.1.4 ประสบการณ์ทำงานด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์

1.2 ลักษณะธุรกิจ คือ ลักษณะการให้บริการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ เช่น การรับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ตามรูปแบบของลูกค้า หรือ รับจ้างออกแบบและพิมพ์สิ่งพิมพ์ตามความต้องการของลูกค้า

1.3 ขนาดธุรกิจแบ่งเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยแบ่งตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม

1.4 ประเภทธุรกิจ เช่น เจ้าของคนเดียว บริษัทจำกัด

1.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ใน 4 ด้าน คือ ความต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันฯ ลักษณะการให้บริการของสถาบันฯ รูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และความต้องการมีส่วนร่วมในสถาบันฯ ของผู้ประกอบการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดตั้งสถาบัน

หมายถึง กระบวนการสร้างองค์การถาวรขึ้นมาเพื่อดำเนินการตามแนวคิดปรัชญาอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และเป็นขั้นตอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผู้ประกอบการ

หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการพิมพ์ เป็นผู้รับจ้างออกแบบและพิมพ์สิ่งพิมพ์ต่างๆ หรือ รับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ตามรูปแบบที่ลูกค้ากำหนดขึ้น รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ทั้งหมด

กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์

หมายถึง หมู่สมาชิกที่ประกอบกิจการด้านการพิมพ์ที่รวมตัวกันอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2528 จากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

อุตสาหกรรมการพิมพ์

หมายถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกันในการพิมพ์ทั้งกระบวนการผลิต จัดจำหน่ายสิ่งพิมพ์ และบรรจุภัณฑ์ ตลอดจนอุตสาหกรรมสนับสนุนด้านการพิมพ์ต่างๆ เช่น หมึกพิมพ์ กระดาษ สำนักพิมพ์ เป็นต้น

สิ่งพิมพ์

หมายถึง วัสดุที่มีการพิมพ์ตัวหนังสือหรือรูปภาพให้ปรากฏลงบนพื้นผิวของวัสดุนั้นๆ โดยใช้วิธีต่างๆ กันไป ไม่ว่าจะเป็น การพิมพ์โดยใช้สกรีน การพิมพ์ออฟเซต เฟล็กโซกราฟฟี ฯลฯ ในที่นี้หมายถึง หนังสือ สิ่งพิมพ์ บัตรอวยพร ปฏิทิน นามบัตร บรรจุภัณฑ์ ฯลฯ

ความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

หมายถึง สิ่งชี้ถึงจำนวนผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต้องการความช่วยเหลือ ความร่วมมือ การประสานงาน การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เพื่อประมาณการผู้ประกอบการที่มีแนวโน้มในการให้บริการของสถาบันฯ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ลักษณะการให้บริการของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

หมายถึง สิ่งซึ่งผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ต้องการจากการบริการของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติในด้านต่างๆ เช่น การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีด้านการพิมพ์ การประสานงาน การเป็นแหล่งค้นคว้า วิจัย และรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการพิมพ์ของประเทศไทย ฯลฯ

รูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

หมายถึง ลักษณะการบริหารและจัดการภายในสถาบันการพิมพ์แห่งชาติที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ต้องการให้เป็น เพื่อความคล่องตัวในการบริหารสถาบันฯ การติดต่อประสานงานบริการแก่ผู้ประกอบการ และจัดการในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการปฏิบัติงาน หรือ วิธีการดำเนินงานของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

การมีส่วนร่วมในสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

หมายถึง การที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์เข้ามามีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น เข้าร่วมพิจารณาและตัดสินใจในสถานการณ์หรือกิจกรรมต่างๆ เข้าประชุมปรึกษาหารือ สัมมนา ร่วมวางแผนหรือร่วมจัดทำโครงการ ตลอดจนให้ข้อมูลทางอุตสาหกรรมแก่สถาบันฯ เพื่อการประเมินสถานการณ์ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในแต่ละช่วงเวลา

การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีการพิมพ์

หมายถึง การให้ความรู้ทางทฤษฎี การฝึกฝนภาคปฏิบัติ และการจัดการบริหารงานด้านการพิมพ์ให้เกิดความสามารถ ความชำนาญแก่บุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์ ตลอดจนการให้ความรู้ในด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะความจำเป็นของผู้เข้าฝึกอบรมและลักษณะเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งอาจจัดทำเป็นช่วงๆ หรือระยะเวลาตามความเหมาะสมในแต่ละเรื่อง เพื่อให้บุคลากรด้านการพิมพ์สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

อุตสาหกรรมการพิมพ์ขนาดย่อม

หมายถึง กิจการอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีคนงานทำงานต่ำกว่า 50 คน และมีมูลค่าของทรัพย์สินถาวร (รวมมูลค่าของที่ดิน) ไม่เกิน 50 ล้านบาท

อุตสาหกรรมการพิมพ์ขนาดกลาง

หมายถึง กิจการอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีคนงานทำงานตั้งแต่ 51-200 คน และมีมูลค่าของทรัพย์สินถาวร (รวมมูลค่าของที่ดิน) ตั้งแต่ 50-200 ล้านบาท

อุตสาหกรรมการพิมพ์ขนาดใหญ่

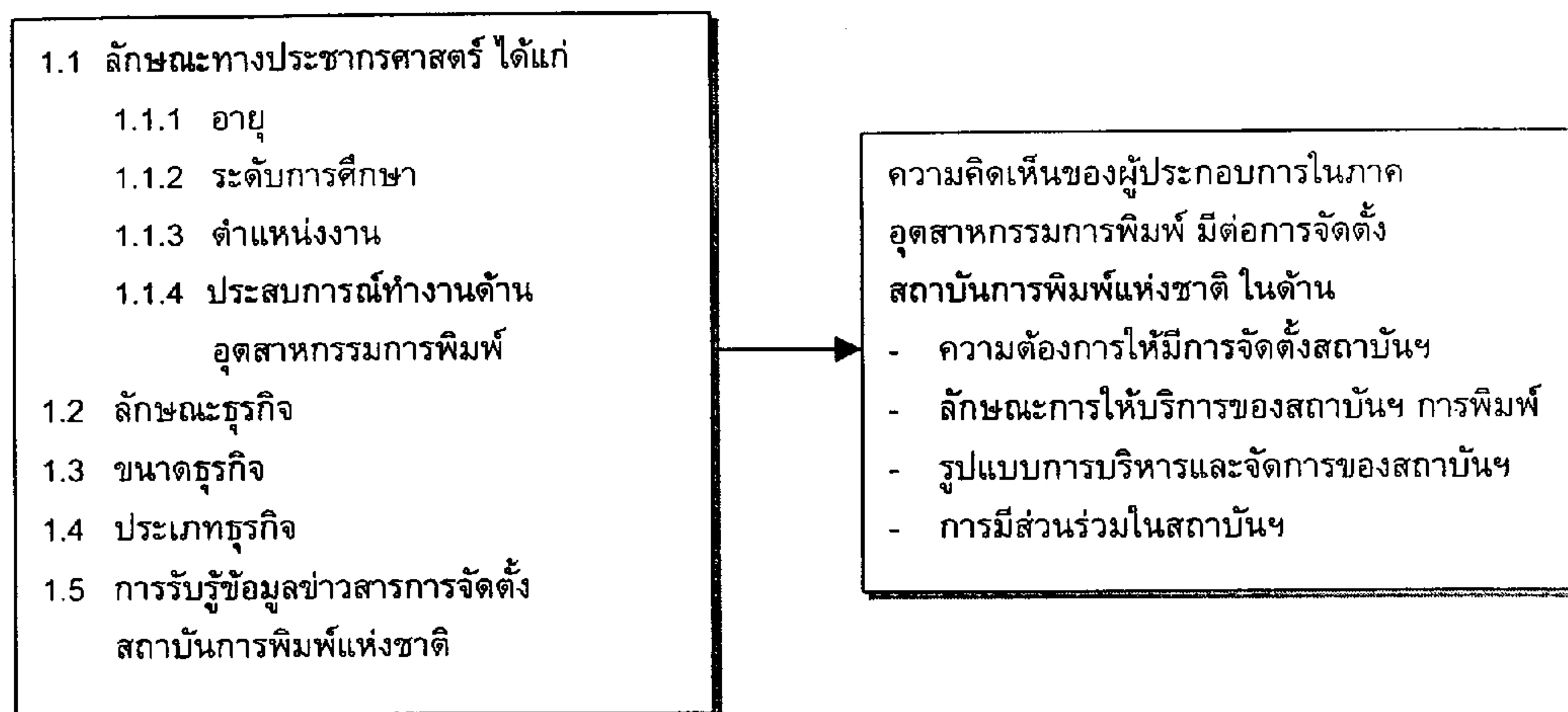
หมายถึง กิจการอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีคนงานทำงานตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป และมีมูลค่าของทรัพย์สินถาวร (รวมมูลค่าของที่ดิน) เกินกว่า 200 ล้านบาท

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

1. อายุที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
2. ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
3. ตำแหน่งงานที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
4. ประสบการณ์ทำงานด้านอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
5. ลักษณะของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
6. ขนาดของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
7. ประเภทธุรกิจที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
8. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 1.1 ความคิดเห็น
 - 1.2 สถาบัน และองค์การ
 - 1.2.1 กระบวนการสร้างสถาบันและการจัดตั้งองค์การ
 - 1.2.2 การจัดระบบโครงสร้างองค์การ
 - 1.2.3 รูปแบบขององค์การ
 - 1.2.4 กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การ
 - 1.3 ความต้องการ
 - 1.4 การบริหาร
 - 1.5 การมีส่วนร่วม
 - 1.6 การให้บริการ
 - 1.7 การรับรู้
 - 1.8 ประวัติองค์การที่ร่วมจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
 - 1.8.1 ประวัติกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - 1.8.2 ประวัติศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
 - 1.8.3 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
 - 1.8.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ปัจจัยที่ทำให้ตัวแปรอิสระมีผลต่อความคิดเห็น
 - 2.2 แบบวัดความคิดเห็น
 - 2.3 การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์
 - 2.4 การจัดตั้งสถาบันในประเทศไทย
 - 2.4.1 สถาบันดำรงราชานุภาพ
 - 2.4.2 สถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติ
 - 2.4.3 สถาบันยานยนต์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความคิดเห็น

ได้มีการให้ความหมายของคำว่า “ความคิดเห็น” จากนักวิชาการ นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา และนักวิจัยหลายท่าน พอสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นในความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 380) ได้ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการเห็นเรื่องราวเห็นสิ่งที่เห็นหรือการแสดงออก

เดวิส (Davies. 1977 : 499) ได้นิยามไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการสรุปผลหรือการตัดสินใจพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ก่อตัวขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคล หรือเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีวิจารณญาณ โดยยึดความรู้และประสบการณ์ของบุคคลนั้นเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องเอาความรู้ที่ถูกต้องหรือข้อพิสูจน์ใดๆ มาพิสูจน์

เรื่องเวทย์ แสงรัตน (2522 : 20) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ออสแคมป์ (อ้างถึงในถวิล ธาราโกชน. 2526 : 65-67 อ้างอิงจาก Oskamp) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็นว่ามีหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรม และความคิดเห็นของเด็กด้วย
4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือ การอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย
5. สื่อสารมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้น สื่อเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชา จันทรเฒ (2527 : 8) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกของบุคคล แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

สุนิสา ทนุผล (2530 : 5-6) ได้อ้างถึง Foster ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลนั้นมักเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ หรือเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ค้นเคย ได้ทดลอง ฯลฯ อันถือเป็นประสบการณ์ตรง (Direct experience) และจากประสบการณ์โดยอ้อม (Indirect experience) ได้แก่ การได้ยิน ได้ฟัง
2. ค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจไม่เหมือนกัน จึงอาจจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน

สิทธิโชค เล็งไพบูลย์ (2532 : 18) ให้ความเห็นว่า ถ้าความคิดเห็นติดตัวเป็นเวลานาน และลึกซึ้งมากก็จะเป็นทัศนคติเฉพาะเรื่องที่แคบลงไป ความคิดเห็นหรือทัศนคติอาจเป็นผลของทัศนคติจากบุคคลในบางส่วน และยังเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ทำงาน สถานการณ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ และกระบวนการสังคมกรรม (Socialization) ที่บุคคลนั้นได้รับ และการได้รับอิทธิพลจากกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของเราได้ ดังนั้นความคิดเห็นหรือทัศนคติของบุคคลนั้น อาจจะสอดคล้องกันหรือแตกต่างกันได้จากปัจจัยต่างๆ ได้หลายประการ

ไพฑูรย์ สว่างกมล (2537) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิด และทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออกมา การลงความเห็นอาจเป็นในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ประวิตร ชูศรี พ.ต.ท. (2537 : 34) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ ประเด็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

อาทร พิมชะนก (2540) ความคิดเห็น คือ ความรู้สึก ความเชื่อที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งบุคคล สิ่งของ หรือ สถานการณ์ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วแสดงออกมาในทางบวกหรือทางลบก็ได้ ทั้งนี้การแสดงออกนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ และสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

สมโภชน์ นนทชัย พ.อ. (2542 : 10-11) ได้สรุปความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่ขึ้นอยู่กับจิตใจเฉพาะบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ และการมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งการแสดงออกในความคิดเห็นเช่นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

สุดา ปานบ้านแพ้ว (2542) ความคิดเห็น คือ การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่มีการตัดสินใจแสดงออกซึ่งการแสดงออกความคิดเห็นนี้อาจจะเป็นในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ในบางสถานการณ์ความคิดเห็นอาจจะอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อย โดยสุดา ยังกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความคิดเห็นนั้น จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันประการหนึ่ง คือ ก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น จะมีการได้รับข้อมูลใหม่หรือข่าวสารใหม่ๆ ซึ่งข่าวสารข้อมูลนี้อาจมาจากบุคคลหรือสื่อมวลชนต่างๆ นั้นเอง

จากความหมายต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกโดยการพูด เขียน หรือ สื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้ถึงความคิด ความรู้สึก ค่านิยม หรือ ความเชื่อ ที่บุคคลมีต่อเรื่องราวใดๆ โดยมีอายุ พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องมีการพิสูจน์ถึงความถูกต้องของความคิดเห็นนั้นๆ จึงอาจถูกยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

สถาบัน และองค์การ

สถาบัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของคำว่า สถาบัน คือ สิ่งซึ่งคนในส่วนรวม คือ สังคม จัดตั้งให้มีขึ้นเพราะเห็นประโยชน์ว่ามีความต้องการ และจำเป็นแก่วิถีชีวิตของคน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สถาบันการเมือง

ตามพจนานุกรมของ Webster (1967) ได้ให้ความหมายของคำว่า สถาบันว่าหมายถึง

1. การกระทำเพื่อจัดการ จัดตั้ง หรือก่อตั้ง
2. การปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับ (จากสังคม) แล้ว กฎหมาย หรือธรรมเนียมประเพณี
3. สมาคมหรือบริษัทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเภทที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน รวมทั้งตัวตึกที่ทำการของสมาคมหรือบริษัทเหล่านั้นด้วย

Dictionary of Modern Sociology (อ้างถึง Houtt. 1969 : 165-166) ให้ความหมายของสถาบันไว้ว่า เป็นกระบวนการหรือการรวมกลุ่ม (สมาคม) ที่มีลักษณะดังนี้

1. มีการจัดระเบียบอย่างสูง เช่น มีการกำหนดบทบาทความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. มีระบบ เช่น มีการกำหนดว่าผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนต้องทำอะไร
3. มีเสถียรภาพหรือความมั่นคงโดยมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงยากและไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

โดยเฉพาะ

สนิท (2522 : 78-79 อ้างถึงใน ณัฐพล ธาณิรัตน์. 2538 : 8) สถาบันอาจหมายถึง การกระทำเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจหมายถึงกฎหมาย ธรรมเนียมประเพณีและสิ่งอื่นๆ ที่สังคมรับรองแล้วก็ได้ ยังอาจหมายถึงบริษัทสาธารณะต่างๆ และท้ายที่สุดอาจเป็นตัวดีทีกอาคารขององค์การสาธารณะเหล่านั้นก็ได้

ส่วนนักสังคมศาสตร์มักจะคิดว่าสถาบัน ได้แก่ การปฏิบัติต่างๆ ซึ่งได้รับการยอมรับแล้ว หรือกฎหมายและธรรมเนียมต่างๆ มากกว่าที่จะไปคิดถึงความหมายอื่น ส่วนการกระทำเพื่อจัดตั้ง การก่อการหรือก่อตั้งองค์การต่างๆ นั้น ยังหาได้เป็นสถาบันไม่ แต่ก็อาจจะก่อให้เกิดมีสถาบันใหม่ๆ ขึ้นมาได้ ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวมีผลให้เกิดมีองค์การถาวรขึ้นมา ด้วยเหตุนี้การกระทำเช่นนั้นจึงน่าจะเรียกว่า “การก่อตั้งหรือการสร้างสถาบัน” (Institution-Building) มากกว่าจะเป็นสถาบันโดยตัวของมันเอง

จากความเห็นข้างต้นสรุปได้ว่า สถาบัน หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมร่วมกันจัดตั้งขึ้นอย่างถาวร เพื่อจุดมุ่งหมายอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม และมีโครงสร้างในการดำเนินงานที่เป็นระบบแบบแผน โดยไม่ได้มีจุดประสงค์ในการจัดตั้งด้วยความต้องการหรือความมุ่งหมายของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสังคมเท่านั้น

องค์การ

นอกเหนือจากคำว่า สถาบัน แล้ว ความหมายของคำว่า องค์การ ก็มีความเชื่อมโยงกับความหมายของคำว่า สถาบัน ดังความหมายที่มีผู้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ไฟฟ์เนอร์ และเชอร์วูด (สมพงษ์. 2517 : 119 ; อ้างอิงจาก Pfiffner and Sherwood) ได้กล่าวว่า องค์การเป็นลักษณะการทำงานโดยมีการรวมกลุ่มของคนจำนวนมาก ซึ่งทำให้ไม่สามารถจะติดต่อกันเป็นการส่วนตัวได้ทั่วถึง กลุ่มชนนี้จึงติดต่อสัมพันธ์กันโดยมีสายงานที่สร้างขึ้นเป็นระบบ มีการตกลงกันเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ร่วมกัน และดำเนินงานไปเพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์อันมีร่วมกันนั้น

อรรถพล อุษายพันธ์ (2533 :19) ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่ทำให้้องค์กรประสบความสำเร็จได้ต้องมีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. องค์การจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกในองค์กรนั้นได้
2. สมาชิกมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ตัดสินใจ และปฏิบัติ
3. สมาชิกรับบทบาทหน้าที่ของตน และเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
4. มีความร่วมมือประสานกันและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
5. มีระเบียบวินัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีกฎเกณฑ์
6. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
7. มีขนาดขององค์กรพอเหมาะ ไม่ใหญ่จนเกินไป
8. มีการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกอย่างมีประสิทธิภาพ

พยอม วงศ์สารศรี (2534 : 23) ได้กล่าวถึงองค์การว่า คือ การรวมตัวของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ให้บรรลุเป้าหมายนั้นและมีการกำหนดโครงสร้างระบบ กระบวนการ และหลักเกณฑ์ที่แน่นอน

ณัฐพล ธานีรัตน์ (2538 : 8) ให้ความหมายคำว่า องค์การ ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 ว่า หมายถึง ศูนย์กลางของกิจการที่รวมประกอบกันขึ้นเป็นหน่วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542 : 261) ได้ให้ความหมายของคำว่า องค์การ ไว้ คือ โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ โดยมีการรับพนักงานให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือหมายถึง กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความผูกพันกัน ซึ่งใช้ความพยายามหรือความสามารถร่วมกันในการผลิตสินค้า หรือบริการเพื่อให้ประสบความสำเร็จ หรือ หมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับบุคคลต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์การ หมายถึง การรวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน โดยมีการกำหนดโครงสร้างการบริหาร ระบบการบริหาร และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือ เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระบวนการสร้างสถาบัน และการจัดตั้งองค์การ

นิพนธ์ เทพวัลย์ (2509 :160) ได้นำข้อความของนายสอาด หงษ์ยนต์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่กล่าวถึง สถาบันบริการอุตสาหกรรมขนาดย่อมว่าเป็น “การตั้งหน่วยงานพิเศษขึ้นเพื่อการศึกษา อบรม อุตสาหกรรม ให้บริการต่าง ๆ แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้นเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ และจำเป็นในการส่งเสริม อุตสาหกรรม”

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) (2530) ได้มีแนวความคิดในการออกแบบ องค์การพิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์ มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. การจัดตั้งองค์กรขึ้น ในจุดเริ่มต้นต้องพิจารณาเรื่องการจัดแบ่งส่วนงานต่าง ๆ ตามหลักการแบ่งงานกันทำ (Division of work) และบูรณาการหน่วยงานเหล่านั้นเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

2. การจัดรูปองค์กร อาศัยหลักการแห่งอำนาจหน้าที่ พื้นที่ และแนวคิดของ Henry Mintzberg ซึ่งควรจะมีรูปแบบของโครงสร้างองค์กรแบบที่เรียกว่า Professional Bureaucracy ที่มีการแบ่งลักษณะตามหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับล่างและมีฝ่ายสนับสนุนขนาดใหญ่

ณัฐพล ธานีรัตน์ (2538 : 10) คำว่า Institution เมื่อดูจากคำว่า “Institutionalize” แปลว่า ทำให้เป็นสถาบัน ซึ่งหมายถึง ทำให้เป็นทางการ (Formalize) ทำให้มั่นคง (Stabilize) และจัดเจนเฉพาะด้าน (Specialize) เพราะฉะนั้น ถ้าจะเปรียบเทียบกับองค์กรแล้ว สถาบันจะมีระดับขั้นหรือองศาที่เป็นทางการและมั่นคงสูงกว่า (The higher degree of formalization and stabilization) ทั้งด้านแนวคิด (Concept) และด้านกลไก (Mechanism)

กระบวนการสร้างสถาบัน หมายถึง การจัดตั้งองค์การถาวรขึ้นมาดำเนินการตามแนวคิดปรัชญาอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และเป็นขั้นตอนพึ่งพิงซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันหรือกระบวนการสร้างสถาบัน (Institution-Building) มีการศึกษาค้นคว้าและจัดพิมพ์เป็นเอกสารวิชาการค่อนข้างน้อย ในการศึกษาครั้งนี้จึงนำแนวคิดของ William J. Siffin (1976 : 61-70) มาเป็นแนวทางในการศึกษา เพราะประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่รับเอาหลักวิชาการทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์อเมริกันมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และก่อกำเนิดสถาบันทางวิชาการในระบบราชการมากมาย เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า กระบวนการจัดตั้งสถาบันหรือจัดตั้งองค์กรนั้น คือ การจัดตั้งองค์กรขึ้นโดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและ

ประโยชน์แก่ส่วนร่วม อาจเป็นสถาบันซึ่งเกิดจากภาครัฐ หรือ เกิดจากการรวมตัวของภาคเอกชนก็ได้ ต้องมีการกำหนดโครงสร้างองค์การและลักษณะงานขององค์การไว้อย่างชัดเจน และควรมีอิสระในการปฏิบัติงานส่วนที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันที่ตั้งขึ้นเพื่อการพัฒนาในสาขาเฉพาะทาง

การจัดระบบโครงสร้างองค์การ

อุทัย เลาหิเชียร (2517) กล่าวว่า รูปแบบองค์การอาจแบ่งคร่าวๆ ออกได้เป็นสองประเภท คือ องค์การแบบแนวตั้ง (Vertical organization) และองค์การแบบแนวนอน (Horizontal organization) แบบแรกได้แก่ องค์การที่มีลักษณะรูปปิรามิดมีอำนาจและคำสั่งอยู่ที่เบื้องบน อีกรูปแบบหนึ่งมีวิธีการปฏิบัติงานในลักษณะที่ตรงกันข้ามกับองค์การในแบบแรก คือ องค์การแบบแนวนอน องค์การแบบหลังนี้ได้แก่ สำนักวิจัย โรงพยาบาล และมหาวิทยาลัย การที่รูปแบบองค์การมีแนวโน้มที่จะเป็นแนวนอน อาจสรุปได้ เป็น 4 ประการ ประการแรกได้แก่ แนวความคิดเกี่ยวกับ “การถือวิชาชีพ (Professionalism) สำคัญกว่าองค์การที่สังกัดอยู่” หรือความสำคัญของ “ผู้เชี่ยวชาญในองค์การ” ประการที่สองได้แก่ การเจริญเติบโตขององค์การและระดับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม ประการที่สาม คือ แนวคิดของทฤษฎีเกี่ยวกับ “การมีส่วนร่วมในองค์การ” (Participative organization) และประการสุดท้าย คือ แนวความคิดเกี่ยวกับ “มนุษยนิยม” (Humanism)

Henry Mintzberg (1976) ได้แบ่งรูปแบบขององค์การออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. องค์การที่โครงสร้างที่ง่าย (Simple structure)

มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ปฏิบัติงานหลัก ผู้บริหารระดับสูงจะเป็นผู้ควบคุมการทำงานของผู้ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ตลอดจนควบคุมกำหนดนโยบาย และตัดสินใจในเรื่องสำคัญขององค์การ ระดับชั้นของผู้บริหารระดับกลางจะไม่ปรากฏโดยทั่วไป ถ้าจะมีก็จะเป็นช่วงชั้นที่สั้นและไม่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังไม่ค่อยจะปรากฏว่า กลุ่มฝ่ายอำนวยการเข้ามามีกำหนดมาตรฐานของงาน

2. องค์การแบบเครื่องจักรกล (Machine bureaucracy)

โครงสร้างนี้จะเป็นองค์การที่มีการแบ่งแยกหน้าที่ตามความชำนาญพิเศษมาก งานมีครบทุกองค์ประกอบหลัก 5 กลุ่ม งานในระดับปฏิบัติการล่างสุดจะเป็นงานซ้ำซากจำเจ ขั้นตอนในการทำงานจะเป็นทางการสูงและมีจำนวนมาก ระบบการติดต่อภายในถูกกำหนดโดยกฎระเบียบที่เป็นทางการอย่างมาก มีการจัดแผนงานตามลักษณะหน้าที่งานที่ชัดเจน ลักษณะการรวมอำนาจการตัดสินใจ การตัดสินใจเกิดขึ้นตามสายการบังคับบัญชา และแยกฝ่ายงานหลักออกจากฝ่ายอำนวยการ และฝ่ายสนับสนุนรู้ว่า ใครเป็นเจ้าหน้าที่ตามสายงาน ใครเป็นเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา หรือ หน้าที่ฝ่ายอำนวยการ

3. องค์การแบบวิชาชีพ (Professional bureaucracy)

องค์การแบบนี้มีการกระจายอำนาจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานหลักซึ่งเป็นผู้ชำนาญเฉพาะด้านมากกว่าแบบอื่น ส่วนประกอบขององค์การที่สำคัญที่สุด และพัฒนาเต็มที่ คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานหลัก ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมมาเฉพาะสาขาอาชีพ ผลิตสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐาน เช่น มหาวิทยาลัย และโรงพยาบาล เป็นต้น ผู้ปฏิบัติงานหลักเป็นผู้ชำนาญการ (Specialist) ซึ่งมีทักษะส่วนบุคคล (Individual skill) มากกว่าที่จะใช้การแบ่งแยกงานกันทำตามความถนัด (Division of labour)

4. องค์การที่มีรูปแบบคล้ายองค์การธุรกิจ (Divisionalized form)

การจัดโครงสร้างองค์การแบบนี้แบ่งแยกโครงสร้างในการบริหารระดับกลางออกเป็นองค์การหน่วยย่อยหลายองค์การ และเชื่อมโยงไว้หลวมๆ กับสำนักงานใหญ่ หน่วยย่อยนี้ทำงานเป็นอิสระเป็นของตัวเอง โครงสร้างของหน่วยงานย่อยแยกออกจากโครงสร้างสำนักงานใหญ่

5. องค์การแบบโครงการเฉพาะกิจ (Adhocracy)

องค์การลักษณะนี้จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นความรู้และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่ต้องใช้ผู้มีความรู้หลายๆ ด้านมาปรึกษาร่วมกัน เช่น องค์การการบินอวกาศนาซาของสหรัฐอเมริกา บริษัท ไอบีเอ็ม เป็นต้น การตัดสินใจในองค์การแบบนี้เป็นแบบกระจายอำนาจ ซึ่งมีความจำเป็นมากสำหรับองค์การที่ต้องอาศัยความรวดเร็ว องค์การจะไม่มี ความแตกต่างระหว่าง Line กับ Staff ไม่มีความแตกต่างระหว่างนายกับลูกน้อง ไม่ค่อยมีงานกิจวัตรประจำวัน จุดดีขององค์การแบบนี้ คือ เป็นศูนย์รวมความสามารถพิเศษ (Central pool of expert talent) ทั้งในด้านความคิดริเริ่มและการแก้ปัญหาการปฏิบัติกิจกรรมที่มีความคล่องตัวสูง และอาศัยความคิดรวบยอดของกลุ่ม พนักงานจะอยู่ในทีมจนกว่างานจะสำเร็จ

ภรณ์ กิริติบุตร (2529) ได้กล่าวถึงโครงสร้างต่างๆ ในองค์การว่า ถ้าองค์การใดมีโครงสร้างแบบสูง มีชั้นของการบังคับบัญชาหลายชั้น (5-8 ชั้น) ซึ่งมีข้อดี คือ มีการควบคุมโดยใกล้ชิด แต่มีช่วงการบังคับบัญชาแคบ ดังนั้นโครงสร้างชนิดนี้จึงถือว่าเป็นโครงสร้างที่ไม่สนับสนุนความคิดริเริ่มของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นการรวมอำนาจ ทำให้งานล่าช้า (Red tape) ไม่ออกไปถึงมือประชาชนรวดเร็วที่เท่าที่ควร ไม่สามารถไปถึงจุดที่กำหนดได้ในเวลาที่วางไว้ เกิดช่องว่างของการปฏิบัติงาน (Performance gap)

ดังนั้นอาจหาวิธีปรับปรุงโครงสร้างให้มาเป็นแบบสมัยใหม่มากขึ้น ที่เรียกว่า Flat structure คือ โครงสร้างองค์การแบบเตี้ย ซึ่งมีชั้นของการบังคับบัญชาน้อยมาก อาจมีเพียง 3 ชั้น ช่วงของการบังคับบัญชา เรียกว่า ช่วงกว้าง (Wide span of control) ช่วงการบังคับบัญชากว้างหมายความว่า ผู้บังคับบัญชาคนหนึ่งสามารถปกครองและควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาได้หลายคน บางแห่งมีมากตั้งแต่ 8-20 คน ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บังคับบัญชาว่าจะสามารถติดตามควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ห่างๆ แต่ทำให้เกิดการประสานงานกันได้มากน้อยแค่ไหน ข้อดีของโครงสร้างแบบนี้ก็คือ ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มของผู้ใต้บังคับบัญชา เพราะสิ่งที่จะตามมาในช่วงของการบังคับบัญชาแบบกว้างนี้ก็คือ การกระจายอำนาจ (Decentralization)

ธงชัย สันติวงษ์ (2541) ได้กล่าวถึงการออกแบบองค์การ (Organization design) ไว้ว่า คือ การจัดโครงสร้างและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การ เพื่อให้มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การให้ได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายขององค์การ

จุดมุ่งหมายถือเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดขององค์การ เพราะเป็นหลักยึดถือเป็นเครื่องชักนำการปฏิบัติงานและการบริหารขององค์การนั้น จุดมุ่งหมายที่ตั้งขึ้นควรชัดเจน ดังนั้นในการจัดตั้งองค์การใดๆ ก็ตามภารกิจพื้นฐานอันดับแรกคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายขององค์การนั้นให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อวางโครงสร้างหรือบุคลากรให้เหมาะสมกับภารกิจที่จะให้บรรลุเป้าหมายได้

2. การออกแบบองค์การ หมายถึง กิจกรรมของการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดสร้างปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแบบต่างๆ ที่ได้มีการจัดไว้ให้ดีที่สุดอยู่เสมอ เป็นการมุ่งพยายามทำการจัดโครงสร้าง และเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์การเพื่อให้มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ

การออกแบบองค์การมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดทรัพยากรและบุคลากรทั้งหลายที่อยู่ภายในโครงสร้าง ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงสร้างและได้ผลที่บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ การออกแบบองค์การมีบทบาททั้งในขณะที่อยู่ในขั้นตอนของการจัดตั้งองค์การและในช่วงของการบริหารองค์การหลังการจัดตั้งแล้ว ทั้งนี้เพราะโครงสร้างองค์การเป็นกระบวนการที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

ในการออกแบบองค์การ มีปัจจัยที่ต้องพิจารณา 3 ประการ คือ

1. การจัดรวมกลุ่มไว้ด้วยกัน หมายถึง การจัดกลุ่มหน่วยงาน บทบาท หน้าที่ หรือ ตำแหน่งต่างๆ ที่มีอยู่ ที่เรียกกันว่า ฝ่าย แผนก ศูนย์ เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกันในกลุ่ม หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ที่มีอยู่ภายในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอยู่ตามบทบาทหน้าที่ของงานต่าง ๆ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน หมายถึง ลักษณะของความสัมพันธ์ที่เป็นทางการที่จัดขึ้นระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ว่าควรเป็นอย่างไร

3. โครงสร้างองค์การ

ในการจัดตั้งองค์การจำเป็นต้องมีการจัดโครงสร้าง โดยมีการแบ่งงาน กำหนดขอบเขตของงาน กำหนดอำนาจหน้าที่ อำนาจการตัดสินใจ และความรับผิดชอบต่าง ๆ ทุกองค์การมุ่งหวังที่จะให้โครงสร้างเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การทำงานต่าง ๆ เสร็จสิ้นด้วยดี ในการจัดโครงสร้างขององค์การ มีสาระสำคัญซึ่งต้องพิจารณาดังนี้ คือ

1. ลักษณะโครงสร้างองค์การ

แบ่งได้เป็นหลายรูปแบบ แต่ที่นิยมกันแบ่งได้ 4 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1.1 โครงสร้างแบบงานหลัก

โครงสร้างแบบงานหลักจัดขึ้นแบบง่าย ๆ โดยให้มีผู้บังคับบัญชาสูงสุดอยู่คนหนึ่ง และมีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นกันอย่างชัดเจน การจัดโครงสร้างในลักษณะนี้มีข้อดีที่สามารถจัดง่าย เหมาะกับองค์การขนาดเล็กที่ไม่สลับซับซ้อน สะดวกในการปรับปรุงเพิ่มเติม หรือ ขยายองค์การในอนาคต สะดวกในการบังคับบัญชา และควบคุมการปฏิบัติ แต่ก็มีข้อเสีย คือ ไม่เหมาะกับองค์การขนาดใหญ่ที่ต้องการพนักงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และอาจมีปัญหาด้านการประสานงาน เนื่องจากหน่วยงานแต่ละหน่วยเป็นอิสระต่อกันขาดการประสานงาน

1.2 โครงสร้างแบบหน้าที่การงานเฉพาะอย่าง

เป็นโครงสร้างที่ใช้กับองค์การขนาดใหญ่ที่มีปริมาณงานมาก หากมีแต่ฝ่ายปฏิบัติงานหลักสายตรงอย่างเดียวไม่พอ จำต้องมีการแยกฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายที่ปรึกษาในองค์การขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก เพื่อให้การดำเนินการขององค์การนั้นๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดโครงสร้างแบบนี้มีข้อดี คือ ส่งเสริมการทำงานโดยให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และหน่วยงานต่าง ๆ มีความสัมพันธ์และประสานงานติดต่อกันเสมอ โครงสร้างองค์การแบบนี้เหมาะสำหรับหน่วยงานขนาดใหญ่ที่มีกิจกรรมมาก การจัดโครงสร้างองค์การแบบนี้ยังมีข้อเสียเช่นกัน คือ มีผลทำให้การควบคุมดูแลในการปฏิบัติงานยากขึ้น หรือซ้ำลง และความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ สลับซับซ้อน อาจเป็นปัญหาด้านเอกภาพในการบังคับบัญชา

1.3 โครงสร้างแบบหน่วยงานหลักและหน่วยงานที่ปรึกษา

เป็นการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่ปรึกษาและฝ่ายปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการแนะนำปรึกษาเฉพาะอย่างในหน่วยงานแต่ละหน่วย และมักจะเป็นโครงสร้างขององค์การขนาดใหญ่กว่าโครงสร้างแบบหน่วยงานหลัก การจัดโครงสร้างในลักษณะนี้มีข้อดี คือ สะดวกในการบังคับบัญชา และการประสานงาน และการปฏิบัติงานมีลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น ซึ่งอาจมีผลดีต่อประสิทธิภาพขององค์การได้ แต่โครงสร้างองค์การแบบนี้มีข้อเสีย คือ องค์การอาจมีความคล่องตัวน้อยลง และอาจเกิดข้อขัดแย้งระหว่างกันได้ ทำให้แก้ปัญหายาก

1.4 โครงสร้างแบบคณะกรรมการ

เป็นการกำหนดให้บุคคลหลายคนรวมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ เพื่อรับผิดชอบในการพิจารณาตัดสินปัญหา หรือ ตัดสินใจในการดำเนินกิจการเรื่องใดๆ แทนที่จะให้เป็นการตัดสินใจของบุคคลคนเดียว การจัดโครงสร้างแบบนี้ มีประโยชน์ คือ เพิ่มความรอบคอบในการตัดสินใจ เพิ่มการประสานงานในหน่วย

งาน และเอื้ออำนวยให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน แต่มีข้อเสีย คือ สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย และเกิดปัญหาเรื่องความรับผิดชอบและการพิจารณา

2. การแบ่งสายงาน

องค์การทุกองค์การมีความสลับซับซ้อน กล่าวคือ มีความหลากหลายและความแตกต่างกันของงานต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในองค์การ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้กลุ่มคนและทรัพยากรที่รวมเข้าเป็นองค์การนี้ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการนี้ การพิจารณาจัดแบ่งงานตามความถนัด จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด และในการจัดแบ่งงานนี้ ศูนย์กลางการพิจารณาคือ การใช้หลักการจัดแบ่งงานที่ต่างกันให้แยกออกจากกัน การจัดแบ่งสายงานมี 3 ทางด้วยกัน คือ

2.1 การแบ่งแยกงานตามแนวนอน (Horizontal differentiation)

2.2 การแบ่งแยกงานตามแนวตั้ง (Vertical differentiation)

2.3 การแบ่งแยกงานตามพื้นที่ (Spatial differentiation)

แต่ละรูปแบบของการแบ่งสายงานมีข้อดี-ข้อเสีย และคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ในการเลือกรูปแบบใด พึงพิจารณาถึงขนาดและความสลับซับซ้อนของงานนั้นๆ ด้วย

3. การมอบหมายอำนาจ

ในการจัดโครงสร้างองค์การ จำต้องพิจารณาในเรื่องการมอบอำนาจหน้าที่ อำนาจการบริหารและอำนาจการตัดสินใจ ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ในแต่ละระดับ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้อำนาจหน้าที่ การตรวจสอบ และการประสานงาน เพราะการแบ่งแยกงาน ไม่ว่าจะเป็นในแนวนอน แนวตั้ง หรือตามพื้นที่ การกระจายอำนาจการตัดสินใจควรสอดคล้องกับการแบ่งแยกงานนั้นๆ ด้วย

การจัดอำนาจการตัดสินใจของหน่วยงานมี 2 รูปแบบ ได้แก่

3.1 การรวมอำนาจ คือ การพิจารณาเกี่ยวกับขนาดของการตัดสินใจ ที่ซึ่งมีการรวมศูนย์เอาไว้ ณ จุดใดจุดหนึ่งในองค์การ

3.2 การกระจายอำนาจ คือ การกระจายอำนาจการตัดสินใจไปสู่หน่วยงานต่างๆ

ในสมัยปัจจุบัน การจัดโครงสร้างของหน่วยงานจะไม่อยู่ในลักษณะที่เป็นกระจุกตัวอยู่ในจุดศูนย์กลางระดับสูงเพียงที่เดียว แต่จะมีการกระจายอำนาจหน้าที่ลงสู่ระดับล่างตามสายงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ระดับต่างๆ เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องในจุดปฏิบัตินั้นๆ ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพของงานและขององค์การ

4. การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ขององค์การ

กฎเกณฑ์ ระเบียบ และแนวปฏิบัติต่างๆ เป็นการเอื้ออำนวยให้งานมีมาตรฐาน และเป็นไปอย่างมีบรรทัดฐาน ทั้งนี้รวมถึง นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ การฝึกอบรมทางด้านบรรทัดฐานต่างๆ และประเพณีปฏิบัติในองค์การนั้นๆ

ในการกำหนดระเบียบขององค์การจำต้องกระทำอย่างระมัดระวัง โดยไม่วางระเบียบกฎเกณฑ์เข้มงวดมากเกินไปจนกว่าความจำเป็นและความต้องการ ทั้งนี้เพราะระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ หากมีมากเกินไปจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานจนก่อให้เกิดความไม่คล่องตัว ทำให้ทุกอย่างล่าช้า และพิธีการมากมายเกินไป แต่ทางกลับกันก็ไม่ควรหละหลวมเกินไป จนทำให้องค์การขาดบรรทัดฐานที่จะเป็นแนวทางการปฏิบัติหรือแนวทางชี้นำพฤติกรรมของพนักงานในองค์การ

จากงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการจัดระบบโครงสร้างองค์การสรุปได้ว่า การจัดระบบโครงสร้างองค์การใดๆ ควรจะมีการวางแผน และศึกษาลักษณะงาน และโครงสร้างองค์การที่จะใช้ในการดำเนินงาน ก่อนที่จะมีการจัดระบบขึ้น เนื่องจากแต่ละองค์การมีเป้าหมายในการดำเนินงานต่างกัน ลักษณะงานที่ต่างกัน ความต้องการระบบ

ของแต่ละองค์การจึงแตกต่างกันไปด้วย ในบางองค์การอาจต้องการการบริหารในแบบแนวตั้ง ขณะที่บางองค์การที่ต้องการความรวดเร็ว คล่องตัวในการดำเนินงานอาจต้องการการบริหารในแบบแนวนอน

รูปแบบขององค์การ

นอกจากการศึกษาหลักการและเทคนิคการจัดองค์การในตอนต้นแล้ว ประเสริฐ วิทยารัฐ (2541) ยังมีแนวคิดในการจัดตั้งสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติที่กล่าวไว้ว่า การจัดตั้งองค์การยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงรูปแบบขององค์การที่เหมาะสมกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รูปแบบขององค์การจำแนกออกได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. องค์การของรัฐบาล (Government organization) ได้แก่ รูปแบบของหน่วยงานของรัฐ ในระบบราชการ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 ส่วนราชการ แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1.1.1 ส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานกลาง (Central Co-ordinating office/department) หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่หลักในการเสนอแนะนโยบาย แผนหลัก มาตรการ กำหนดกฎ ระเบียบ แนวทางและมาตรฐานการดำเนินงานให้แก่ส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานปฏิบัติโดยหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลเท่านั้น ส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานกลางมีหลายหน่วยงานที่สำคัญได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นต้น

1.1.2 ส่วนราชการที่เป็นหน่วยปฏิบัติ (Line department) เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ให้บริการประชาชน ส่วนราชการประเภทนี้ ประกอบด้วย กรมและกระทรวงต่างๆ จำนวน 90 กรม ใน 14 กระทรวง

ผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการ มีสถานภาพเป็น ข้าราชการ หรือ พนักงานของรัฐ

1.2 รัฐวิสาหกิจ (State enterprise) เป็นองค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ ที่เป็นหน่วยงานธุรกิจ หรือ เป็นบริษัทจำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่กระทรวง ทบวง กรม มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50 หรือ 2 ใน 3 ผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ มีสถานภาพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.3 หน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในระบบราชการ (Quasi-Government organization) เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอิสระในการบริหาร และจัดการมากกว่าส่วนราชการ กล่าวคือ มีระบบการบริหาร และการจัดการของตนเอง โดยไม่ต้องปฏิบัติหรือยกเว้นการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ แนวทาง และมาตรฐานที่ส่วนราชการทั่วไปต้องปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติงาน ไม่มีสถานภาพเป็นทั้งข้าราชการ หรือ พนักงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐประเภทนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สถาบันพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสถาบันมาตรวิทยา เป็นต้น

อย่างไรก็ตามภารกิจ หรือ งานด้านการให้บริการของรัฐในปัจจุบัน ยังคงอยู่กับหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการ และปฏิบัติงานโดยข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่ารูปแบบองค์กรทั้ง 3 รูปแบบ มีทั้งข้อดีและข้อด้อยที่แตกต่างกันสามารถสรุป ได้ดังนี้

หน่วยราชการของรัฐที่เป็นส่วนราชการ การบริหารและการจัดการจะเป็นการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎ และระเบียบซึ่งมีอยู่มากมาย ไม่มีความยืดหยุ่น ทำให้การบริหารราชการไม่มีความคล่องตัวและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ส่วนรัฐวิสาหกิจ ลักษณะการบริหารและการจัดการคล้ายกับส่วนราชการ ซึ่งทำให้ไม่มีความคล่องตัวในการบริหารเช่นเดียวกัน

หน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในระบบราชการ แม้ว่าการบริหารและการจัดการจะใช้แบบธุรกิจเอกชน ซึ่งมีความคล่องตัวดีพอสมควรก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาบางประการ เช่น การขาดผู้ปฏิบัติงานเนื่องจากผู้ปฏิบัติงาน

จะไม่มีสถานภาพเป็นข้าราชการแต่เป็นเสมือนพนักงานธุรกิจเอกชนทั่วไป แม้ว่าจะมีกำหนดค่าตอบแทนที่สูงกว่าข้าราชการในส่วนราชการก็ตาม

2. องค์กรเอกชน (Non-Government organization , NGO) องค์กรเอกชนจะมีหลายลักษณะ แต่ในที่นี้จะเน้นองค์กรเอกชนที่อยู่ในรูปของมูลนิธิ

มูลนิธิ : เป็นองค์การนิติบุคคลของเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อสาธารณประโยชน์หรือร่วมมือกับองค์การกุศลอื่นๆ ดังนั้นการดำเนินงานภายใต้ระบบของเอกชน ทำให้มีอิสระในการบริหารและจัดการ อย่างไรก็ตามการบริหารและการจัดการในลักษณะของมูลนิธิก็อยู่ในวงจำกัด ทั้งนี้เพราะอำนาจหน้าที่ของมูลนิธิจะเป็นเช่นใดขึ้นอยู่กับพิจารณาของรัฐและอนุญาตตามที่เห็นสมควร หรือ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า มูลนิธิจะมีอำนาจหน้าที่ภายใต้ตราสารที่ขอลงทะเบียน และได้รับอนุญาตแล้วเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป คือ รูปแบบขององค์กรนั้นมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ขององค์กร ความเหมาะสมทางสภาพสังคมและเศรษฐกิจ และรูปแบบของภารกิจในแต่ละองค์กร ว่าสมควรต้องใช้รูปแบบใด โดยมากจะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือองค์กรที่เป็นส่วนราชการ และเอกชน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในส่วนของการบังคับบัญชา ซึ่งส่วนราชการมักจะเป็นในลักษณะแนวดิ่ง ขณะที่เอกชนมักจะเป็นในลักษณะแนวราบ

กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กร

ในการจัดตั้งองค์กรไม่ว่าจะจัดตั้งในรูปแบบใด จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ เพื่อกำหนดให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์แห่งการจัดทำนิติกรรมและการผูกพันภาระหนี้สิน หรือ อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรบางประเภทตามประมวลรัษฎากรอีกด้วย

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการจัดตั้งมีหลายฉบับ และในแต่ละฉบับจะวิเคราะห์ขั้นตอนในการจัดตั้งดังต่อไปนี้

1. การจัดตั้งองค์กร โดยพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้เสนอร่าง พ.ร.บ. ได้แก่

1.1.1 เสนอโดยคณะรัฐมนตรีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการบริหารงานรัฐบาล

1.1.2 เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดกับประชาชนสูงสุด แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัดอยู่ และจะต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงนามรับรองไม่น้อยกว่า 20 คน

1.2 ผู้พิจารณาร่างพ.ร.บ. คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งต้องทำการพิจารณาเป็น 3 วาระ แต่หากมีความจำเป็นเร่งด่วนรัฐบาลอาจเสนอความเห็นชอบต่อสภาเพื่อพิจารณาเป็น 3 วาระรวด เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบก็เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ถ้าเห็นชอบก็นำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย

1.3 ผู้ตราพ.ร.บ. คือ พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำความยินยอมของรัฐสภาและมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

1.4 การใช้บังคับเป็นกฎหมาย เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

การจัดตั้งองค์กรโดยอาศัยพระราชบัญญัติเพื่อจัดตั้งนั้น คณะรัฐมนตรีต้องนำร่างเพื่อเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณา แล้วทูลเกล้าฯ พระมหากษัตริย์ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยตราเป็นพระราชบัญญัติและเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วจึงใช้บังคับได้

2. การจัดตั้งองค์กรโดยพระราชกำหนด (พ.ร.ก.) เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีในกรณี ดังนี้

2.1 กรณีฉุกเฉิน อันเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการรักษาความมั่นคงทั้งทางทหารและเศรษฐกิจของประเทศ

2.2 กรณีที่ไม่สามารถเรียกประชุมรัฐสภาได้

การตราเป็นพระราชกำหนด ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เสนอร่าง พ.ร.ก. คือ รัฐมนตรี
2. ผู้พิจารณาร่าง พ.ร.ก. คือ คณะรัฐมนตรี เมื่อให้ความเห็นชอบก็นำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อให้พระมหากษัตริย์ ทรงลงพระปรมาภิไธย
3. ผู้ตราพระราชกำหนด คือ พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

4. การใช้บังคับเป็นกฎหมาย เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

เมื่อเปิดสมัยประชุมรัฐสภา ต้องนำสู่การพิจารณาของสภาเพื่อขอความเห็นชอบ ถ้าสภาเห็นชอบก็มีผลเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าไม่เห็นชอบก็ตกไป

การจัดตั้งองค์การ โดยอาศัยพระราชกำหนด รัฐมนตรีนำร่างเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติแล้วทูลเกล้าฯ เพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงมีผลใช้บังคับเป็นพระราชกำหนด แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องเป็นกรณีฉุกเฉิน และไม่ได้อยู่ในช่วงสมัยประชุมของรัฐสภา

3. การจัดตั้งองค์การโดยพระราชกฤษฎีกา (พ.ร.ฎ.) เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้น โดยคำแนะนำยินยอมของคณะรัฐมนตรีตามอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ หรือ อำนวยบริการแก่ประชาชน

การตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1 ผู้เสนอพ.ร.ฎ. คือ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ
- 3.2 ผู้พิจารณาร่าง พ.ร.ฎ. คือ คณะรัฐมนตรี
- 3.3 ผู้ตราพ.ร.ฎ. คือ พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

3.4 การบังคับใช้เป็นกฎหมาย เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

การจัดตั้งองค์การโดยพระราชกฤษฎีกา ต้องออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งจะมีความรวดเร็วในขั้นตอนการจัดตั้งแต่เสถียรภาพขององค์การจะมั่นคงน้อยกว่าการจัดตั้งโดยอาศัยพระราชบัญญัติ เพราะการยุบเลิกองค์การ สามารถทำได้ด้วยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาของรัฐบาล

4. การจัดตั้งองค์การโดยมติคณะรัฐมนตรี เช่นเดียวกับการจัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ต่างกันที่กรณีนี้ องค์การไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ดังนั้นจึงไม่มีอำนาจผูกพันในภาระหนี้สินและการก่อหนี้

5. การจัดตั้งองค์การโดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สามารถดำเนินการขอจดทะเบียนจัดตั้งกับกระทรวงพาณิชย์ เช่นเดียวกับการขอจัดตั้งบริษัทจำกัดทั่วไป ภายหลังจากที่ผู้เริ่มก่อตั้งเข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิที่กำหนดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้น ฯลฯ ซึ่งมีความรวดเร็วในการดำเนินงาน แต่การเข้าร่วมกิจการของรัฐที่เกี่ยวกับการลงทุน หรือ การร่วมทุนกับเอกชนที่เกินกว่าร้อยละ 50 ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

6. การจัดตั้งองค์การโดยประกาศคณะปฏิวัติ ต้องอาศัยประกาศคณะปฏิวัติ ซึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดในช่วงนั้นๆ

7. การจัดตั้งองค์การโดยพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 แก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ. 2486 เป็นการจัดตั้งองค์การในรูปมูลนิธิ ซึ่งเป็นองค์การสาธารณกุศล โดยมีขั้นตอนในการจดทะเบียนจัดตั้ง ดังนี้ คือ

7.1 กลุ่มคณะบุคคลที่มีแนวความคิดคล้ายคลึงกันอย่างน้อย 4 คน ซึ่งจะเรียกว่าคณะผู้ก่อการ ได้พิจารณาจัดทำตราสารให้มีวัตถุประสงค์ตามแนวคิดของแล้วดำเนินการขอจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ

7.2 การจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

7.2.1 ขอจัดตั้งเป็นองค์การ โดยขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ตามพ.ร.บ. วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 แก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ. 2486

7.2.2 ขอจดทะเบียนตั้งเป็นนิติบุคคล โดยขออนุญาตต่อกระทรวงมหาดไทย ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

การจัดตั้งองค์การในรูปมูลินิธนั้น คณะบุคคลต้องนำตราสารดำเนินการขอจัดตั้งเป็นองค์การเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และขอจดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลต่อกระทรวงมหาดไทย

จากเอกสารการจัดตั้งสถาบันต่างๆ พบว่า รูปแบบขององค์การในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของลักษณะการดำเนินงาน และการให้บริการ เพราะแต่ละรูปแบบล้วนแต่มีทั้งข้อดีและข้อด้อย จำเป็นจะต้องมีการศึกษาข้อมูลและพิจารณาโดยละเอียด

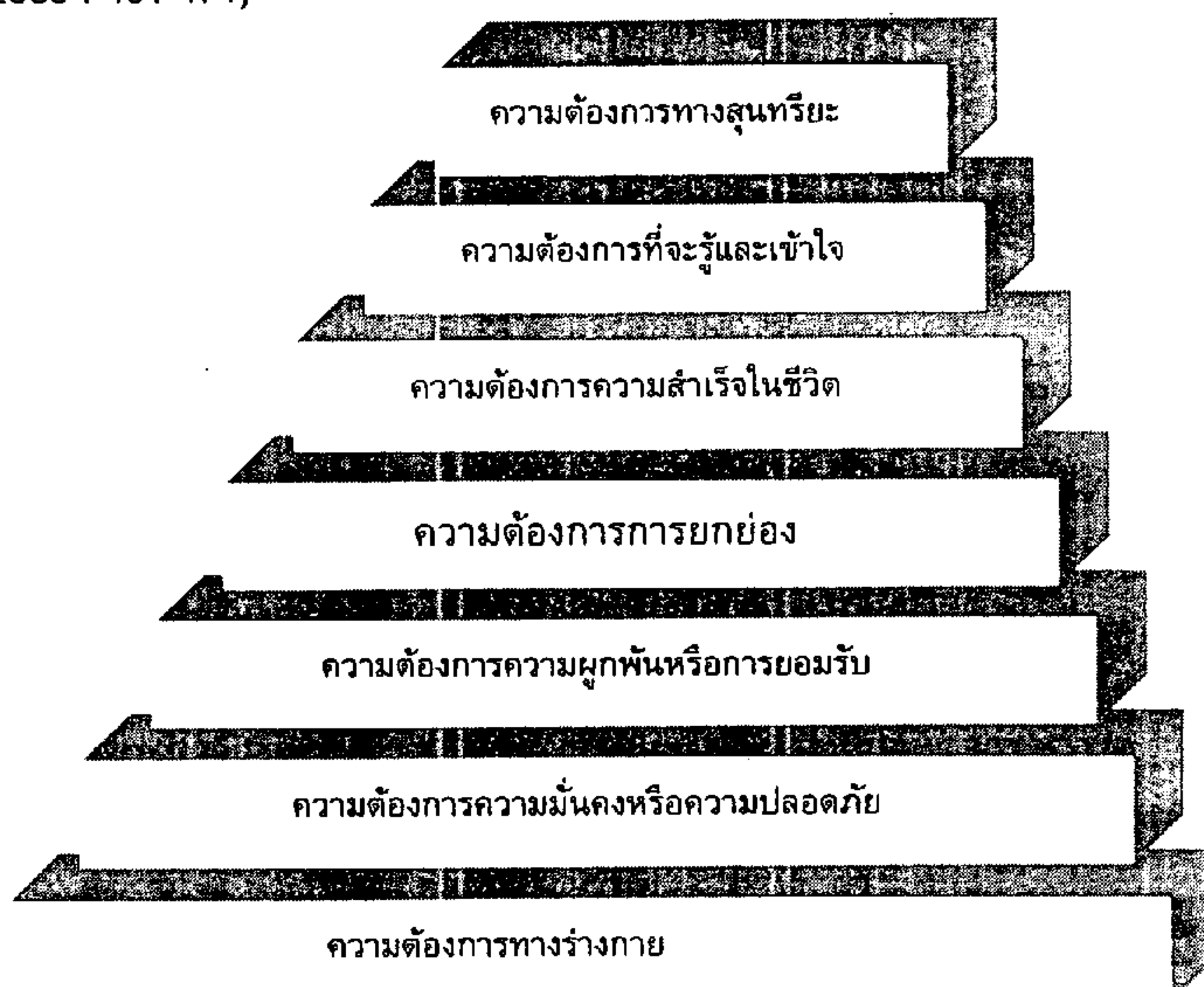
ความต้องการ

บุญธรรม ทองไกร (2543) ได้กล่าวถึง ความต้องการว่า เป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น แรงจูงใจเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดันและดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป การเรียนรู้ถึงความต้องการของมนุษย์จึงเป็นวิธีการที่จะช่วยให้การทำงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เจษฎา แซ่มประเสริฐ (2534 : 10) กล่าวว่า ความต้องการ เป็นกระบวนการหรือวิธีการหาปัญหา หรือ สิ่งที่ยังบกพร่องที่ทำให้งานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการจากสภาพที่ควรจะเป็น

มาสโลว์ (มุกดา ศรียงค์และคณะ. 2539 : 16 ; อ้างอิงจาก Maslow) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการในการแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ และความต้องการนี้จะพัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปเรื่อยๆ แม้ว่าตนเองหรือบุคคลอื่นจะรู้ตัวมองเห็นหรือไม่ก็ตาม ชีวิตของบุคคลจะมีความต้องการตามลำดับขั้นโดยจะมีความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นลำดับแรก เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานแล้วจึงมีความต้องการขั้นสูงต่อไปตามลำดับโดยไม่ข้ามขั้น โดยปกติจะกล่าวถึงความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic needs) 5 ขั้น แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงความต้องการในขั้นที่สูงขึ้น (Growth needs) ซึ่งมีเพิ่มจากเดิม 2 ขั้น รวมทั้งหมด 7 ขั้น ตามแผนผังแสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ภาพประกอบ 2 แผนผังลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) อ้างถึงในพรณี ชูชัย
เจนจิต. 2538 : 461-471)

วิลสัน (รัชนิ โพธิ์อ่อน. 2532 : 11 ; อ้างอิงจาก Wilson. 1981 : 7-8) ได้สรุปความหมายของความต้องการไว้ว่า หมายถึง ความจำเป็นที่ต้องมี ในทัศนะของนักจิตวิทยา มนุษย์มีความต้องการธรรมชาติ หากได้รับการสนองตอบความต้องการนั้น ก็จะมีความสุขในชีวิต เกิดความเชื่อมั่นในตัวเองและเกิดความพยายามที่จะทำประโยชน์ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ก็ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาทั้งในด้านร่างกาย และอารมณ์ขึ้นได้ นักจิตวิทยาได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physicological needs) ได้แก่ ความต้องการที่เป็นสิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิต ความต้องการนี้มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสภาพร่างกาย เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อน ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการทางอารมณ์ (Emotional needs) บางทีเรียกว่า ความต้องการทางจิตใจ (Psychological needs) ความต้องการนี้มักเกิดภายหลังจากที่บุคคลได้รับการสนองตอบทางร่างกายเพียงพอแล้ว เช่น ต้องการความสำเร็จ ความรัก ความมั่นคงปลอดภัย ความมีอำนาจ ความยกย่องนับถือ เป็นต้น

3. ความต้องการทางปัญญา (Cognitive needs) เช่น ต้องการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ต้องการวางแผน ต้องการเรียนรู้ให้เกิดความชำนาญ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความต้องการนั้น หมายถึง การแสวงหาสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การดำเนินกิจการต่างๆ เพื่อตอบสนองให้บุคคลนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหาร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2534) ได้ให้ความหมายของคำว่าบริหารไว้ว่า หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการปฏิบัติ (Man Money Materials and Methods) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน คำว่า “การบริหาร” นี้ในภาษาอังกฤษมักใช้อยู่ 2 คำ คือ Administration และ Management ความแตกต่างของ 2 คำนี้อยู่ที่ว่า Administration มักเน้น

ในเรื่องเกี่ยวกับนโยบาย (Policy) ส่วน Management นั้น เป็นการนำนโยบายไปปฏิบัติจัดทำ (Implementation) เป็นส่วนใหญ่ ถ้าพิจารณาจากความนิยมแล้วจะพบว่าคำว่า Administration นิยมใช้ทางการบริหารราชการ และคำว่า Management นิยมใช้ในทางการบริหารธุรกิจ แต่อย่างไรก็ดีคำ 2 คำนี้อาจใช้แทนกันได้ และก็หมายถึงการบริหารเช่นเดียวกัน

ไซมอน (Simon. 1961 : 3) กล่าวถึงการบริหาร ว่า หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน ดังนั้นการบริหารจะต้องเกี่ยวข้องกับ 1) บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป 2) ร่วมมือกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง 3) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน

แฮโรลด์ กูนต์ (Harold Koontz. 1993) ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ การที่ต้องอาศัยคน เงิน และวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ มาเป็นปัจจัยในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สุชาติพย์ เกียรติวานิช (2534 : 10) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการนำทรัพยากร การบริหารมา ประกอบการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยศิลปะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการนำทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น บุคลากร เงิน ทรัพย์สิน เครื่องจักร และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ได้ตั้งไว้

การมีส่วนร่วม

อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง (2522 : 19) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการ และทิศทางของการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะต้องมีมากพอ จนเกิดการริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น และเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้จะต้องมีการตระหนักว่า ปฏิบัติการทั้งหมดทำโดยกลุ่มหรือนามของกลุ่ม หรือกระทำผ่านองค์กร (Organization) ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวทำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

Payakpan (1980 : 23) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพึ่งตนเอง การพิจารณาตัดสินใจ และการเลือกโครงการให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและความต้องการพื้นฐานของประชาชน ในปัจจุบันการมีส่วนร่วมได้เน้นถึงเรื่อง การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำกิจกรรม และการร่วมทะนุบำรุงรักษา

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 : 25) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมว่า คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณา ตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติ และการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวประชาชนเอง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527 : 183) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า คือ การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

ปรัชญา เวสารัชช (2528 : 11) ให้ความเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน จะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้ความพยายามเพื่อแสดงความคิดเห็น และการเสียสละทรัพยากรวัตถุ สละร่างกาย และสละเวลา

จากความเห็นต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงาน โดยอาจอยู่ในรูปของการแสดงความคิดเห็น พิจารณา ตัดสินใจ และเสียสละเวลา ทรัพย์สิน หรือกำลังกาย เพื่อให้กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลนั้นมีความเห็นพ้องต้องกันกับผู้อื่นได้สำเร็จลุล่วงไป

การให้บริการ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายคำว่า การบริการ ไว้ว่า คือ การรับใช้อำนวยความสะดวกให้ช่วยเหลือเกื้อกูล

เว็บเนอร์ (Weber. 1966 : 340) ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การบริการไว้ว่า การให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุดคือ การให้บริการที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคล เป็นการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์ ไม่มีความชอบ พอใจเป็นพิเศษ ทุกคนควรจะได้รับปฏิบัติเท่าเทียมกันและตามหลักเกณฑ์เดียวกัน

กรอส (Gross. 1968 : 723-725) กล่าวถึงหลักการให้บริการ ว่า องค์การหรือหน่วยงานในการให้บริการเกิดขึ้นเพื่อสนองผลประโยชน์ของคนหลายกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการติดต่อกันระหว่างองค์การหรือหน่วยงานในการให้บริการกับลูกค้าหรือผู้รับบริการ

กุลธน พงศธร (2528 : 303-304) ได้กล่าวถึงหลักการให้บริการไว้มีดังนี้

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ไม่ใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดให้จะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใด ในลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ

4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายในการบริการจะต้องไม่มากเกินไปกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มาก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างสภาวะยุ่งยากใจให้แก่ผู้บริหารหรือผู้รับบริการมากเกินไป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การให้บริการ คือ การอำนวยความสะดวกให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับคนส่วนใหญ่ของสังคม โดยเน้นให้มีความเสมอภาคกัน และมีความสม่ำเสมอในบริการนั้น

การรับรู้

โรเจอร์ (นฤมล พัฒนภาพุธร. 2529 อ้างอิงจาก Rogers. 1963 : 81-86) ที่กล่าวถึงการรับรู้ ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการยอมรับสิ่งใหม่ไว้ว่า การรับรู้ (Awareness stage) เป็นขั้นที่บุคคลตื่นตัวรู้เรื่องราวต่างๆ อันเป็นสิ่งแปลกใหม่ โดยผ่านการสังเกต การฟัง และการพบเห็น แต่ยังไม่รู้รายละเอียดปลีกย่อยของสิ่งนั้น

สรณะ อรุณรัตน์ (2534) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารไว้ว่า จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของการสื่อสารไว้ดังนี้ คือ

1. แหล่งกำเนิดหรือผู้ส่งสาร (Source) เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารแล้วส่งต่อไปยังผู้รับสาร
2. สาร (Message) หมายถึง ข้อความที่ผู้ส่งสารใช้สื่อความหมายที่ต้องการ
3. ช่องทางสำหรับส่งสาร (Channel or Media) เป็นสิ่งที่พาสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ
4. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึงผู้รับข่าวสารจากแหล่งสาร ซึ่งจะมิบทบาทในการรับสาร ถอดรหัสจากสารเพื่อให้ได้ความหมาย และโต้ตอบต่อความหมาย

ชาคริต คล้ายพิมพ์ (2535) ได้กล่าวถึงการรับรู้ไว้ว่า บุคคลรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวโดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัส อันได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย เป็นต้น อวัยวะดังกล่าวจะต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์จึงจะสามารถรับรู้สิ่งต่างๆ ได้ชัดเจนถูกต้อง ความหมายของการรับรู้คือ ขบวนการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากบุคคล เหตุการณ์หรือวัตถุ โดยอาศัยอวัยวะรับสัมผัสหรือการรับรู้ คือ ขบวนการที่เกิดอยู่ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนี้

สิ่งเร้า → การรับรู้ → การตอบสนอง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ คนเราจะรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวได้ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของระบบประสาทสัมผัส สภาวะจิตใจ ประสบการณ์เดิม ตลอดจนลักษณะของสิ่งที่เราจะรับรู้ องค์ประกอบที่สำคัญได้แก่

5. การจัดหมวดหมู่ของสิ่งเร้า เช่น ความใกล้ชิดกัน ความคล้ายคลึงกัน ความต่อเนื่องกัน

6. คุณลักษณะของผู้รับรู้ เช่น ประสบการณ์เดิม ความต้องการ สภาพของวัฒนธรรมและอิทธิพลของสังคม

การรับรู้ทางสังคม คือ การที่บุคคลเข้าใจการกระทำหรือเข้าใจแนวความคิดของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นกระบวนการที่ผู้รับรู้ได้ข้อมูลเบื้องต้นที่จะช่วยให้เกิดความคิดและเข้าใจ โดยใช้สามัญสำนึกตามแบบแผนวัฒนธรรมและอิทธิพลภายในสังคมของตน ซึ่งจะช่วยทำให้การรับรู้เป็นไปอย่างลึกซึ้งตามกรอบแห่งวัฒนธรรมนั้นๆ

การรับรู้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย คือ การติดต่อส่งข่าวสารข้อเท็จจริง ความคิดเห็น จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง การสื่อความหมายจึงนับเป็นศิลปะอย่างหนึ่งของการอยู่ร่วมกันในสังคมซึ่งจะช่วยให้ทั้งสองฝ่ายรู้ถึงความคิดเห็น ความต้องการ ตลอดจนอารมณ์ของกันและกัน การดำรงชีวิตร่วมกับคนอื่นในสังคมจำเป็นต้องเข้าใจคนอื่น เพราะบุคคลรอบตัวเรามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม มีส่วนหล่อหลอมให้แสดงพฤติกรรมร่วมเป็นพฤติกรรมสังคม การสื่อสารหรือสื่อความหมายจึงเป็นสิ่งจำเป็นแรกเริ่มที่จะช่วยให้รับรู้แนวคิด การกระทำ ตลอดจนทัศนคติของคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับเราไว้ด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของงานวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง การที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสาร เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยผ่านผู้ส่งสารที่ทำการสื่อสาร หรือ สื่อความหมายเพื่อให้ผู้รับสารหรือบุคคลนั้นได้รับรู้แนวคิด การกระทำ ความคิดเห็น ประสบการณ์ ข้อมูล หรือ ข้อเท็จจริงโดยผ่านทางประสาทสัมผัส

ประวัติองค์การที่ร่วมจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์

กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2528 มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการรวมตัวของผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งพิมพ์และธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการพิมพ์ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเนื่องของอุตสาหกรรมการพิมพ์ส่งเสริมบทบาทผู้นำของอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยในภูมิภาค ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร และสมาคมการพิมพ์ บรรณารักษ์ และผู้จัดพิมพ์ ส่งเสริมการแข่งขันที่สมบูรณ์ และการอยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมของอุตสาหกรรมต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มฯ จำนวนทั้งสิ้น 63 ราย (ตุลาคม 2544) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. สมาชิกสามัญ	จำนวน 54 ราย
2. สมาชิกสมทบ	จำนวน 9 ราย

กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์มีแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยโดย

1.) ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีทางการพิมพ์ การผลิต และ ทรัพยากรมนุษย์โดยปรับโครงสร้างสถาบันฝึกอบรมการพิมพ์แห่งชาติ ภายใต้ การกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชให้เป็นสถาบันการพิมพ์แห่งชาติเพื่อขยายบทบาทสถาบันให้ครอบคลุมการวิจัย การพัฒนา และการฝึกอบรมทางด้านกระดาษ และการพิมพ์

2.) ส่งเสริมด้านการตลาด โดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไปดูงานแสดงสินค้าต่างประเทศ ปรับบทบาทความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชนต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการพิมพ์

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

เริ่มก่อตั้งขึ้นเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเมื่อ พ.ศ. 2510 เมื่อภาครัฐและเอกชนต่างยอมรับว่าการพัฒนาระบบการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมแทนการผลิตทางด้านการเกษตรจะเป็นการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ

ด้วยเหตุที่เศรษฐกิจได้มีการพัฒนาจากการนำเข้าสินค้าที่ไม่ซับซ้อนมากเป็นสินค้าที่มีความทันสมัยและมีราคามากยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุให้กลุ่มอุตสาหกรรม มีส่วนเกี่ยวข้องและในปัจจุบันอุตสาหกรรมที่มีส่วนร่วม เช่น โรงกลั่นปิโตรเลียม อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยา อุตสาหกรรมยานยนต์ หรือ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า

ความสำเร็จของกลุ่มอุตสาหกรรมเกิดขึ้นได้ จากการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ติดต่อประสานงานรวบรวมข้อมูลต่างๆ ให้กับกลุ่มอุตสาหกรรม รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มอุตสาหกรรมในแต่ละประเภท การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการออกกฎหมายของหน่วยงานของรัฐบาล

ในขณะเดียวกันกลุ่มอุตสาหกรรมสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนภายในและภายนอกประเทศ อีกทั้งยังเป็นการขยายตลาดที่มีอยู่และนำไปสู่ตลาดใหม่รูปแบบองค์กรทางด้านอุตสาหกรรมอย่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยยังเปิดโอกาสและผลักดันให้สมาชิกมีจรรยาบรรณในการประกอบกิจการเป็นที่ปรึกษาแก่สมาชิกในการขอระบบมาตรฐานอุตสาหกรรม ISO 9000 เป็นต้น

ในทางกลับกันการรวมกลุ่มกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มอุตสาหกรรม ที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล นำปัญหาต่างๆ มาวิเคราะห์และร่วมกันแก้ไข ซึ่งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานให้กลุ่มอุตสาหกรรมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไข และเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนั้นกลุ่มอุตสาหกรรมยังได้มีการพัฒนาและจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น สัมมนา อบรมทางด้านเทคโนโลยี การจัดงานแสดงสินค้า เยี่ยมชมโรงงาน เพื่อแบ่งปันข้อมูลและความรู้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม

โดยรวมกลุ่มอุตสาหกรรมได้มีการประสานงาน และทำงานร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยอย่างใกล้ชิด ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยสามารถที่จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการแข่งขันกับตลาดโลกที่มีการแข่งขันสูงและข้อจำกัดทางการค้ากำลังลดลง (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย : 2542)

ศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ

ศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช ตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันแบบให้เปล่า โดยรัฐบาลสหพันธ์เยอรมันได้สนับสนุนด้านการเงิน อุปกรณ์ การพัฒนาบุคลากร และการจัดหาผู้เชี่ยวชาญจาก GTZ (German Agency for Technical Co-operation : Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit) คิดเป็นมูลค่าประมาณ 5 ล้านบาท หรือประมาณ 80 ล้านบาท ส่วนรัฐบาลอังกฤษได้ให้ทุน British Council ในการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ได้รับการศึกษาสูงขึ้นทางด้านการพิมพ์ โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบก่อสร้างอาคารที่ทำการ การจัดหาบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมฯ การจัดหาทุนการศึกษาเพิ่มเติมแก่บุคลากร การสนับสนุนงานเบื้องต้น และการงบประมาณดำเนินการจนถึงปัจจุบัน

ศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติได้เริ่มเปิดดำเนินการนับตั้งแต่ พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยได้จัดพิธีเปิดที่ทำการศูนย์ฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2537 เพื่อดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ โดยจัดฝึกอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตร ระดับช่างปฏิบัติการซึ่งเป็นหลักสูตรระยะยาว (2 ปี) และฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านการพิมพ์ในหัวข้อต่างๆ ต่อเนื่องตลอดปี นอกจากนี้ยังได้จัดฝึกอบรมปฏิบัติเสริมทักษะความชำนาญการให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แขนงวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์ ตลอดจนจัดทำโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชนต่างๆ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร

มนุษย์ ตลอดจนจัดทำโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชนต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่สังคมโดยรวม ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ

แต่จากการกำหนดโครงสร้างของศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ เป็นหน่วยงานระดับศูนย์ ทำให้เกิดข้อจำกัดในการพัฒนางาน และไม่สามารถจัดตั้งเป็นหน่วยงานอิสระได้ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งหน่วยงาน ด้วยลักษณะงานและกิจกรรมของศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์ จะเป็นลักษณะเชิงพัฒนาและต้องดำเนินการในเชิงรุกที่ต้องอาศัยความคล่องตัวในการดำเนินงาน ความเหมาะสมของโครงสร้างการบริหารงาน และความพร้อมของบุคลากรในการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการพัฒนาไปสู่ศูนย์กลางของการพัฒนาบุคลากรด้านการพิมพ์ของประเทศ การพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีด้านการพิมพ์ การศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิจัย ตลอดจนการประสานความร่วมมือและการยอมรับจากนานาประเทศ

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ที่กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชได้ร่วมกันร่างขึ้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สร้างเสริมทักษะให้บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยมีการฝึกอบรมด้านการพิมพ์ร่วมกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช องค์กรธุรกิจ หรือ องค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สนับสนุนด้านเทคโนโลยีโดยมีการส่งเสริม วิจัยและพัฒนา ออกแบบผลิตภัณฑ์
3. เป็นศูนย์กลางในการดำเนินการด้านต่างๆ เช่น การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ทางด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ทั้งในระดับภายในประเทศ และต่างประเทศ
4. เป็นแหล่งสารสนเทศ ความรู้ และรวบรวมข้อมูลทางด้านการพิมพ์และเผยแพร่วิทยาการ ตลอดจนผลการวิจัยและข้อมูลใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศ
5. เป็นแหล่งวิจัย ศึกษา ค้นคว้าทดลองด้านวิทยาศาสตร์การพิมพ์ และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาการ และคุณภาพมาตรฐานให้กับบุคลากร ผลิตภัณฑ์ และภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศโดยรวม

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

1. ผลทางตรง

1.1 สามารถให้บริการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรด้านการพิมพ์ นักศึกษาของมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาต่างๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทางด้านการพิมพ์ให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญทางด้านการพิมพ์เพิ่มมากขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและปัญหา ในเรื่องคุณภาพของบุคลากรให้มีความเหมาะสมต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมการพิมพ์

1.2 เป็นแหล่งวิทยาการทางด้านการพิมพ์ ทั้งในส่วนของข้อมูลสารสนเทศ การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และทดลองทางด้านการพิมพ์แก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

1.3 เป็นแหล่งประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศตลอดจนติดตามภาวะการค้าด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ และร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา และการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน

2. ผลทางอ้อม

2.1 ทำให้เกิดการตื่นตัวในการศึกษา ค้นคว้า ติดตามเทคโนโลยีใหม่ๆ และการดำเนินการที่เหมาะสมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศ

2.2 ช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของอุตสาหกรรมการพิมพ์ให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้นในระดับสากล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่ทำให้ตัวแปรอิสระมีผลต่อความคิดเห็น

งานวิจัยที่กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ตัวแปรอิสระ ในที่นี้ คือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์มีผลต่อความคิดเห็นในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ มีดังนี้

วินัย บัวประดิษฐ์ (2532) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างภูมิหลังทางสังคมและเศรษฐกิจ คือ อายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการ และอายุราชการ กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรีในงานวิจัยความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรีสรุปได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5 ข้อ

1. ข้าราชการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะคนที่มีอายุมากย่อมผ่านประสบการณ์และการเรียนรู้ต่างๆ มากมาย ย่อมมีความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและมีเหตุผลกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

2. ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะการศึกษาทำให้ข้าราชการเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น และคนที่มีการศึกษาสูงส่วนมากจะยอมรับสิ่งใหม่ๆ ได้ง่าย ถ้ามีเหตุผลเพียงพอและกล้าตัดสินใจ

3. ข้าราชการที่อัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะคนที่มีอาชีพเดียวกันแต่มีรายได้ต่างกันย่อมทำให้มีความรู้สึก ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

4. ข้าราชการที่มีระยะเวลาเข้าร่วมโครงการสุพรรณบุรีต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีไม่ต่างกัน เนื่องจากไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ข้าราชการที่มีอายุราชการต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะอายุการทำงานที่มากขึ้น จะทำให้สามารถเข้าใจโครงการและสภาพความเป็นจริงได้มากขึ้น ผู้ที่มีอายุราชการสูงกว่าจึงมีความต่อโครงการมากกว่าผู้ที่มีอายุราชการน้อย

ทวีลาภ ศิริสวัสดิบุตร (2536 : 15) สรุปถึงปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณสมบัติประจำตัวของบุคคล เช่น สถิติปัญญา ความสามารถ พื้นความรู้ หรือการศึกษา ความเชื่อ และสถานภาพ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ (Socialization) และสั่งสมจนกลายเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สถานศึกษา สภาพแวดล้อมในงาน สื่อมวลชน ตลอดจนการปะทะสังสรรค์ติดต่อกันระหว่างบุคคล และกลุ่มคน เป็นต้น

ไพฑูรย์ สว่างกมล (2537) ได้สรุปถึงงานวิจัย เรื่องความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาในระบบรัฐสภาไทยไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอายุ การศึกษา และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาแตกต่างกัน โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนที่มีอาชีพก่อนได้รับเลือกตั้ง มีตำแหน่งทางการเมืองและสังกัดพรรคการเมืองต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมแล้วมีระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.47 ซึ่งมีความหมายระดับการเห็นด้วยสูง

อาทร พิมชะนก (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชน ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน อายุราชการ ตำแหน่งในหน่วยงาน และสถานภาพสมรส

สุดา ปานบ้านแพ้ว (2542) มีการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณา/โครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานประมาณ และได้สรุปไว้ว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณา/โครงการใหม่ แต่ละตัวพบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับตำแหน่ง ความมีอิสระในการทำงาน มีผลต่อความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณา/โครงการใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประวิตร ชูศรี, พ.ต.ท. (2537) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ตัวแปรที่มีผลก่อให้เกิดความแตกต่างด้านความรู้ และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ คือ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในสถานประกอบการ ประเภทของกิจการ รายได้ต่อเดือน การได้รับข้อมูลข่าวสาร โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2513) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อ่าวพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ คือ ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือสุขภาพสิ่งแวดล้อม ระดับการศึกษา และการให้คุณค่าต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีผลต่อความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนลักษณะกิจการประเภทร้านค้า (ของชำ เบ็ดเตล็ด ของที่ระลึก) และกิจการประเภทร้านอาหาร ตามลำดับ จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่ประกอบกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ธนาภรณ์ เมืองมุงคุณ (2539) ศึกษาเรื่อง จิตสำนึกของผู้ประกอบการค้าในท้องถิ่นที่มีต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม บริเวณสถานตากอากาศบางแสน จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ประกอบการท้องถิ่นบริเวณชายหาดบางแสน มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง โดยแตกต่างกันตามตัวแปร ดังต่อไปนี้ คือ เพศ ระดับการศึกษา อายุ ระดับรายได้ พฤติกรรมการรับข่าวสาร การอบรมสัมมนา และลักษณะของกิจการ กลุ่มผู้ประกอบการค้าขนาดใหญ่หรือกลุ่มผู้มีรายได้จากกิจการมากกว่า จะมีจิตสำนึกอนุรักษ์สภาพแวดล้อมบางแสนสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการค้าขนาดเล็ก

นฤมล พัฒนภาพุตร (2529) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนของหัวหน้าครัวเรือนในการจัดตั้งศูนย์เยาวชน ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อายุ รายได้สุทธิ และการรับรู้ข่าวสารการพัฒนาของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนของหัวหน้าครัวเรือนในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล

วันชัย ศิริชนะ และจรินทร์ เทศวานิช (2531) ได้ศึกษาสถานภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย พบว่า ในพ.ศ. 2529 จำนวนโรงพิมพ์ในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,057 แห่ง และมีจำนวนคนงานถึง 22,886 คน ลักษณะของการดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเอกชนคนเดียวเป็นเจ้าของ และเป็นธุรกิจขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะปัญหาทางด้านการผลิตของโรงพิมพ์จึงแตกต่างกันไปโดยแบ่งปัญหาของโรงพิมพ์ออกตามขนาดเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. โรงพิมพ์ขนาดเล็ก
2. โรงพิมพ์ขนาดกลาง
3. โรงพิมพ์ขนาดใหญ่

ซึ่งความคิดเห็นของผู้ประกอบการแต่ละขนาดเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสาร ความต้องการการฝึกอบรม ความมุ่งหวังในการประกอบธุรกิจการพิมพ์จะต่างกันไป โดยผู้ประกอบการโรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารมากกว่าธุรกิจขนาดเล็กลงมา และมีความมุ่งหวังในการประกอบธุรกิจให้มีชื่อเสียงที่ดี โดยคิดกำไรจากลูกค้าไม่มากนัก

โดยมีการแบ่งรูปแบบการดำเนินธุรกิจแบ่งเป็น 6 ลักษณะ

1. เจ้าของคนเดียว
2. ห้างหุ้นส่วน
3. บริษัทจำกัด
4. หน่วยราชการ
5. รัฐวิสาหกิจ
6. มูลนิธิ

ลักษณะของธุรกิจหรืองานที่ดำเนินการในงานวิจัย แบ่งเป็น

1. พิมพ์สิ่งพิมพ์โดยทั่วไป
2. เรียงพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. แยกสี
4. พิมพ์บรรจุภัณฑ์
5. อื่นๆ เช่น ซิลค์สกรีน การพิมพ์บนโลหะ

จรินทร์ เทศวานิช และคณะ (2532) ได้ทำรายงานผลการวิจัยเรื่องสถานภาพและปัญหาการนำเข้าและการส่งออกสิ่งพิมพ์ของประเทศไทย ซึ่งสรุปได้ว่า ในการรับจ้างพิมพ์งานจากต่างประเทศนั้น โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากรและเครื่องจักร ตลอดจนผู้ประสานงานในการติดต่อสื่อสารในการรับจ้างพิมพ์งานจากต่างประเทศมากกว่าโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และจากการศึกษาโครงสร้างของสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ เฉพาะสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ที่ส่งสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าออก โรงพิมพ์ที่เคยรับช่วงการจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ที่ส่งออกจากโรงพิมพ์ในประเทศ และสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ที่มีศักยภาพในการที่จะรับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์เพื่อการส่งออก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการเป็นเจ้าของธุรกิจและการดำเนินธุรกิจ

1.1 ลักษณะการเป็นเจ้าของธุรกิจ แบ่งเป็น บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วน เอกชนคนเดียวเป็นเจ้าของ รัฐวิสาหกิจ และรัฐบาล

1.2 ลักษณะการดำเนินธุรกิจ มีหลายลักษณะ ได้แก่ พิมพ์สิ่งพิมพ์ต่างๆ เรียงพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ แยกสี พิมพ์บรรจุภัณฑ์ และอื่นๆ เช่น การพิมพ์ซิลค์สกรีน และการพิมพ์บนโลหะ

2. เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ

สถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ที่ส่งสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าออกโดยมากเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีเงินทุนอยู่ในช่วงประมาณ 50-120 ล้านบาท (โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มากใช้เงินทุน 300-400 ล้านบาท)

3. ปริมาณและมูลค่าของเครื่องจักร/อุปกรณ์ที่ใช้

โรงพิมพ์ขนาดกลางและขนาดใหญ่จะมีเครื่องจักร/อุปกรณ์ครบวงจร โดยไม่ต้องไปจ้างสถานประกอบการอื่นๆ ในบางกระบวนการผลิต เช่น การแยกสี อาบยูวี หรือ ทำปกแข็ง เป็นต้น

4. จำนวนและวุฒิการศึกษาของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์

จำนวนและวุฒิการศึกษาจะต่างกันออกไปตามประเภทของธุรกิจที่ทำ ขนาดของธุรกิจ และชนิดของเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ แต่ในสถานประกอบการขนาดเล็กที่ยังใช้เครื่องมือแบบเดิมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง การจ้างบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาสูงจะทำให้เกิดต้นทุนสูงขึ้นเกินความจำเป็น

และจากงานของ ศักดา ศิริพันธุ์ และคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษานโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ พบว่า ในอุตสาหกรรมการพิมพ์ยังมีกำลังการผลิตเหลืออยู่ แต่เนื่องจากระบบการบริหารงานยังใช้ระบบการบริหารงานแบบครอบครัว ขาดการวางแผนและประสิทธิภาพด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ ทำให้ยังส่งสิ่งพิมพ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้น้อยมาก

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นได้ว่า อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ขนาดธุรกิจ ลักษณะธุรกิจ และรูปแบบของการบริหารธุรกิจที่แตกต่างกันนั้น มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือเงื่อนไขเดียวกันให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้

แบบวัดความคิดเห็น

สุชาติ ดิษฐวงศ์ (2537 : 18-19) มาตรฐานทัศนคติมีอยู่ด้วยกันหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้กันแพร่หลายได้แก่ มาตรฐานแบบลิเคิร์ต (Likert-type Scales) มาตรฐานแบบเทอร์สโตน (Thurstone-Scales) และมาตรฐานแบบกัทแมน (Guttman Scales) (สุจิตรา บุญยรัตนพันธุ์, 2535 : 143) และที่นิยมใช้กันแพร่หลายมากที่สุดแบบหนึ่งก็คือ มาตรฐานแบบลิเคิร์ต ออกแบบ และสร้างโดยเรนซิส ลิเคิร์ต Rensis Likert (1932) ซึ่งเป็นมาตรฐานแบบรวมคะแนน (Summated Rating Scales) โดยกำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดทัศนคติเมื่อความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดทัศนคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อ ซึ่ง Likert ถือว่า ผู้มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใด โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมากตามไปด้วย และโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะน้อย โดยจะมีระดับการเลือกตอบเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การใช้มาตรฐานแบบลิเคิร์ตนั้นสามารถใช้จำนวนข้อได้มากกว่า ทำให้ครอบคลุมประเด็นของเนื้อหาที่น่าสนใจได้อย่างกว้างขวาง ถ้าเปรียบเทียบกับวิธีการวัดทัศนคติแบบอื่นๆ

สมโภชน์ นนทชัย (2542 : 11) เนื่องจากความคิดเห็น (Opinion) ทัศนคติ (Attitude) และค่านิยม (Values) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน (Weicherding, 1984 : 21-23) ดังนั้นแบบวัดความคิดเห็นจึงใช้แบบเดียวกัน วิธีการวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่วิธีการของ Thurstone และ Likert และการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการของ Likert

แบบวัดความคิดเห็นใช้วิธีการของ Likert Scale ในแบบวัดความคิดเห็นของเขากำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดความคิดเห็น คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดความคิดเห็น ซึ่งถือว่า ผู้มีความคิดเห็นที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีอยู่น้อย ในทำนองเดียวกันผู้มีความคิดเห็นไม่ดีต่อสิ่งนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็น้อย และโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความคิดเห็นของผู้ตอบในแบบวัดความคิดเห็นของแต่ละคน

วิธีสร้างแบบวัดความคิดเห็นของ Likert ครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุดแล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลาง แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบความคิดเห็นให้คะแนนดังที่สนับสนุนคำตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ จนถึงคำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน

ส่วนข้อความที่ต่อต้าน ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ จนตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งจะให้ 1 คะแนน (Anastasi, 1976 : 432-485)

จากงานวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า แบบวัดความคิดเห็นของลิเคิ์ทนั้นเป็นการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นที่ครอบคลุมทั้งความคิดเห็นในเชิงบวกและลบ และสามารถใช้จำนวนข้อความที่ครอบคลุมเนื้อหาได้มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับแบบการวัดอื่นๆ

การศึกษาสภาพภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์

วันชัย ศิริชนะ และจรินทร์ เทศวานิช (2531 : 117) ได้มีการวิจัยถึง ความคิดเห็นในการจัดตั้งสถาบันที่ให้การฝึกอบรมทางด้านการพิมพ์ไว้ว่า สถาบันที่จัดการศึกษาอบรมทางด้านการพิมพ์ในประเทศไทยยังมีน้อยและไม่แพร่หลายทั่วไป เนื่องจากต้องลงทุนสูง และจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทางการพิมพ์ก็มีจำนวนจำกัด ความพยายามในการจัดตั้งสถาบันที่ให้การฝึกอบรมทางการพิมพ์จึงเป็นที่สนใจกันทั่วไปทั้งหน่วยงานราชการ สมาคมมูลนิธิทางการพิมพ์ และสถานประกอบการทางการพิมพ์

การจัดตั้งสถาบันในประเทศไทย

ในการจัดตั้งสถาบันต่างๆ จำเป็นต้องนำหลักวิชาการที่มีผู้ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสถาบันหรือการจัดตั้งสถาบันต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วมาอธิบายความหมายของการสร้างสถาบันหรือการจัดตั้งสถาบันในครั้งนี้ ดังนี้

1. สถาบันดำรงราชานุภาพ ในงานวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างสถาบัน : ศึกษากรณีสถาบันดำรงราชานุภาพ ของณัฐพล ธานีรัตน์ (2538 : 10) สรุปได้ว่า มีแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสถาบันใน 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่หนึ่ง แนวคิดปรัชญาของการจัดตั้งสถาบัน

1. สถาบันทางวิชาการโดยทั่วๆ ไปแล้ว จะต้องมิตำนิยมในการแสวงหา แลกเปลี่ยน และถ่ายทอด
2. เน้นค่านิยมแบบเสรี (Liberal Value) คือ เน้นความเป็นอิสระของปัจเจกชน และเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ใช่เน้นเรื่องการสั่งการและการเชื่อฟัง

ด้านที่สอง การจัดโครงสร้างของสถาบัน

1. โครงสร้างของสถาบัน ควรเป็นโครงสร้างแบบแนวนราบ (Flat Structure) ซึ่งมีชั้นของการบังคับบัญชาน้อย
2. มีช่วงของการบังคับบัญชากว้าง (Wide span of control)
3. มีการกระจายอำนาจ (Decentralization) การตัดสินใจไปยังเบื้องล่างขององค์กร
4. มีรูปแบบผสมระหว่างระบบตำแหน่ง (Position System) กับระบบชั้นยศ (Rank System)

ด้านที่สาม เป้านโยบายแผนงานและโครงการของสถาบัน

1. ด้านเป้าหมาย มีการวิเคราะห์เป้าหมาย และการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเป้า หากมีหลายข้อต้องจัดเป็นเป้าหมายหลักและรอง
2. การกำหนดแผนงานโครงการเพื่อรองรับเป้าหมายนั้น มีหลักใหญ่อยู่ 2 ขั้นตอน คือ การวางแผนเพื่อกำหนดเป้าหมาย และการวางแผนเพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ในแง่เป้าหมายจะมีทั้งเป้าหมายหลักหรือสุดท้ายและเป้าหมายอุปกรณ์ เป้าหมายสุดท้ายจะเป็นจุดกำเนิดของเป้าหมายอุปกรณ์และความสำเร็จของเป้าหมายจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายอุปกรณ์

ด้านที่สี่ การบริหารงานของสถาบัน

1. เป็นการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการปฏิบัติ เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

1. มีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ โดยอาศัยบุคคลที่เรียกว่า ผู้บริหาร เข้ามาทำหน้าที่ประสาน ให้การทำงานของบุคคลฝ่ายต่างๆ สามารถบรรลุผลสำเร็จด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะไม่ใช่ผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

สถาบันทางวิชาการโดยทั่วไปจะต้องมีค่านิยมในการแสวงหาแลกเปลี่ยนและถ่ายทอด เน้นค่านิยมแบบเสรี (Liberal Value) คือ เน้นความเป็นอิสระของปัจเจกชน ไม่ใช่เน้นเรื่องการสั่งการและการเชื่อฟัง

แนวคิดการจัดตั้งสถาบันดำรงราชานุภาพมาจากแนวคิดที่ว่า การจัดตั้งสถาบันเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในด้านวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา โดยมีเป้าหมายยุทธศาสตร์มุ่งไปที่คน ระบบองค์กรนั้นมีข้อมูลยืนยันจากเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาจัดตั้งสถาบัน เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2534 ระบุว่า “เหตุผลความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันทางวิชาการด้านพัฒนาทรัพยากรบุคคล และพัฒนาระบบบริหารราชการตลอดจนมุ่งหวังที่จะให้เป็นสถาบันที่ประกอบด้วยทีมงานที่เป็นนักวิชาการ ให้สถาบันทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรของกระทรวงมหาดไทย และกำหนดกรอบแนวคิด อำนาจหน้าที่ของสถาบันไว้ 2 มิติ คือ มิติด้าน Area ได้แก่ ยุทธศาสตร์ คน ระบบ และองค์กร และมิติด้าน Mean ได้แก่ R&D การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา การจัดหน่วยช่วยเหลือเคลื่อนที่ (Mobile unit) นอกจากนี้โดยมีคณะกรรมการสถาบันประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับการยอมรับ มีบารมี และเป็นที่ยอมรับ เพื่อที่จะผลักดันงานของสถาบันให้บังเกิดผลได้เป็นอย่างดี และให้สถาบันอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย”

2. สถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติ

จากงานวิจัยของประเสริฐ วิทยารัฐ และคณะ (2541) ที่ศึกษาถึงแนวทางในการจัดตั้งสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติ ในส่วนของการกำหนดรูปแบบและลักษณะขององค์การ รวมถึงลักษณะการบริหารและบทบาทหน้าที่พบว่า สถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติมีความเหมาะสมที่จะบริหารในลักษณะมูลนิธิ โดยมีภาระหน้าที่เป็นศูนย์การศึกษา ศูนย์ค้นคว้าและวิจัย ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และแผนที่ของประเทศ ศูนย์รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความมั่นคง เป็นหน่วยงานตัวแทนทางภูมิศาสตร์ของประเทศในการติดต่อประสานงานกับต่างประเทศ และให้บริการทางวิชาการภูมิศาสตร์แก่บุคคลและหน่วยงานอื่นๆ ในด้านโครงสร้างการบริหารและบุคลากร ควรประกอบด้วย 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิจัย ฝ่ายบริการวิชาการ และฝ่ายบริหาร งบประมาณการดำเนินการควรมาจาก 3 แหล่ง คือ งบประมาณจากรัฐที่ให้การสนับสนุนในลักษณะของเงินทุนประเดิมหรือเงินสนับสนุนประจำปี จากภาคเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศและจากผลการดำเนินงานของสถาบันเอง

การกำหนดรูปแบบการบริหารและโครงสร้างของสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติ อาศัยทฤษฎีระบบและสถานการณ์ (Systems/Contingency theory) เป็นหลัก กล่าวคือ จะพิจารณาสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติเป็นระบบเปิด ประกอบด้วยส่วนประกอบย่อยส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก นอกจากนี้จะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ในองค์การและชี้บ่งว่าปัจจัยใดตรงประเด็นที่สุด และยังพิจารณาว่าองค์การเป็นเสมือนสิ่งมีชีวิต มีวงจรชีวิต มีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงเป็นขั้นตอน และมีสายบังคับบัญชาอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยไม่มีช่วงอัตราที่กว้างหรือแคบจนเกินไป ทั้งนี้เพื่อความรวดเร็ว ลดความซ้ำซ้อนของงาน และดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ

ในการออกแบบโครงสร้างบริหารของสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาตินั้น เหมาะสมที่จะใช้ลักษณะโครงสร้างแบบงานหลัก โดยมีผู้บังคับบัญชาสูงสุดอยู่คนเดียว และมีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นกันอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นโครงสร้างจัดได้ง่าย เหมาะสำหรับองค์การขนาดเล็กและไม่สลับซับซ้อน สะดวกในการปรับปรุง และขยายงานในอนาคต สะดวกในการบังคับบัญชา และควบคุมการปฏิบัติงาน

3. สถาบันยานยนต์

แนวทางการจัดตั้งสถาบันยานยนต์ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2541 : 5-6) เกิดขึ้นจากการที่การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ตามกระบวนการปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งในแนวกว้างและแนวลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา ประกอบกับหน่วยงานราชการต่างๆ ที่รับผิดชอบการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ยังมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานอันเนื่องมาจากกฎระเบียบทางราชการต่างๆ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันอิสระขึ้นมาทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประสานงานและสนับสนุนให้อุตสาหกรรมนี้มีความสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก และก้าวไปสู่เป้าหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2540 ที่เห็นควรให้จัดตั้งองค์กรเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะองค์กรอิสระ เช่น สถาบันยานยนต์ ด้วย โดยมีรายละเอียดในการจัดตั้งสถาบันยานยนต์ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์

เพื่อให้มีองค์กรที่เป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้อุตสาหกรรมมูลนิธิ

2. บทบาทหน้าที่

2.1 เสนอแนะแนวทาง แผนกลยุทธ์ และมาตรการในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาในอุตสาหกรรมนี้

2.2 สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ในแต่ละด้าน บรรลุผลตามแผนงานที่กำหนด

2.3 ประสานการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้อง เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

2.4 ให้บริการที่จำเป็นแก่ผู้ประกอบการ เช่น ข้อมูล การตรวจสอบ/ทดสอบผลิตภัณฑ์ การฝึกอบรม การพัฒนาและรับรองทักษะฝีมือการทำงาน

3. ขอบข่ายงานที่รับผิดชอบ

3.1 งานศึกษา วิจัย เพื่อเสนอแนะแนวทาง แผนกลยุทธ์ และมาตรการในการพัฒนาการผลิตเทคโนโลยี ทรัพยากรมนุษย์ และการตลาดของอุตสาหกรรมยานยนต์

3.2 งานพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตไทย เช่น การเพิ่มผลผลิต การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต

3.3 งานออกแบบ วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าในประเทศ พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีให้มากขึ้น

3.4 งานด้านมาตรฐานและการตรวจ/ทดสอบผลิตภัณฑ์ เพื่อกำหนดมาตรฐานที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยกระดับและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ทั้งสำหรับตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

3.5 งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาทักษะของบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการในอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.6 งานจัดทำฐานข้อมูลด้านการผลิต การค้าและเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์ ทั้งข้อมูลในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการประสานงานเพื่อจัดหาผู้เชี่ยวชาญ มาสนับสนุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

4. การบริหารและการจัดองค์กร

1.1 การบริหาร คณะกรรมการสถาบัน ทำหน้าที่กำหนดทิศทางและกำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบัน องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐ เอกชน และนักวิชาการ โดยมีผู้อำนวยการสถาบันเป็นกรรมการและเลขานุการ

1.2 การจัดองค์กร โครงสร้างองค์กรของสถาบัน ประกอบด้วย

- 1.2.1 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- 1.2.2 ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ
- 1.2.3 ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 1.2.4 ฝ่ายพัฒนามาตรฐานและการทดสอบ
- 1.2.5 ฝ่ายพัฒนาระบบการผลิต
- 1.2.6 ฝ่ายวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

โดยแต่ละฝ่าย มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป รับผิดชอบ

- งานวางแผนการดำเนินงานและงบประมาณ
- งานบัญชีและการเงิน
- งานบุคลากรและสวัสดิการพนักงาน
- งานจัดซื้อและควบคุมดูแลครุภัณฑ์
- งานช่วยอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ รับผิดชอบ

- งานศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์
- งานจัดทำฐานข้อมูลด้านการผลิตและการค้ารวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ
- งานสนับสนุนการร่วมลงทุน และพัฒนาโครงการในเชิงพาณิชย์
- งานสนับสนุนการจัดประชุม สัมมนา workshop ด้านยานยนต์

ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รับผิดชอบ

- งานฝึกอบรมบุคลากรทางด้านเทคนิค
- งานพัฒนาและรับรองทักษะฝีมือการทำงาน (VIC)
- งานพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เอกสารและตำรา

ฝ่ายพัฒนามาตรฐานและการทดสอบ รับผิดชอบ

- งานพัฒนาและเผยแพร่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์

เกี่ยวข้องกับยานยนต์

- งานบริการตรวจสอบ ทดสอบ และรับรอง ตามมาตรฐานต่างๆ
- งานส่งเสริมระบบมาตรฐานและการจัดตั้งห้องทดสอบ เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตไทย

ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตไทย

ฝ่ายพัฒนาระบบการผลิต รับผิดชอบ

- งานพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต เช่น การเพิ่มผลผลิต การปรับปรุงเครื่องจักร / เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต การปรับปรุงกระบวนการผลิต ความปลอดภัยในการทำงาน

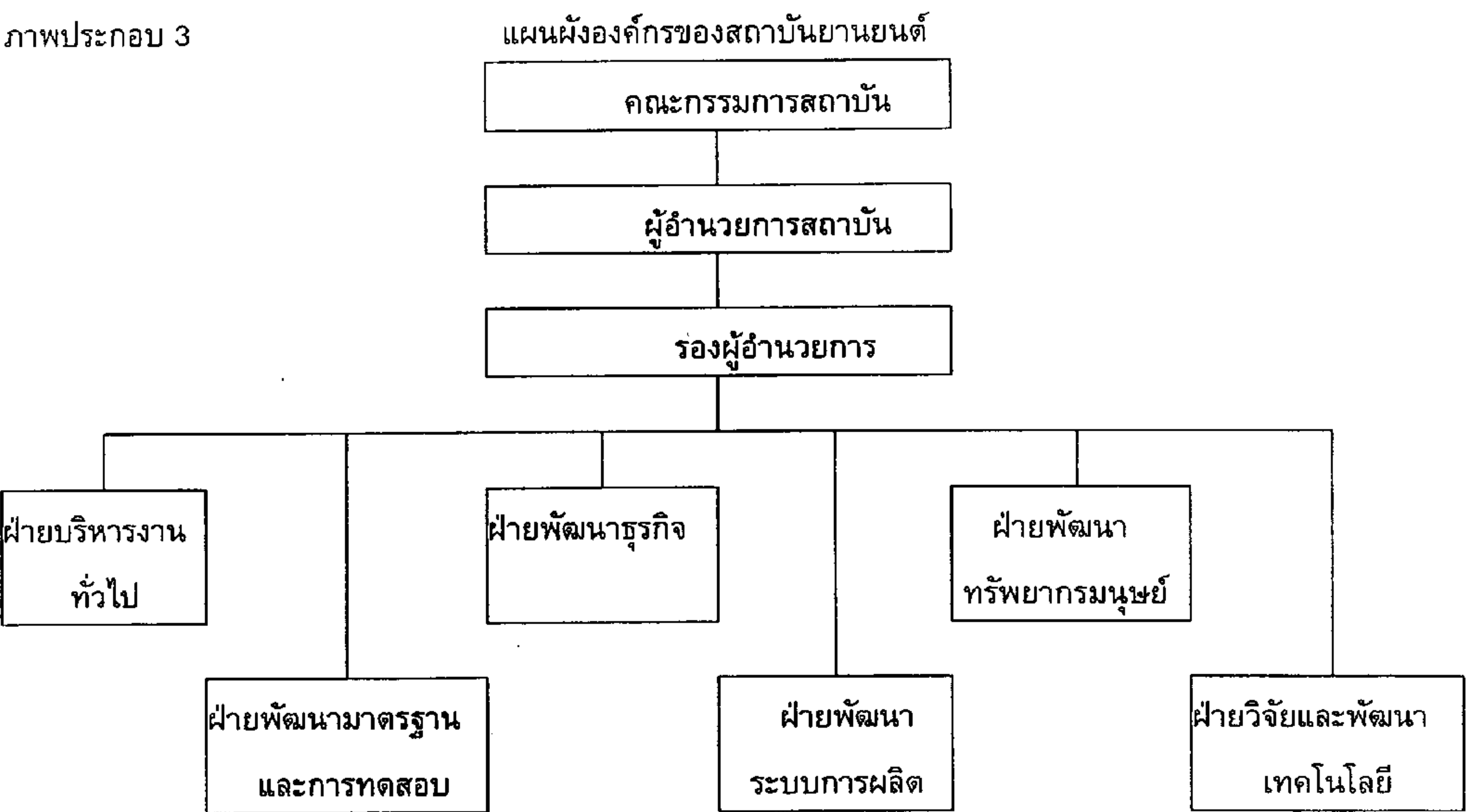
- งานให้คำปรึกษาระบบบริหารคุณภาพ เช่น ISO 9000 QS 9000

ฝ่ายวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี รับผิดชอบ

มหาวิทยาลัย

- งานสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์ของสถาบันวิจัยและ
- งานสนับสนุนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเทคโนโลยีการผลิต
- งานส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- งานรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล/เอกสารเกี่ยวกับเทคโนโลยียานยนต์

ภาพประกอบ 3

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,586 ราย ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม ส.ค. 2543)

กลุ่มตัวอย่าง

ด้วยเหตุที่ข้อมูลการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ ยังไม่มีการนำเสนอต่อสาธารณะ เนื่องจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติเป็นโครงการที่ดำเนินการจัดตั้งร่วมกันระหว่าง 2 หน่วยงาน คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิราช เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้วิธีการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling) สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานครซึ่งคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 70 ของผู้ประกอบการโรงพิมพ์ทั่วประเทศ

ผู้วิจัยจึงได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane 1970 : 580-581) ดังนี้

$$\begin{aligned}n &= \frac{N}{1 + Ne^2} \\&= \frac{1,586}{1 + (1,586 \times 0.05^2)} \\&= 320\end{aligned}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	ขนาดของประชากร
	e	=	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละ 5 (0.05)

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน + 10% (ในการดำเนินการเพื่อป้องกันความผิดพลาด เท่ากับ 32 คน) รวมขนาดกลุ่มมีจำนวนทั้งสิ้น 352 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษานี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ รูปแบบการบริหารของธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ และเติมข้อความในช่องว่าง ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) 2 ข้อ รวมคำถามในตอนที่ 1 ทั้งหมด 8 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามวัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ลักษณะการให้บริการ รูปแบบการบริหารและจัดการ และความต้องการมีส่วนร่วมในสถาบันนี้ จำนวนทั้งสิ้น 27 ข้อ การสร้างแบบสอบถามใช้ Likert's scale เป็นมาตรวัดลักษณะของข้อความที่ใช้ มีลักษณะในเชิงบวกและเชิงลบ เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็นการให้คำตอบในลักษณะประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ในข้อความที่แสดงความคิดเห็นตอบรับ (Positive Statement) ให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5
เห็นด้วย	= 4
ไม่แน่ใจ	= 3
ไม่เห็นด้วย	= 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1

ในข้อความที่แสดงความคิดเห็นปฏิเสธ (Negative Statement) ให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1
เห็นด้วย	= 2
ไม่แน่ใจ	= 3
ไม่เห็นด้วย	= 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด (Open ended questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

การศึกษานี้ได้แบ่งเกณฑ์สำหรับแบ่งระดับคะแนนความคิดเห็น โดยแบ่งคะแนนความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยค่อนข้างน้อย เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยมากที่สุด โดยใช้หลักการของบุญชม (บุญชม, 2542 : 82) โดยการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น จะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.8 คือ

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการแบ่ง}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

แต่ละช่วงมีความหมาย ดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

- 1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2. การวางแผนสร้างแบบสอบถาม โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติใน 4 ด้าน คือ ด้านความต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันขึ้น ด้านลักษณะการให้บริการของสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารและจัดการ และด้านความต้องการมีส่วนร่วมในสถาบันนี้ ตลอดจนสังคมและการเมือง
- 3. การสร้างแบบสอบถาม
 - 3.1 ร่างแบบสอบถามจากแนวทางที่วางแผนไว้
 - 3.2 นำแบบสอบถามเสนอต่อประธานควบคุมสารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และรับการเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
 - 3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความสมบูรณ์ของเครื่องมือ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
 - 3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach, 1972 : 126) ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ 0.95 โดยใช้สูตร (Cronbach’s Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \frac{(1- \sum S_i^2)}{S_x^2}$$

เมื่อ	α	=	ค่าความเชื่อถือได้ของแบบวัด
	k	=	จำนวนข้อของแบบวัด
	$\sum S_i^2$	=	ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_x^2	=	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว นำเสนอประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้ายและจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกขององค์กรด้านการพิมพ์ เช่น กลุ่มและสมาคมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 กลุ่มอุตสาหกรรมกรรมการพิมพ์
- 1.2 สมาคมการพิมพ์ไทย
- 1.3 สมาคมการบรรจุภัณฑ์ไทย
- 1.4 สมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย
- 1.5 สมาคมแม่พิมพ์เพื่ออุตสาหกรรมการพิมพ์ไทย
- 1.6 สมาคมส่งเสริมวิชาการพิมพ์
- 1.7 สมาคมการพิมพ์สก๊رينไทย
- 1.8 ชมรมการจัดพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ไทย

โดยผู้วิจัยหรือผู้แทนได้เข้าไปส่งแบบสอบถามในช่วงที่มีการประชุมของแต่ละองค์กรที่ส่วนใหญ่จัดขึ้นเป็นประจำในแต่ละเดือน โดยขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับมาทางจดหมาย หรือ ทางโทรสาร และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลในงานสัมมนาที่จัดขึ้นโดยกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ 2 ครั้ง ได้รับกลับคืนทั้งสิ้นจำนวน 184 ฉบับ

3. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่เหลือจากข้อ 2 คือ 400 ฉบับ พร้อมทั้งสอดซองติดแสตมป์ถึงผู้วิจัยและขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนผู้วิจัยภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับ และได้รับแบบสอบถามกลับคืน 183 ฉบับ เฉพาะที่กรอกอย่างสมบูรณ์จำนวน 168 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Science Personal Computer) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเอาเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาจัดหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปรอิสระ

2. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือ ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย จำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ และคำถามปลายเปิด (Open-ended question) 2 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

3. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เป็นแบบมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อความรวมทั้งสิ้น 28 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นข้อความที่ให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้แสดงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ความต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำนวน 5 ข้อ โดยมีคำถามข้อที่ 1, 2, และ 4 เป็นคำถามเชิงบวก และคำถามข้อที่ 3 และ 5 เป็นคำถามเชิงลบ
2. ลักษณะการให้บริการ จำนวน 12 ข้อ โดยมีคำถามที่ 6, 7, 9, 10, 12, 13, 14 และ 17 เป็นคำถามเชิงบวก และคำถามข้อที่ 8, 11, 15 และ 16 เป็นคำถามเชิงลบ
3. รูปแบบการบริหารและจัดการ จำนวน 5 ข้อ โดยมีคำถามข้อที่ 18, 19, 21, 22 และ 23 เป็นคำถามเชิงบวก และคำถามข้อที่ 20 เป็นคำถามเชิงลบ
1. ความต้องการมีส่วนร่วมในสถาบัน จำนวน 5 ข้อ โดยมีคำถามข้อที่ 24, 25 และ 27 เป็นคำถามเชิงบวก และคำถามข้อที่ 26 และ 28 เป็นคำถามเชิงลบ

4. แบบสอบถามตอนที่ 3 คือ ข้อมูลด้านความคิดเห็นเสนอแนะอื่นๆ ที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) จำนวน 4 ข้อ วิเคราะห์โดยสรุปเป็นหมวดหมู่หาความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าความถี่ และใช้สถิติร้อยละ สำหรับอธิบายข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

คำนวณได้จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ สามารถคำนวณได้จากสูตร} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}}$$

5.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับอธิบายถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ค่าเฉลี่ย เฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$n = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

$$x = \text{ข้อมูลแต่ละจำนวน}$$

5.3 ค่า T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- เมื่อ
- t

$\bar{X}_1$

$\bar{X}_2$

S_1^2

S_2^2

n_1

n_2

=

=

=

=

=

=

=

ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution

ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 1

จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างที่ 2

กลุ่มขึ้นไป

5.4 F-test (One-way ANOVA) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2

- $F = \frac{MS_B}{MS_W}$
- เมื่อ
- F

MS_B

MS_W

$k - 1$

$N - k$

=

=

=

=

=

ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution

ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Group)

ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square of Error)

Degrees of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_B)

Degrees of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_W)

โดยที่

k

N

=

=

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายดังนี้

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มตัวอย่าง

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution

SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)

df แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ตอนที่ 4 สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 31 ปี	57	16.19
2.2 31 – 40 ปี	98	27.84
2.3 41 – 50 ปี	133	37.78
2.4 51 – 60 ปี	49	13.92
2.5 60 ปีขึ้นไป	15	4.26
รวม	352	100.00
2. ระดับการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่ามัธยมปีที่ 3	12	3.41
3.2 มัธยมปีที่ 3 / ปวช.	13	3.69
3.3 มัธยมปีที่ 6 / ปวส.	31	8.81
3.4 ปริญญาตรี	193	54.83
3.3 ปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท	103	29.26
รวม	352	100.00
3. ตำแหน่งงาน		
4.1 ผู้บริหารระดับสูง / เจ้าของกิจการ	159	45.17
4.2 ผู้บริหาร	103	29.26
4.3 ผู้ปฏิบัติการ	90	25.57
รวม	352	100.00
4. ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์		
5.1 ต่ำกว่า 11 ปี	68	19.32
5.2 11 - 20 ปี	150	42.61
5.3 21 - 30 ปี	104	29.55
5.4 30 ปีขึ้นไป	30	8.52
รวม	352	100.00

ตาราง 3. (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
5. ลักษณะธุรกิจ		
5.1 รับจ้างออกแบบสิ่งพิมพ์ทั่วไป	6	1.70
5.2 แยกสี-ทำแม่พิมพ์	25	7.10
5.3 รับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป	32	9.09
5.4 รับจ้างพิมพ์บรรจุภัณฑ์	77	21.88
5.5 รับจ้างทำเลม	6	1.70
5.6 พิมพ์สิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	26	7.39
5.7 ออกแบบและพิมพ์สิ่งพิมพ์	23	6.53
5.8 ออกแบบ พิมพ์สิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	21	5.97
5.9 อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ เช่น ขายวัตถุดิบ	65	18.47
5.10 หลายลักษณะธุรกิจข้างต้นรวมกัน	71	20.17
รวม	352	100.00
6. ขนาดธุรกิจ		
6.1 ขนาดย่อม	154	43.75
6.2 ขนาดกลาง	128	36.36
6.3 ขนาดใหญ่	70	19.89
รวม	352	100.00
7. ประเภทธุรกิจ		
7.1 เจ้าของคนเดียว	56	15.91
7.2 ห้างหุ้นส่วน	27	7.67
7.3 บริษัทจำกัด (ไทย)	173	49.15
7.4 บริษัทจำกัด (ร่วมทุนต่างชาติ)	21	5.97
7.5 บริษัทจำกัด (มหาชน)	39	11.08
7.6 ภาครัฐราชการ	36	10.23
รวม	352	100.00
8. การรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ		
1.1 เคย	200	56.82
1.2 ไม่เคย	152	43.18
รวม	352	100.00

จากตาราง 3 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. อายุ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.84 มีอายุต่ำกว่า 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.19 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.92 และอายุ 61 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 4.26 ตามลำดับ

2. ระดับการศึกษา

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 54.83 รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 29.26 ระดับมัธยมปีที่ 6 / ปวส. คิดเป็นร้อยละ 8.81 ระดับมัธยมปีที่ 3 / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 3.69 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 3.41 ตามลำดับ

3. ตำแหน่งงาน

เนื่องจากแบบสอบถามสำหรับตำแหน่งงานของผู้ประกอบการนั้นเป็นคำถามปลายเปิด ทำให้มีความหลากหลายของตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า ข้อมูลของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามนั้นผู้วิจัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ ซึ่งมีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ ตำแหน่งประธานบริษัท กรรมการบริษัท เจ้าของกิจการ กรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการทั่วไป ตลอดจนตำแหน่งรอง และผู้ช่วยของตำแหน่งต่าง ๆ ข้างต้น คิดเป็นร้อยละ 45.17 รองลงมาคือ ระดับบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งผู้จัดการ รองผู้จัดการ และผู้ช่วยผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 29.26 และเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ ได้แก่ เลขานุการ ช่างพิมพ์ เจ้าหน้าที่คิดราคา เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 25.57 ตามลำดับ

4. ประสบการณ์ในการทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

เนื่องจากแบบสอบถาม ด้านประสบการณ์ในการทำงานของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจึงได้แบ่งกลุ่มจากประสบการณ์ทำงานออกเป็น 4 กลุ่ม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ประสบการณ์ระหว่าง 11-20 ปี มีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 42.61 รองลงมาคือ ประสบการณ์ 21-30 ปีร้อยละ 29.26 ต่ำกว่า 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.32 และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.52

5. ลักษณะธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบธุรกิจรับจ้างพิมพ์บรรจุภัณฑ์ มีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา ได้แก่ ผู้ที่ประกอบกิจการลักษณะหลายธุรกิจด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 20.17 ธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการพิมพ์ เช่น ผู้ผลิตและจำหน่ายกระดาษ ผู้จำหน่ายอุปกรณ์การพิมพ์ ผู้จำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์การพิมพ์ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 18.47 และรับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป เช่น บัตรอวยพร หนังสือ ปฏิทิน ฉลาก สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 9.09 รับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.39 แยกสี-ทำแม่พิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 7.10 รับจ้างออกแบบและพิมพ์สิ่งพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.53 รับจ้างออกแบบและพิมพ์ทั้งสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 5.97 รับจ้างออกแบบสิ่งพิมพ์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 1.70 และรับจ้างทำเล่ม คิดเป็นร้อยละ 1.70

6. ขนาดธุรกิจ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ ขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.36 และขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 19.89 ตามลำดับ

7. ประเภทธุรกิจ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นบริษัทจำกัด (ไทย) มีจำนวนเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 49.15 รองลงมาคือ ธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 15.91 บริษัทจำกัด (มหาชน) คิดเป็นร้อยละ 11.08 ภาคราชการ คิดเป็นร้อยละ 10.23 ห้างหุ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 7.67 และบริษัทจำกัด (ร่วมทุนต่างชาติ) คิดเป็นร้อยละ 5.97 ตามลำดับ

8. การรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ มีเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 56.82 และไม่เคยรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ คิดเป็นร้อยละ 43.18

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยรวมและเป็นรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ดังตาราง 4 - 8

2.1 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	4.19	0.54	เห็นด้วย
2. ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	4.07	0.41	เห็นด้วย
3. ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	3.91	0.41	เห็นด้วย
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ	4.11	0.48	เห็นด้วย
รวม	4.07	0.37	เห็นด้วย

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.07) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งหมด ($\bar{X}$ = 4.19, 4.07, 3.91, 4.11) ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.การจัดตั้งสถาบันฯ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของท่าน	4.42	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.การจัดตั้งสถาบันฯ ไม่เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ คุ้มกับผลตอบแทนที่จะได้รับ *	3.99	0.89	เห็นด้วย
3.ท่านเป็นสมาชิกของสมาคมหรือกลุ่มอุตสาหกรรม ด้านการพิมพ์แล้ว แต่เห็นว่าจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบัน การพิมพ์ขึ้น *	3.97	0.90	เห็นด้วย
4.การให้บริการของสถาบันฯ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุก ฝ่ายในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	4.27	0.70	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ *	4.33	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.19	0.54	เห็นด้วย

* เป็นคำถามเชิงลบซึ่งได้ปรับเป็นคำถามเชิงบวกแล้ว

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.19$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีทั้งสิ้น 3 ข้อ โดยเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 การจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติน่าจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของท่าน ($\bar{X}= 4.42$) ข้อที่ 5 คือ ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ($\bar{X} = 4.33$) และ ข้อที่ 4 การให้บริการของสถาบันฯ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ($\bar{X}= 4.27$) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ข้อที่ 2 การจัดตั้งสถาบันฯ ไม่เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ คุ้มกับผลตอบแทนที่จะได้รับ ($\bar{X} = 3.99$) และ ข้อที่ 3 ท่านเป็นสมาชิกของสมาคมหรือกลุ่มอุตสาหกรรมด้านการพิมพ์แล้ว แต่เห็นว่าจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติขึ้น ($\bar{X} = 3.97$)

2.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจาก สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6.ธุรกิจของท่านต้องการการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ	4.26	0.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7.บุคลากรของท่านควรได้รับการฝึกอบรมทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถาบันฯ	4.46	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.สถาบันฯ จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมด้านการบริหารสำหรับภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยเฉพาะ *	3.72	.1.04	เห็นด้วย
9.สถาบันควรส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยและออกแบบผลิตภัณฑ์ (R&D) เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4.41	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10.สถาบันควรเป็นแหล่งรวมความรู้สำหรับค้นคว้าข้อมูลด้านการพิมพ์	4.63	0.54	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11.การสร้างมาตรฐานให้กับอุตสาหกรรมการพิมพ์ด้านบุคลากรผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมโดยรวมเป็นหน้าที่ของสถาบัน *	3.77	1.02	เห็นด้วย
12.สถาบันฯ เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับภาครัฐและสถาบันหรืออุตสาหกรรมด้านการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ	3.99	0.98	เห็นด้วย
13.สถาบันฯควรมีการสำรวจและวิจัยภาวะอุตสาหกรรมอยู่เสมอเพื่อให้ทราบถึงสถานะของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศ	4.48	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14.สถาบันฯควรศึกษาและเผยแพร่เทคโนโลยีการพิมพ์ที่มีต้นทุนสูงให้แก่ผู้ประกอบการที่สนใจ	4.14	0.95	เห็นด้วย
15.การจัดทำแผนแม่บทเพื่อให้อุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางเดียวกันมีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมการพิมพ์ *	3.61	1.11	เห็นด้วย
16.สถาบันมีหน้าที่ในการหาช่องทางติดต่อร่วมทุนกับนักลงทุนต่างชาติให้กับสมาชิก *	3.34	1.11	ไม่แน่ใจ
17.สถาบันฯ ควรมีส่วนในการหาตลาดต่างประเทศให้ผู้ประกอบการ	4.00	0.94	เห็นด้วย
รวม	4.07	0.41	เห็นด้วย

* เป็นคำถามเชิงลบซึ่งได้ปรับเป็นคำถามเชิงบวกแล้ว

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ผู้ประกอบการต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.07$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีทั้งสิ้น 5 ข้อ โดยเรียงจากข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 สถาบันควรเป็นแหล่งรวมความรู้สำหรับค้นคว้าข้อมูลด้านการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.63$) ข้อที่ 13 สถาบันควรมีการสำรวจและวิจัยภาวะอุตสาหกรรมอยู่เสมอเพื่อให้ทราบถึงสถานะของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศ ($\bar{X} = 4.48$) ข้อที่ 7 บุคลากรของท่านควรได้รับการฝึกอบรมทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถาบันฯ ($\bar{X} = 4.46$) ข้อที่ 9 สถาบันควรส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยและออกแบบผลิตภัณฑ์ (R&D) เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ($\bar{X} = 4.41$) ข้อที่ 6 สนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.26$) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย มีทั้งสิ้น 6 ข้อ โดยเรียงจากข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 14 สถาบันควรศึกษาและเผยแพร่เทคโนโลยีการพิมพ์ที่มีต้นทุนสูงให้แก่ผู้ประกอบการที่สนใจ ($\bar{X} = 4.14$) ข้อที่ 17 สถาบันฯ ควรมีส่วนในการหาตลาดต่างประเทศให้ผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่ 12 สถาบันฯ เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับภาครัฐและสถาบันหรืออุตสาหกรรมด้านการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.99$) ข้อที่ 11 การสร้างมาตรฐานให้กับอุตสาหกรรมการพิมพ์ด้านบุคลากรผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมโดยรวมเป็นหน้าที่ของสถาบัน ($\bar{X} = 3.77$) ข้อที่ 8 สถาบันฯ จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมด้านการบริหารสำหรับภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยเฉพาะ ($\bar{X} = 3.72$) และข้อที่ 15 การจัดทำแผนแม่บทเพื่อให้อุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางเดียวกันมีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมการพิมพ์ ($\bar{X} = 3.61$) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 1 ข้อ คือ ข้อที่ 16 สถาบันมีหน้าที่ในการหาช่องทางติดต่อร่วมทุนกับนักลงทุนต่างชาติให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.34$)

2.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านรูปแบบการบริหารของ สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
18.รูปแบบการบริหารของสถาบันฯไม่ควรเป็นระบบ ราชการ	4.23	0.80	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19.ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณทั้งหมด	3.27	1.14	ไม่แน่ใจ
20.ผู้บริหารสถาบันฯไม่ควรเป็นตัวแทนจากภาครัฐบาล *	3.39	1.04	ไม่แน่ใจ
21.ระบบบริหารงานสถาบันฯ ควรมีความคล่องตัวแบบ เอกชน เป็นหน่วยงานอิสระ มีระดับสายงานไม่ซับซ้อน หลายชั้น	4.51	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22.ภาคเอกชนควรให้การสนับสนุนงบประมาณบาง ส่วนของสถาบันฯ	3.83	0.90	เห็นด้วย
23.ควรมีผู้แทนจากหลายองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าร่วมในการบริหารสถาบันฯ	4.25	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.91	0.41	เห็นด้วย

* เป็นคำถามเชิงลบซึ่งได้ปรับเป็นคำถามเชิงบวกแล้ว

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีทั้งสิ้น 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 21 ระบบบริหารงานสถาบันฯ ควรมีความคล่องตัวแบบเอกชน เป็นหน่วยงานอิสระ มีระดับสายงานไม่ซับซ้อนหลายชั้น ($\bar{X} = 4.51$) ข้อที่ 23 ควรมีผู้แทนจากหลายองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมในการบริหารสถาบันฯ ($\bar{X} = 4.25$) และข้อที่ 18 รูปแบบการบริหารของสถาบันฯไม่ควรเป็นระบบราชการ ($\bar{X} = 4.23$) ความคิดเห็นผู้ประกอบกรที่อยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ ข้อที่ 22 ภาคเอกชนควรให้การสนับสนุนงบประมาณบางส่วน of สถาบันฯ ($\bar{X} = 3.83$) และความคิดเห็นที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีทั้งสิ้น 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 20 ผู้บริหารสถาบันฯ ไม่ควรเป็นตัวแทนจากภาครัฐบาล ($\bar{X} = 3.39$) และข้อที่ 19 ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณทั้งหมด ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

2.5 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
24.หากมีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นแล้ว ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน	4.12	0.71	เห็นด้วย
25.ท่านยินดีสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรมาเข้าฝึกอบรมจากสถาบัน	4.28	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26.ท่านไม่ลำบากใจที่จะให้ความร่วมมือด้านการเปิดเผยข้อมูลแก่สถาบันฯ หากมีการสำรวจหรือวิจัยอุตสาหกรรมการพิมพ์ขึ้น *	3.65	1.00	เห็นด้วย
27.สมาชิกของสถาบันฯ ควรมีส่วนรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของสถาบันฯ อย่างสม่ำเสมอ	4.45	0.58	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28.ท่านจำเป็นต้องเข้าร่วมกับกิจกรรมกับสถาบันฯ แม้จะไม่ใช่ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ไปต่างประเทศ *	4.05	0.84	เห็นด้วย
รวม	4.11	0.48	เห็นด้วย

* เป็นคำถามเชิงลบซึ่งได้ปรับเป็นคำถามเชิงบวกแล้ว

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 4.11$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีทั้งสิ้น 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 27 .สมาชิกของสถาบันฯ ควรมีส่วนรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของสถาบันฯ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.45$) ข้อที่ 25 ท่านยินดีสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรมาเข้าฝึกอบรมจากสถาบัน ($\bar{X} = 4.28$) ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมีทั้งสิ้น 3 ข้อ คือ ข้อที่ 24 หากมีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นแล้ว ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสถาบันฯ ($\bar{X} = 4.12$) ข้อที่ 28 ท่านจำเป็นต้องเข้าร่วมกับกิจกรรมกับสถาบันฯ แม้จะไม่ใช่ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ไปต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.05$) และ ข้อที่ 26 ท่านไม่ลำบากใจที่จะให้ความร่วมมือด้านการเปิดเผยข้อมูลแก่สถาบันฯ หากมีการสำรวจหรือวิจัยอุตสาหกรรมการพิมพ์ขึ้น ($\bar{X} = 3.65$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยรวมและเป็นรายด้าน

3.1 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 9-14

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติด้านความต้องการ ด้านการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร และการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
อายุ	ความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการจากสถาบัน			รูปแบบบริหารของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 31 ปี	4.12	0.39	เห็นด้วย	4.16	0.28	เห็นด้วย	3.97	0.40	เห็นด้วย	4.12	0.41	เห็นด้วย	4.09	0.26	เห็นด้วย
31-40 ปี	4.32	0.49	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.18	0.41	เห็นด้วย	3.95	0.38	เห็นด้วย	4.13	0.46	เห็นด้วย	4.14	0.34	เห็นด้วย
41-50 ปี	4.24	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.03	0.41	เห็นด้วย	3.92	0.42	เห็นด้วย	4.17	0.44	เห็นด้วย	4.09	0.36	เห็นด้วย
51-60 ปี	4.03	0.59	เห็นด้วย	3.86	0.46	เห็นด้วย	3.85	0.45	เห็นด้วย	3.98	0.57	เห็นด้วย	3.93	0.41	เห็นด้วย
60 ปีขึ้นไป	3.83	0.84	เห็นด้วย	3.98	0.54	เห็นด้วย	3.64	0.39	เห็นด้วย	3.96	0.77	เห็นด้วย	3.85	0.56	เห็นด้วย

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครในทุกะดับอายุมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 10 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.373	1.343	4.742**	0.001
	ภายในกลุ่ม	347	98.296	0.283		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.065	1.016	6.271**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	56.229	0.162		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.659	0.415	2.453*	0.046
	ภายในกลุ่ม	347	58.673	0.169		
	รวม	351	60.332			
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.660	0.415	1.797	0.129
	ภายในกลุ่ม	347	80.134	0.231		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	2.295	0.574	4.451**	0.002
	ภายในกลุ่ม	347	44.728	0.129		
	รวม	351	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านรูปแบบการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลดังแสดงในตาราง 11-14)

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุ

		ต่ำกว่า 31 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
อายุ	$\bar{X}$	4.12	4.32	4.24	4.03	3.83
ต่ำกว่า 31 ปี	4.12	-	0.19	0.11	0.09	0.30
31-40 ปี	4.32	-	-	0.08	0.29	0.49*
41-50 ปี	4.24	-	-	-	0.21	0.41
51-60 ปี	4.03	-	-	-	-	0.20
60 ปีขึ้นไป	3.83	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีอายุ 31-40 ปี มีความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุ

		ต่ำกว่า 31 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
อายุ	$\bar{X}$	4.16	4.18	4.03	3.86	3.98
ต่ำกว่า 31 ปี	4.16	-	0.02	0.13	0.30**	0.18
31-40 ปี	4.18	-	-	0.14	0.32**	0.19
41-50 ปี	4.03	-	-	-	0.17	0.05
51-60 ปี	3.86	-	-	-	-	0.12
60 ปีขึ้นไป	3.98	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี และที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มี

อายุต่ำกว่า 31 ปี และ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริการของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุ

		ต่ำกว่า 31 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
อายุ	$\bar{X}$	3.97	3.95	3.92	3.85	3.64
ต่ำกว่า 31 ปี	3.97	-	0.02	0.06	0.13	0.33**
31-40 ปี	3.95	-	-	0.04	0.11	0.31**
41-50 ปี	3.92	-	-	-	0.07	0.27*
51-60 ปี	3.85	-	-	-	-	0.2
60 ปีขึ้นไป	3.64	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี และที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี และ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

		ต่ำกว่า 31 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	60 ปีขึ้นไป
อายุ	$\bar{X}$	4.09	4.14	4.09	3.93	3.85
ต่ำกว่า 31 ปี	4.09	-	0.05	0.00	0.17	0.24
31-40 ปี	4.14	-	-	0.05	0.22*	0.29
41-50 ปี	4.09	-	-	-	0.16	0.23
51-60 ปี	3.93	-	-	-	-	0.07
60 ปีขึ้นไป	3.85	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริการของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 15-20

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
การศึกษา	ความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการจากสถาบัน			รูปแบบบริหารของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่ามัธยม 3	3.53	0.56	เห็นด้วย	3.69	0.36	เห็นด้วย	3.49	0.31	เห็นด้วย	3.72	0.55	เห็นด้วย	3.61	0.20	เห็นด้วย
ม.3 / ปวช.	3.60	0.59	เห็นด้วย	3.60	0.44	เห็นด้วย	3.50	0.33	เห็นด้วย	3.66	0.46	เห็นด้วย	3.59	0.35	เห็นด้วย
ม.6 / ปวส.	3.76	0.54	เห็นด้วย	3.80	0.41	เห็นด้วย	3.64	0.37	เห็นด้วย	3.69	0.44	เห็นด้วย	3.72	0.33	เห็นด้วย
ปริญญาตรี	4.22	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.07	0.35	เห็นด้วย	3.96	0.39	เห็นด้วย	4.12	0.43	เห็นด้วย	4.09	0.30	เห็นด้วย
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4.43	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.25	0.42	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.01	0.41	เห็นด้วย	4.32	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.25	0.34	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครในทุก ระดับการศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน การพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้าน การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย และผู้ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโทมีความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโทยังม ีความคิดเห็นด้านการบริการ และการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งอีกด้วย

ตาราง 16 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	4	21.451	5.363	22.633**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	82.218	0.237		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	10.325	2.581	17.925**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	49.969	0.144		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.145	2.036	13.540**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	52.187	0.150		
	รวม	351	60.332			
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	4	14.680	3.670	18.974**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	67.115	0.193		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	12.885	3.221	32.744**	0.000
	ภายในกลุ่ม	347	34.138	0.984		
	รวม	351	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่สำเร็จการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลดังแสดงในตาราง 17-20)

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

		ต่ำกว่า ม. 3	ม. 3 / ปวช.	ม. 6 / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและ สูงกว่า
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	3.53	3.60	3.76	4.22	4.43
ต่ำกว่าม. 3	3.53	-	0.07	0.23	0.69**	0.90**
ม.3 / ปวช.	3.60	-	-	0.16	0.62**	0.83**
ม.6 / ปวส.	3.76	-	-	-	0.46**	0.67**
ปริญญาตรี	4.22	-	-	-	-	0.21**
ปริญญาโทและสูงกว่า	4.43	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาตรี และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

		ต่ำกว่า ม. 3	ม. 3 / ปวช.	ม. 6 / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและสูงกว่า
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	3.69	3.60	3.80	4.07	4.25
ต่ำกว่าม. 3	3.69	-	0.08	0.11	0.38*	0.56**
ม.3 / ปวช.	3.60	-	-	0.19	0.47**	0.65**
ม.6 / ปวส.	3.80	-	-	-	0.27**	0.46**
ปริญญาตรี	4.07	-	-	-	-	0.18**
ปริญญาโทและสูงกว่า	4.25	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

		ต่ำกว่า ม. 3	ม. 3 / ปวช.	ม. 6 / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและ สูงกว่า
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	3.49	3.50	3.64	3.96	4.01
ต่ำกว่าม. 3	3.49	-	0.01	0.15	0.48**	0.52**
ม.3 / ปวช.	3.50	-	-	0.14	0.46**	0.51**
ม.6 / ปวส.	3.64	-	-	-	0.32**	0.37**
ปริญญาตรี	3.96	-	-	-	-	0.04
ปริญญาโทและสูงกว่า	4.01	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

		ต่ำกว่า ม. 3	ม. 3 / ปวช.	ม. 6 / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและ สูงกว่า
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	3.72	3.66	3.69	4.12	4.32
ต่ำกว่าม. 3	3.72	-	0.06	0.03	0.40	0.61**
ม.3 / ปวช.	3.66	-	-	0.03	0.46**	0.66**
ม.6 / ปวส.	3.69	-	-	-	0.43**	0.63**
ปริญญาตรี	4.12	-	-	-	-	0.20**
ปริญญาโทและสูงกว่า	4.32	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ต่ำกว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา

		ต่ำกว่า ม. 3	ม. 3 / ปวช.	ม. 6 / ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโทและ สูงกว่า
ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	3.61	3.59	3.72	4.09	4.25
ต่ำกว่าม. 3	3.61	-	0.01	0.12	0.49**	0.65**
ม.3 / ปวช.	3.59	-	-	-	0.50**	0.66**
ม.6 / ปวส.	3.72	-	-	-	0.37**	0.53**
ปริญญาตรี	4.09	-	-	-	-	0.16**
ปริญญาโทและสูงกว่า	4.25	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม ต่ำกว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม ต่ำกว่าผู้ประกอบการปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 22-26

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
ตำแหน่งงาน	ความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการจากสถาบัน			รูปแบบบริหารของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผู้บริหารระดับสูง	4.25	0.56	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.08	0.41	เห็นด้วย	3.92	0.46	เห็นด้วย	4.16	0.48	เห็นด้วย	4.10	0.38	เห็นด้วย
ผู้บริหาร	4.29	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.14	0.38	เห็นด้วย	3.98	0.38	เห็นด้วย	4.21	0.40	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.15	0.31	เห็นด้วย
ผู้ปฏิบัติการ	3.99	0.54	เห็นด้วย	3.97	0.44	เห็นด้วย	3.84	0.36	เห็นด้วย	3.92	0.52	เห็นด้วย	3.93	0.36	เห็นด้วย

จากตาราง 22 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ และผู้ประกอบการที่อยู่ในระดับผู้บริหารมีความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยที่ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการระดับอื่นๆ ต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 23 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งงาน

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม		5.280	2.640	9.365**	0.000
	ภายในกลุ่ม	34	98.388	0.282		
	รวม	35	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม		1.322	0.661	3.911*	0.021
	ภายในกลุ่ม	34	58.972	0.169		
	รวม	35	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของ สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม		0.969	0.485	2.849	0.059
	ภายในกลุ่ม	34	59.363	0.170		
	รวม	35	60.332			
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม		4.821	2.411	10.930**	0.000
	ภายในกลุ่ม	34	76.973	0.221		
	รวม	35	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม		2.685	1.342	10.566**	0.000
	ภายในกลุ่ม	34	44.339	0.127		
	รวม	35	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในระดับที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการบริการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ นั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลดังแสดงในตาราง 24-27)

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามตำแหน่งงาน

		ผู้บริหารระดับสูง	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
ระดับตำแหน่ง	$\bar{X}$	4.25	4.29	3.99
ผู้บริหารระดับสูง	4.25	-	0.03	0.27**
ผู้บริหาร	4.29	-	-	0.30**
ผู้ปฏิบัติการ	3.99	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามตำแหน่งงาน

		ผู้บริหารระดับสูง	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
ระดับตำแหน่ง	$\bar{X}$	4.08	4.14	3.97
ผู้บริหารระดับสูง	4.08	-	0.06	0.11
ผู้บริหาร	4.14	-	-	0.16*
ผู้ปฏิบัติการ	3.97	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่เป็นผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามตำแหน่งงาน

		ผู้บริหารระดับสูง	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
ระดับตำแหน่ง	$\bar{X}$	4.16	4.21	3.92
ผู้บริหารระดับสูง	4.16	-	0.05	0.24**
ผู้บริหาร	4.21	-	-	0.30**
ผู้ปฏิบัติการ	3.92	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามตำแหน่งงาน

		ผู้บริหารระดับสูง	ผู้บริหาร	ผู้ปฏิบัติการ
ระดับตำแหน่ง	$\bar{X}$	4.10	4.15	3.93
ผู้บริหารระดับสูง	4.10	-	0.05	0.17**
ผู้บริหาร	4.15	-	-	0.23**
ผู้ปฏิบัติการ	3.93	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม สูงกว่าผู้ประกอบการที่เป็นระดับปฏิบัติการ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทการทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 28-33

ตาราง 28 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทการทำงาน

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
ประเภทการทำงาน	ความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการจากสถาบัน			รูปแบบบริหารของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 11 ปี	4.15	0.50	เห็นด้วย	4.11	0.35	เห็นด้วย	3.97	0.40	เห็นด้วย	4.07	0.49	เห็นด้วย	4.07	0.35	เห็นด้วย
11-20 ปี	4.29	0.54	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.12	0.43	เห็นด้วย	3.92	0.32	เห็นด้วย	4.17	0.45	เห็นด้วย	4.12	0.34	เห็นด้วย
21-30 ปี	4.23	0.56	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3.95	0.39	เห็นด้วย	3.93	0.47	เห็นด้วย	4.20	0.45	เห็นด้วย	4.08	0.36	เห็นด้วย
30 ปี ขึ้นไป	3.99	0.67	เห็นด้วย	3.93	0.55	เห็นด้วย	3.62	0.52	เห็นด้วย	3.92	0.59	เห็นด้วย	3.86	0.49	เห็นด้วย

จากตาราง 28 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครในทุกระดับประเภทการทำงานมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีส่วนของผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11-20 ปี และ 21-30 ปี ที่มีความคิดเห็นต่อด้านความต้องการในการจัดตั้งอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 29 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.524	0.841	2.895*	0.035
	ภายในกลุ่ม	348	101.145	0.291		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.149	0.716	4.288**	0.005
	ภายในกลุ่ม	348	58.144	0.167		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.078	1.026	6.235**	0.000
	ภายในกลุ่ม	348	57.255	0.165		
	รวม	351	60.332			
5. ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.195	0.732	3.198*	0.024
	ภายในกลุ่ม	348	79.600	0.229		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.580	0.527	4.033**	0.008
	ภายในกลุ่ม	348	45.443	0.131		
	รวม	351	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการ รูปแบบการบริหารสถาบันฯ และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และส่วนด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลดังแสดงในตาราง 30-34)

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านความต้องการเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

		ต่ำกว่า 11 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	4.15	4.29	4.23	3.99
ต่ำกว่า 11 ปี	4.15	-	0.14*	0.08	0.16
11-20 ปี	4.29	-	-	0.06	0.30**
21-30 ปี	4.23	-	-	-	0.24*
30 ปีขึ้นไป	3.99	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบัน แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 11-20 ปี และ 21-30 ปี มีความคิดเห็นด้านการบริการ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี และ 21-30 ปี มีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 11-20 ปี และ 30 ปีขึ้นไปตามลำดับ และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็น ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความคิดเห็นต่อความต้องการสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

		ต่ำกว่า 11 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	4.11	4.12	3.95	3.93
ต่ำกว่า 11 ปี	4.11	-	0.01	0.16**	0.18*
11-20 ปี	4.12	-	-	0.17**	0.19*
21-30 ปี	3.95	-	-	-	0.02
30 ปีขึ้นไป	3.93	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 21-30 ปี และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านการบริการที่ต้องการแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 21-30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี และ 11-20 ปี ต่างก็มีความคิดเห็นต่อการบริการที่ต้องการจากสถาบันสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 21-30 ปี และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี และระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านลักษณะการบริการนี้ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคิดเห็นต่อการบริการที่ต้องการสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

		ต่ำกว่า 11 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	3.97	3.92	3.93	3.62
ต่ำกว่า 11 ปี	3.97	-	0.05	0.03	0.35**
11-20 ปี	3.92	-	-	0.02	0.30**
21-30 ปี	3.93	-	-	-	0.32**
30 ปีขึ้นไป	3.62	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 11 ปี 11-20 ปี และ 21-30 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี 11-20 ปี และ 21-30 ปีต่างก็มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารสถาบันฯ สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

		ต่ำกว่า 11 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	4.07	4.17	4.20	3.92
ต่ำกว่า 11 ปี	4.07	-	0.10	0.13	0.15
11-20 ปี	4.17	-	-	0.03	0.25*
21-30 ปี	4.20				0.28**
30 ปีขึ้นไป	3.92	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป และผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 21-30 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระหว่าง 21-30 ปี มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป นอกจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

		ต่ำกว่า 11 ปี	11-20 ปี	21-30 ปี	30 ปีขึ้นไป
ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	4.07	4.12	4.08	3.86
ต่ำกว่า 11 ปี	4.07	-	0.05	0.00	0.21*
11-20 ปี	4.12	-	-	0.05	0.26**
21-30 ปี	4.08	-	-	-	0.21
30 ปีขึ้นไป	3.86	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป และผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11-20 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 35

ตาราง 35 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้ง ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร และด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
ลักษณะ ธุรกิจ	ความต้องการใน การจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการ จากสถาบัน			รูปแบบบริหาร ของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ออกแบบ สิ่งพิมพ์	4.20	0.36	เห็นด้วย	3.83	0.35	เห็นด้วย	3.53	0.36	เห็นด้วย	4.17	0.15	เห็นด้วย	3.93	0.06	เห็นด้วย
แยกสี- ทำแม่พิมพ์	4.10	0.52	เห็นด้วย	3.96	0.38	เห็นด้วย	3.81	0.39	เห็นด้วย	4.02	0.45	เห็นด้วย	3.98	0.32	เห็นด้วย
พิมพ์ สิ่งพิมพ์	4.28	0.43	เห็นด้วย	3.93	0.35	เห็นด้วย	4.08	0.41	เห็นด้วย	4.07	0.35	เห็นด้วย	4.09	0.28	เห็นด้วย
พิมพ์ บรรจุภัณฑ์	4.32	0.57	เห็นด้วย	4.11	0.43	เห็นด้วย	3.88	0.44	เห็นด้วย	4.16	0.54	เห็นด้วย	4.12	0.39	เห็นด้วย
ทำเล่ม	3.87	0.55	เห็นด้วย	4.07	0.34	เห็นด้วย	3.69	0.49	เห็นด้วย	3.70	0.24	เห็นด้วย	3.83	0.38	เห็นด้วย
พิมพ์สิ่งพิมพ์ และบรรจุภัณฑ์	4.05	0.67	เห็นด้วย	4.07	0.50	เห็นด้วย	3.98	0.40	เห็นด้วย	4.20	0.53	เห็นด้วย	4.07	0.45	เห็นด้วย
ออกแบบและ พิมพ์สิ่งพิมพ์	3.95	0.58	เห็นด้วย	4.04	0.44	เห็นด้วย	3.95	0.32	เห็นด้วย	4.09	0.49	เห็นด้วย	4.01	0.34	เห็นด้วย
ออกแบบ-พิมพ์ สิ่งพิมพ์และ บรรจุภัณฑ์	4.21	0.37	เห็นด้วย	4.01	0.46	เห็นด้วย	3.98	0.40	เห็นด้วย	4.17	0.51	เห็นด้วย	4.09	0.31	เห็นด้วย
ขายกระดาษ เครื่องจักร อุปกรณ์	4.22	0.50	เห็นด้วย	4.14	0.39	เห็นด้วย	3.94	0.40	เห็นด้วย	4.20	0.47	เห็นด้วย	4.12	0.35	เห็นด้วย
หลายธุรกิจ ร่วมกัน	4.19	0.57	เห็นด้วย	4.10	0.41	เห็นด้วย	3.89	0.42	เห็นด้วย	4.01	0.48	เห็นด้วย	4.05	0.40	เห็นด้วย

เนื่องจากการตอบแบบสอบถาม ด้านลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการมีความหลากหลายมาก เพราะผู้ตอบสามารถเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทำให้การจัดกลุ่มลักษณะธุรกิจมีจำนวนถึง 20 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีค่าความถี่จำนวนน้อย ประกอบกับลักษณะธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์นั้น โดยมากมีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงเฉพาะข้อมูล 9 อันดับแรกที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และจำนวนรวมของส่วนที่เหลือ รวมทั้งสิ้น 10 กลุ่ม

จากตาราง 35 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกลักษณะธุรกิจ มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีส่วนของผู้ที่พิมพ์สิ่งพิมพ์ พิมพ์บรรจุภัณฑ์ ออกแบบและพิมพ์สิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ เช่น ขายกระดาษ อุปกรณ์ เครื่องจักร ฯลฯ ที่มีความคิดเห็นต่อด้านความต้องการ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 36 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 5 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการ ด้านลักษณะการบริการ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	9	4.300	0.478	1.645	0.101
	ภายในกลุ่ม	342	99.368	0.291		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	9	1.828	0.203	1.188	0.301
	ภายในกลุ่ม	342	58.465	0.171		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	9	2.721	0.302	1.795	0.068
	ภายในกลุ่ม	342	57.611	0.168		
	รวม	351	60.332			
6. ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	9	2.898	0.322	1.396	0.188
	ภายในกลุ่ม	342	78.896	0.231		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	9	1.195	0.133	0.991	0.447
	ภายในกลุ่ม	342	45.828	0.134		
	รวม	351	47.023			

จากตาราง 36 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ประกอบธุรกิจลักษณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 37-42

ตาราง 37 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
ขนาด ธุรกิจ	ความต้องการใน การจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการ จากสถาบัน			รูปแบบบริหาร ของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ย่อม	4.07	0.57	เห็นด้วย	4.01	0.45	เห็นด้วย	3.85	0.40	เห็นด้วย	4.05	0.51	เห็นด้วย	3.99	0.39	เห็นด้วย
กลาง	4.24	0.53	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.09	0.40	เห็นด้วย	3.90	0.43	เห็นด้วย	4.14	0.47	เห็นด้วย	4.09	0.34	เห็นด้วย
ใหญ่	4.38	0.44	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.17	0.35	เห็นด้วย	4.06	0.37	เห็นด้วย	4.19	0.43	เห็นด้วย	4.20	0.31	เห็นด้วย

จากตาราง 37 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ทุกขนาดธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีส่วนของผู้ประกอบการที่มีธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีความคิดเห็นต่อด้านความต้องการในการจัดตั้งอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 38 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ภาค อุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้ง สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.070	2.535	8.973**	0.000
	ภายในกลุ่ม	349	98.598	0.283		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจาก สถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.309	0.654	3.871*	0.022
	ภายในกลุ่ม	349	58.985	0.169		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.128	1.064	6.379**	0.002
	ภายในกลุ่ม	349	58.204	0.167		
	รวม	351	60.332			
4. ด้านการมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.258	0.629	2.727	0.067
	ภายในกลุ่ม	349	80.536	0.231		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.158	1.079	8.393**	0.000
	ภายในกลุ่ม	349	44.865	0.129		
	รวม	351	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และส่วนด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ผลดังแสดงในตาราง 39-41)

ตาราง 39 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ

		ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดธุรกิจ	$\bar{X}$	4.07	4.24	4.38
ขนาดย่อม	4.07	-	0.17*	0.31**
ขนาดกลาง	4.24	-	-	0.19*
ขนาดใหญ่	4.38	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดกลาง และผู้ทำธุรกิจขนาดกลางก็มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดกลาง และขนาดใหญ่ตามลำดับ และผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ต่ำกว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่

ตาราง 40 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ

		ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดธุรกิจ	$\bar{X}$	4.01	4.09	4.17
ขนาดย่อม	4.01	-	0.08	0.16*
ขนาดกลาง	4.09	-	-	0.08
ขนาดใหญ่	4.17	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบ

การทำธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ

		ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดธุรกิจ	$\bar{X}$	3.85	3.90	4.06
ขนาดย่อม	3.85	-	0.05	0.21**
ขนาดกลาง	3.90	-	-	0.16**
ขนาดใหญ่	4.06	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ทำธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 42 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามขนาดธุรกิจ

		ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
ขนาดธุรกิจ	$\bar{X}$	3.99	4.09	4.20
ขนาดย่อม	3.99	-	0.10	0.21**
ขนาดกลาง	4.09	-	-	0.11
ขนาดใหญ่	4.20	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดย่อมมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม ต่ำกว่าผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจขนาดใหญ่ นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 43-48

ตาราง 43 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
ประเภท ธุรกิจ	ความต้องการใน การจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการ จากสถาบัน			รูปแบบบริหาร ของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เจ้าของ คนเดียว	3.88	0.61	เห็นด้วย	3.85	0.47	เห็นด้วย	3.79	0.44	เห็นด้วย	3.90	0.55	เห็นด้วย	3.85	0.55	เห็นด้วย
ห้างหุ้นส่วน	4.30	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.10	0.45	เห็นด้วย	3.88	0.41	เห็นด้วย	4.14	0.55	เห็นด้วย	4.10	0.55	เห็นด้วย
บริษัทจำกัด (ไทย)	4.21	0.51	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.11	0.38	เห็นด้วย	3.92	0.41	เห็นด้วย	4.12	0.45	เห็นด้วย	4.09	0.45	เห็นด้วย
บริษัท(ร่วมทุน ต่างชาติ)	4.29	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.13	0.39	เห็นด้วย	3.94	0.39	เห็นด้วย	4.22	0.43	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.14	0.43	เห็นด้วย
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.38	0.47	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.14	0.34	เห็นด้วย	4.14	0.45	เห็นด้วย	4.23	0.39	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.22	0.39	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ราชการ	4.28	0.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.10	0.46	เห็นด้วย	3.84	0.29	เห็นด้วย	4.21	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.11	0.49	เห็นด้วย

จากตาราง 43 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครทุกประเภทธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีส่วนของผู้ประกอบการในธุรกิจประเภทบริษัทจำกัด (มหาชน) มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และผู้ประกอบการประเภทบริษัท(ร่วมทุนต่างชาติ) บริษัทจำกัด(มหาชน) และราชการมีความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 44 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 7 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.577	1.515	5.456**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	96.092	0.278		
	รวม	351	103.669			
2. ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.292	0.658	3.997**	0.002
	ภายในกลุ่ม	346	57.001	0.165		
	รวม	351	60.293			
3. ด้านรูปแบบบริหารของสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.118	0.624	3.772**	0.002
	ภายในกลุ่ม	346	57.214	0.165		
	รวม	351	60.332			
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.771	0.754	3.345**	0.006
	ภายในกลุ่ม	346	78.023	0.226		
	รวม	351	81.795			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.751	0.750	5.998**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	43.272	0.125		
	รวม	351	47.023			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 44 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการในการจัดตั้งสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วม และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ผลดังแสดงในตาราง 45-49)

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	$\bar{X}$	เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด (ไทย)	บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	บริษัทจำกัด (มหาชน)	ราชการ
เจ้าของคนเดียว	3.88	-	0.42*	0.33**	0.40	0.50**	0.40*
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.30	-	-	0.10	0.02	0.08	0.03
บริษัทจำกัด (ไทย)	4.21	-	-	-	0.08	0.17	0.07
บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	4.29	-	-	-	-	0.09	0.01
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.38	-	-	-	-	-	0.1
ราชการ	4.28	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 45 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเภทธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการในประเภทธุรกิจที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด และราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและราชการบริษัทจำกัด (มหาชน) และประเภทเจ้าของคนเดียวยังมีความคิดเห็นในด้านเดียวกันแตกต่างจากบริษัทจำกัด (ไทย) และ บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด (ไทย) และบริษัทจำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน (จำกัด)	บริษัทจำกัด (ไทย)	บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	บริษัทจำกัด (มหาชน)	ราชการ
ประเภทธุรกิจ	$\bar{X}$	3.85	4.10	4.11	4.13	4.14	4.10
เจ้าของคนเดียว	3.85	-	0.25	0.26**	0.28	0.29*	0.25
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.10	-	-	0.01	0.03	0.04	0.00
บริษัทจำกัด (ไทย)	4.11	-	-	-	0.02	0.03	0.01
บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	4.13	-	-	-	-	0.01	0.03
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.14	-	-	-	-	-	0.04
ราชการ	4.10	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 46 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเภทธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการในประเภทธุรกิจที่เป็นบริษัทจำกัด (ไทย) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อลักษณะการบริการของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด และประเภทเจ้าของคนเดียวยังมีความคิดเห็นในด้านเดียวกันแตกต่างจาก บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 47 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัทจำกัด	บริษัท(ร่วมทุน ต่างชาติ)	บริษัทจำกัด (มหาชน)	ราชการ
ประเภทธุรกิจ	$\bar{X}$	3.79	3.88	3.92	3.94	4.14	3.84
เจ้าของคนเดียว	3.79	-	0.08	0.13	0.14	0.35**	0.05
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	3.88	-	-	0.05	0.06	0.26	0.04
บริษัทจำกัด (ไทย)	3.92	-	-	-	0.01	0.22	0.08
บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	3.94	-	-	-	-	0.20	0.10
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.14	-	-	-	-	-	0.30
ราชการ	3.84	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 47 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเภทธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการในประเภทธุรกิจที่เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัทจำกัด	บริษัท(ร่วมทุน ต่างชาติ)	บริษัทจำกัด (มหาชน)	ราชการ
ประเภทธุรกิจ	$\bar{X}$	3.90	4.14	4.12	4.22	4.23	4.21
เจ้าของคนเดียว	3.90	-	0.24	0.22	0.32	0.33*	0.24
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.14	-	-	0.03	0.08	0.09	0.07
บริษัทจำกัด (ไทย)	4.12	-	-	-	0.10	0.12	0.10
บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	4.22	-	-	-	-	0.01	0.01
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.23	-	-	-	-	-	0.02
ราชการ	4.21	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเภทธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ แตกต่างจากผู้ประกอบการในประเภทธุรกิจที่เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 49 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัทจำกัด	บริษัท(ร่วมทุน ต่างชาติ)	บริษัทจำกัด (มหาชน)	ราชการ
ประเภทธุรกิจ	$\bar{X}$	3.85	4.10	4.09	4.14	4.22	4.11
เจ้าของคนเดียว	3.85	-	0.25	0.23**	0.29	0.37**	0.25
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.10	-	-	0.02	0.04	0.12	0.00
บริษัทจำกัด (ไทย)	4.09	-	-	-	0.05	0.13	0.02
บริษัท (ร่วมทุน ต่างชาติ)	4.14	-	-	-	-	0.08	0.04
บริษัทจำกัด (มหาชน)	4.22	-	-	-	-	-	0.12
ราชการ	4.11	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 49 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเภทธุรกิจที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการในประเภทธุรกิจที่เป็นบริษัทจำกัด (ไทย) และบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมต่ำกว่าผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจำกัด (ไทย) และบริษัทจำกัด (มหาชน) นอกเหนือจากนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.8 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 50-51

ตาราง 50 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร															
การรับรู้ การจัดตั้ง	ความต้องการใน การจัดตั้งสถาบัน			การบริการที่ต้องการ จากสถาบัน			รูปแบบบริหาร ของสถาบัน			การมีส่วนร่วมของ ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เคย	4.35	0.52	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.13	0.41	เห็นด้วย	3.95	0.43	เห็นด้วย	4.20	0.47	เห็นด้วย	4.16	0.36
ไม่เคย	3.99	0.52	เห็นด้วย	3.99	0.40	เห็นด้วย	3.86	0.39	เห็นด้วย	4.00	0.48	เห็นด้วย	3.96	0.35	เห็นด้วย

จากตาราง 50 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยและไม่เคยมีการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างก็มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันฯ นี้ในด้านความต้องการในการจัดตั้ง ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีผู้ประกอบการที่เคยรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันฯ นี้ มีความคิดเห็นต่อด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 51 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 8 โดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม จำแนกตามการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันฯ

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาค อุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร	เคย		ไม่เคย		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ	4.35	0.52	3.99	0.52	6.332**	0.000
2. ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ	4.13	0.41	3.99	0.40	3.202**	0.001
3. ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ	3.95	0.43	3.86	0.39	2.010*	0.045
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ	4.20	0.47	4.00	0.48	3.942**	0.000
รวม	4.16	0.36	3.96	0.35	5.141**	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 51 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครทั้งที่เคยและไม่เคยมีการรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ต่างก็มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันฯ นี้ ในด้านความต้องการในการจัดตั้ง ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วมต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัย แบ่งการเสนอเนื้อหา ตามลำดับ ดังต่อไปนี้ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า, สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า, วิธีดำเนินการค้นคว้า, การวิเคราะห์ข้อมูล, สรุปผล, การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความต้องการของการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสำหรับภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาลักษณะการให้บริการที่สถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จะดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์
3. เพื่อศึกษารูปแบบด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนรูปแบบขององค์การและการบริหารที่เหมาะสมสำหรับสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาแนวโน้มการมีส่วนร่วมขององค์การต่างๆ ในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศที่มีต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. อายุของที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
2. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
3. ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีผลต่อ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
4. ประสบการณ์ทำงานด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
5. ลักษณะของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
6. ขนาดของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
7. ประเภทธุรกิจที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน
8. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ผู้ประกอบการ โรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,586 ราย ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม ส.ค. 2543)

กลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling) ด้วยเหตุที่ข้อมูลการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินี้ ยังไม่มีการนำเสนอต่อสาธารณะ เนื่องจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติเป็นโครงการที่ดำเนินการจัดตั้งร่วมกันระหว่าง 2 หน่วยงาน คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970 : 580-581) จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน + 10% (ค่าความคลาดเคลื่อนในการดำเนินการ เท่ากับ 32 คน) รวมขนาดกลุ่มมีจำนวนทั้งสิ้น 352 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษารั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ รูปแบบการบริหาร ของธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ และเติมข้อความในช่องว่าง ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) 2 ข้อ รวมคำถามในตอนที่ 1 ทั้งสิ้น 8 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการให้บริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารและจัดการของสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ นี้ จำนวนทั้งสิ้น 28 ข้อ การสร้างแบบสอบถามใช้ Likert's scale เป็นมาตราวัดลักษณะของข้อความที่ใช้ มีลักษณะในเชิงบวก จำนวน 18 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 27 และเชิงลบ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 5, 8, 11, 15, 16, 20, 26, 28 เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็นการให้คำตอบในลักษณะประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended questionnaire) ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ

2. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและมีความสมบูรณ์ในส่วนของการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ และนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการ

พิมพ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach, 1972 : 126) โดยใช้สูตร (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน ดังนี้คือ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เท่ากับ 0.8474 ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เท่ากับ 0.8057 ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เท่ากับ 0.8022 และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เท่ากับ 0.8211 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.8612

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร - วิโรฒ เพื่อออกหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยถึงนายกสมาคม ชมรม ประธานกลุ่มอุตสาหกรรม ด้านการพิมพ์ ทั้งหมด 8 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกในสมาคม ชมรม กลุ่มอุตสาหกรรม ด้านการพิมพ์ตามที่ผู้วิจัยได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้นำหนังสือแนะนำตัวพร้อมทั้งแบบสอบถามไปด้วยตนเองหรือผู้แทน และขอรับแบบสอบถามโดย 3 วิธี คือ 1. รวบรวมจากที่ประชุม หรือ การสัมมนาภายในวันเดียวกัน 2. ส่งคืนทางโทรสาร 3. ส่งคืนทางไปรษณีย์ รวมได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้นจำนวน 367 ฉบับ คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีการตอบอย่างสมบูรณ์ในตอนต้นที่ 1 และ 2 เป็นจำนวน 352 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows) ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยแสดงระดับของตัวแปรซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อความคิดเห็นในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม และรายด้าน โดยค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ของแต่ละตัวแปรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ของข้อมูลทั่วไปเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา และทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้นใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test) Independent samples)

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม การพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบัน และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยการรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ สรุปเป็นลักษณะความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 37.78 รองลงมา คือ อายุ 31-40 ปี ร้อยละ 27.84 ระดับการศึกษาที่สำเร็จ ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท ร้อยละ 58.83 และ 29.26 ตามลำดับ ตำแหน่งงานในปัจจุบันเป็นผู้บริหารระดับสูงหรือเจ้าของกิจการ ร้อยละ 45.17 รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้บริหาร ร้อยละ 29.26 ประสบการณ์ทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ คือ 11-20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.61 รองลงมา 21-30 ปี ร้อยละ 29.26 ตามลำดับ ลักษณะธุรกิจ เป็นการรับจ้างพิมพ์บรรจุภัณฑ์มากที่สุด คือ ร้อยละ 21.88 รองลงมาคือ ทำหลายธุรกิจด้านการพิมพ์ร่วมกัน ร้อยละ 20.17 ขนาดธุรกิจส่วนมากเป็นธุรกิจขนาดย่อม ร้อยละ 43.75 รองลงมา คือ ขนาดกลาง ร้อยละ 36.36 ประเภทธุรกิจส่วนมากเป็นบริษัทจำกัด (ไทย) คือ ร้อยละ 49.15 รองลงมาเป็นธุรกิจเจ้าของคนเดียว ร้อยละ 15.91 การรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ มีผู้ที่เคยรับรู้แล้ว ร้อยละ 56.82 และไม่เคยรับรู้ ร้อยละ 43.18

2. ด้านความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

2.1 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.07$)

2.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในข้อที่ 1 การจัดตั้งสถาบันฯ นี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของท่าน ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.42$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์อย่างมาก และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีระดับค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในข้อที่ 3 ท่านเป็นสมาชิกของสมาคมหรือกลุ่มอุตสาหกรรมด้านการพิมพ์แล้ว แต่เห็นว่าจำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ขึ้น ($\bar{X} = 3.97$) แสดงให้เห็นว่า การเป็นสมาชิกขององค์กรด้านการพิมพ์ต่างๆ อาจจะไม่เพียงพอทำให้ความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ของผู้ประกอบการลดน้อยลง

2.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ผู้ประกอบการต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อที่ 10 สถาบันควรเป็นแหล่งรวมความรู้สำหรับค้นคว้าข้อมูลด้านการพิมพ์ ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.63$) และ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ในข้อที่ 16 สถาบันมีหน้าที่ในการหาผู้ทางติดต่อร่วมทุนกับนักลงทุนต่างชาติให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.34$)

2.4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันการพิมพ์แห่งชาติโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อที่ 21 ระบบบริหารงานสถาบันฯ ควรมีความคล่องตัวแบบเอกชน เป็นหน่วยงานอิสระ มีระดับสายงานไม่ซับซ้อนหลายชั้น ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.51$) และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ในข้อที่ 20 ผู้บริหารสถาบันฯ ไม่ควรเป็นตัวแทนจากภาครัฐบาล ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.39$)

2.5 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อที่ 27 สมาชิกของสถาบันฯ ควรมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของสถาบันฯ อย่างสม่ำเสมอ ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$) และ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก แต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ในข้อที่ 26 ท่านไม่ลำบากใจที่จะให้ความร่วมมือด้านการเปิดเผยข้อมูลแก่สถาบันฯ หากมีการสำรวจหรือวิจัยอุตสาหกรรมการพิมพ์ขึ้น ($\bar{X} = 3.65$)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ (ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง)

3.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ผู้ประกอบการที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี และโดยภาพรวม ผู้ประกอบการที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่อายุ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านรูปแบบการบริหารสถาบัน ผู้ประกอบการที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี 31-40 ปี และ 41-50 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่อายุ 61 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ และส่วนด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ พบว่า ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับแตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและสูงกว่าปริญญาโท มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 3 / ปวช. และมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวส. ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ผู้ประกอบการที่

3.6 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ พบว่า ผู้ประกอบการมีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นสูงกว่าขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นสูงกว่าขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านรูปแบบการบริหารสถาบัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นสูงกว่าขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ และโดยภาพรวม ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่มีความคิดเห็นสูงกว่าขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ผู้ประกอบการประเภทเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่ำกว่า ประเภทห้างหุ้นส่วน และภาคราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเภทเจ้าของคนเดียวยังมีความคิดเห็นต่ำกว่าประเภทบริษัทจำกัด (ไทย) และบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีความคิดเห็นต่ำกว่าประเภทบริษัทจำกัด (ไทย) และบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบัน ประเภทเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่ำกว่าบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ประเภทเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่ำกว่าบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และโดยภาพรวม ประเภทเจ้าของคนเดียวมีความคิดเห็นต่ำกว่าบริษัทจำกัด (ไทย) และ บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

3.8 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ พบว่า การรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ และโดยภาพรวม ผู้ประกอบการที่เคยรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบัน มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยรับรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านรูปแบบการบริหารสถาบัน ผู้ประกอบการที่เคยรับรู้เรื่องการจัดตั้งสถาบัน มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยรับรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

4. สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

4.1 ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ได้แก่ ควรมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการโดยเน้นที่ขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างละเอียด เพื่อให้สถาบันที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ของอุตสาหกรรมการพิมพ์

4.2 ด้านลักษณะการให้บริการที่สถาบันการพิมพ์แห่งชาติควรมีเพิ่มเติม ได้แก่ ควรมีการพยากรณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยเก็บข้อมูลทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของตลาด ควรจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ความรู้ด้านการพิมพ์แก่บุคคลที่สนใจทั่วไป ควรมีบริการให้คำปรึกษาและเป็นแหล่งข้อมูลในการซื้อเครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบตลอดจนการซ่อมแซม ควรมีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระบบสากลให้กับผู้ประกอบการ ควรจัดระบบการสื่อสารทุกด้านให้สามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ฯลฯ

4.3 ด้านรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมกับสถาบัน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบันควรมาจากการรับสมัครบุคคลภายนอก ควรยุบรวมสมาคม ชมรมด้านการพิมพ์ต่างๆ แล้วมารวมกันในสถาบันเดียว ควรมีสถาบันการศึกษาเข้ามาร่วมในสถาบันมากกว่า 1 สถาบัน ต้องบริหารอย่างโปร่งใส รัฐควรลงทุนให้เฉพาะโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้นส่วนการบริหารควรเป็นของเอกชน

4.4 ด้านการมีส่วนร่วม และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับธุรกิจและอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยรวม ผู้ประกอบการต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของสถาบัน ต้องการมีโอกาสเสนอความคิดเห็นต่อสถาบัน และต้องการมีส่วนร่วมในการสรรหาว่าจ้างผู้อำนวยการสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลกระทบต่อธุรกิจและอุตสาหกรรมการพิมพ์น่าจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น หากสถาบันเน้นการสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหลัก เพราะมีจำนวนมากที่สุดในอุตสาหกรรมการพิมพ์

จากสรุปผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ มีเพียงลักษณะของธุรกิจเพียงตัวแปรเดียวเท่านั้นที่มีผลต่อความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ จำนวน 8 ข้อ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 7 ข้อ โดยพบว่ามีสมมติฐาน 1 ข้อ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยจะอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ตามสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า อายุของที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการศึกษาค้นคว้าของอาทร พิมชะนก (2540 : 86) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์พิจารณางานโครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานงบประมาณ ที่พบว่า ข้าราชการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 30-40 ปี และน้อยกว่า 30 ปี ทั้งนี้เพราะข้าราชการที่มีอายุมากผ่านประสบการณ์มามาก ทำให้มองเห็นสภาพปัญหาต่างๆ มากกว่า มีความคิดลึกซึ้ง และมีเหตุผลกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ วินัย บัวประดิษฐ์ (2532 : 43) เรื่องความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี พบว่า ข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 45-19 ปี มีความเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 35-39 ปี และข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และจากการศึกษาค้นคว้าของโสภา พิศมัย (2543 :

112) เรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ พบว่า พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่อายุน้อยกว่า 35 ปีมีความเห็นต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุมากกว่ากลุ่มอื่น เพราะพนักงานกลุ่มนี้มีความพร้อมในเรื่องของร่างกาย สติปัญญา และประสบการณ์ในการทำงาน

จากผลการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่อายุเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติแตกต่างกันนั้น เนื่องมาจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี และ 31-40 ปี นั้น โดยมากเป็นผู้สืบทอดกิจการ หรือ เป็นผู้ที่ยอมรับและได้รับการศึกษาด้านวิทยาการใหม่ๆ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจมากกว่าผู้ที่มีอายุสูงกว่า ประกอบกับปัจจุบันรูปแบบของการแข่งขันได้เปลี่ยนไปจากเดิมมาก จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งภาคอุตสาหกรรม จึงทำให้ผู้ประกอบการที่มีอายุน้อย มีความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า

2. ตามสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ประวิตร ชูศรี (2537 : 84) เรื่อง ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยได้ถูกต้องกว่ากลุ่มอื่นๆ และจากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ โสภา พิสมัย (2543 : 113) เรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ พบว่า พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะมีความคิดเห็นต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุมากกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เพราะพนักงานที่จะตัดสินใจเข้าโครงการฯ จะต้องใช้ความรู้ วิจารณ์อย่างละเอียดถี่ถ้วน พนักงานที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุมีผล ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สว่างกลม (2537 : 71) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาในระบบรัฐสภาไทย พบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาสูงมีความเห็นด้วยสูงกับการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภามากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับการศึกษาต่ำ อาจเป็นเพราะว่า คนที่มีการศึกษาสูงส่วนมากจะยอมรับสิ่งใหม่ๆ อย่างมีเหตุผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่ทำให้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติแตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบการสำเร็จการศึกษาในระดับสูงเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับในวิทยาการใหม่ๆ และมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลกในปัจจุบันซึ่งมีการแข่งขันสูง ทำให้เล็งเห็นความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติขึ้น

3. ตามสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ระดับตำแหน่งงานที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้ง

สถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของสุดา ปานบ้านแพ้ว (2542 : 87) เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางาน/โครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานประมาณ ที่พบว่า ระดับตำแหน่งมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางาน/โครงการใหม่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณระดับ 6-8 เป็นระดับที่มีวุฒิและคุณวุฒิ ตลอดจนความพร้อมและสามารถทุ่มเทพลังงาน พลังใจ เวลา ให้แก่การทำงานได้อย่างเต็มที่ จึงสามารถที่จะแสดงบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์ หรือ แสดงความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางาน/โครงการใหม่ได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง และครอบคลุมประเด็นได้มากกว่าเจ้าหน้าที่ระดับ 3-5 ซึ่งยังมีการศึกษาค้นคว้าของอาทร พิมชะนก (2540 : 89) เรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 พบว่า ข้าราชการตำแหน่งพัฒนาการอำเภอ มีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนสูงกว่าข้าราชการตำแหน่งพัฒนากร เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในภาพรวมของสำนักงานทั้งหมด เป็นผู้กำหนดนโยบาย แนวทางในเบื้องต้นให้กับข้าราชการในความรับผิดชอบ จึงทำให้มองเห็น ซึ่งต่างกับข้าราชการตำแหน่งพัฒนากร ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติและรับผิดชอบเฉพาะงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้การมองเห็น จุดเด่น จุดด้อย ปัญหาอุปสรรคในภาพรวมจึงต่ำกว่าข้าราชการตำแหน่งพัฒนาการอำเภอ

จากผลการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ระดับตำแหน่งงานเป็นตัวแปรที่ทำให้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งงานในระดับสูง ต้องเป็นผู้บริหารกิจการด้านการพิมพ์ เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการประกอบธุรกิจ จึงต้องมีการวิเคราะห์และวางแผนเพื่อรองรับกับสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับองค์กรของตนในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นโอกาสหรืออุปสรรค ทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติสูงกว่าผู้ประกอบการที่ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่า

4. จากสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพการทำงานด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของสุดา ปานบ้านแพ้ว (2542 : 87) เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางาน/โครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานประมาณ ที่พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณกลุ่มที่มีระยะเวลาการทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปนั้น เป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพที่ได้รับรู้ถึงความสำเร็จและล้มเหลวของการปฏิบัติงาน ประกอบกับเจ้าหน้าที่ในส่วนนี้จะมีตำแหน่งในระดับหัวหน้างานเป็นส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ อย่างลึกซึ้งกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 15 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ไพฑูรย์ สว่างมกล (2537 : 71) เรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาในระบบรัฐสภาไทยไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาแตกต่างกัน

จากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์แตกต่างกันมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ทั้ง

นี้อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์มาเป็นเวลานาน อาจจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำธุรกิจในรูปแบบเก่าที่สามารถแข่งขันด้วยตนเองเพียงองค์กรเดียวได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีองค์กรกลางหรือสถาบันด้านการพิมพ์ใดๆ มาให้การสนับสนุนหรือรองรับด้านเทคโนโลยีการผลิตการบริหารจัดการในรูปแบบใหม่ และอาจมองเห็นการจัดตั้งสมาคม ชมรมด้านการพิมพ์ต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยอาจเป็นสมาชิกขององค์กรเหล่านั้น ซึ่งเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการไม่ได้รับการตอบสนองที่เพียงพอต่อความต้องการจากองค์กรเหล่านั้นจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์สูงกว่าผู้ที่มีการประสบการณ์ต่ำกว่า

5. จากสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า ลักษณะของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ อรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2513) เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อำเภอพระนาง อำเภอมะนัง จังหวัดกระบี่ ที่พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่ประกอบกิจการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ลักษณะธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ เนื่องจากลักษณะกิจการหรือธุรกิจในการอุตสาหกรรมการพิมพ์นี้มีความแตกต่างกันน้อย เพราะเป็นธุรกิจที่มีความต่อเนื่องกัน ผู้ประกอบการส่วนมากมักไม่ได้ทำธุรกิจลักษณะเดียว แต่จะทำให้หลายธุรกิจร่วมกัน เช่น รับจ้างออกแบบสิ่งพิมพ์ พิมพ์สิ่งพิมพ์ และพิมพ์บรรจุภัณฑ์ร่วมด้วย หรือ บางรายจะรับแยกสี-ทำแม่พิมพ์ และรับพิมพ์สิ่งพิมพ์ด้วยเช่นกัน ผลการศึกษาที่ได้จึงไม่เกิดความแตกต่างกัน

6. จากสมมติฐานข้อที่ 6 พบว่า ขนาดของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน ส่วนด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนาภรณ์ เมืองมุงคุณ (2539 : 73) เรื่อง จิตสำนึกของผู้ประกอบการค้าในท้องถิ่นที่มีต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม บริเวณสถานตากอากาศบางแสน จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีกิจการขนาดใหญ่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมสูงกว่า ผู้ที่มีขนาดกิจการเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิจัยของ วันชัย ศิริชนะ (2531 : 81) เรื่อง การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่พบว่าขนาดของสถานประกอบการมีผลต่อความต้องการด้านการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีต่างกัน เนื่องจากสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความพร้อมด้านการเงินที่จะใช้ในการลงทุนส่วนของเครื่องจักรและเทคโนโลยีมากกว่าสถานประกอบการที่มีขนาดเล็กซึ่งจะต้องพึ่งพาศักยภาพของช่างพิมพ์เป็นส่วนใหญ่

ผลจากการศึกษาค้นคว้าข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ขนาดของธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้น เนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น เงินทุน บุคลากร เวลา ในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับสถาบันฯ และผู้บริหารของกิจการขนาดใหญ่ส่วนมากมักจะมีความเข้าใจเรื่องของความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้ถึงพร้อมในทุกด้าน ไม่ใช่เพียงด้านการพิมพ์เท่านั้น

และปัญหาสำคัญของกิจการขนาดย่อมคือ บุคลากรไม่เพียงพอ หากต้องส่งเข้าร่วมสัมมนาหรือฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ จะทำให้กิจการขาดผู้ปฏิบัติงานและส่งผลถึงรายได้ของกิจการ

7. จากสมมติฐานข้อที่ 7 พบว่า ประเภทธุรกิจที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการวิจัยของ วันชัย ศิริชนะ (2531 : 80) เรื่อง การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์ ที่พบว่า สถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ที่ดำเนินธุรกิจในรูปแบบของบริษัทจำกัด ย่อมมีความสามารถในการขยายเงินทุนในบริษัทได้ง่ายกว่าการประกอบการในลักษณะของธุรกิจแบบอื่นๆ ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการในด้านความต้องการการฝึกอบรมของผู้ประกอบการ

จากผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว กล่าวได้ว่า การที่ประเภทของธุรกิจที่ต่างกันเป็นตัวแปรที่ทำให้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจประเภทเจ้าของคนเดียวนั้น บางรายเริ่มต้นจากการเป็นช่างพิมพ์ ซึ่งมีเพียงประสบการณ์ด้านการพิมพ์เพียงอย่างเดียว ขาดความรู้และประสบการณ์เชิงบริหารจัดการ และมีเงินทุนในกิจการต่ำ ทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันฯ ค่อนข้างน้อยกว่าประเภทธุรกิจอื่นๆ เพราะอาจจะไม่มั่นใจในผลตอบแทนหรือความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งสถาบัน โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับประเภทธุรกิจบริษัทจำกัด หรือ บริษัทจำกัด (มหาชน) ที่มีปัจจัยด้านเงินทุน เทคโนโลยี และบุคลากรที่ส่วนใหญ่มีกลุ่มผู้บริหารฝ่ายต่างๆ ซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ และมีวิสัยทัศน์ที่ต่างกับแบบเจ้าของคนเดียว

8. จากสมมติฐานข้อที่ 8 พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกัน มีผลต่อ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ประวิตร ชูศรี (2537 : 86) เรื่อง ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ว่า การรับรู้ข่าวสารแตกต่างกัน ก่อให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาค้นคว้าของนฤมล พัฒนถาบุตร (2529) เรื่อง ปัจจัยที่มีต่อการสนับสนุนของหัวหน้าครัวเรือนในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การรับรู้ข่าวสารของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลขึ้น โดยหัวหน้าครัวเรือนที่ได้รับข่าวสารจะมีการยอมรับในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลมากกว่าผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการศึกษาค้นคว้าข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การที่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นตัวแปรที่ทำให้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจาก ผู้ประกอบการที่เคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ มีโอกาสทำความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจบทบาทหน้าที่ และความจำเป็นในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์

แห่งชาติ ตลอดจนอาจมีการวิเคราะห์ถึงข้อดี ข้อเสียของการจัดตั้งสถาบันมาบ้างแล้ว ทำให้มีความคิดเห็นในทุกด้านสูงกว่าผู้ที่ยังไม่เคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

9. จากคำถามปลายเปิดในตอนต้นที่ 3 ได้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ สรุปได้ดังนี้

9.1 ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ได้แก่ ควรมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการโดยเน้นที่ขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างละเอียด เพื่อให้สถาบันที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีจำนวนมากกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ของอุตสาหกรรมการพิมพ์

9.2 ด้านลักษณะการให้บริการที่สถาบันการพิมพ์แห่งชาติควรมีเพิ่มเติม ได้แก่ ควรมีการพยากรณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยเก็บข้อมูลทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของตลาด ควรจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ความรู้ด้านการพิมพ์แก่บุคคลที่สนใจทั่วไป ควรมีบริการให้คำปรึกษาและเป็นแหล่งข้อมูลในการซื้อเครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ ตลอดจนการซ่อมแซม ควรมีการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระบบสากลให้กับผู้ประกอบการ ควรจัดระบบการสื่อสารทุกด้านให้สามารถกระจายข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ฯลฯ

9.3 ด้านรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมกับสถาบัน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบันควรมาจากการรับสมัครบุคคลภายนอก ควรยุบรวมสมาคม ชมรมด้านการพิมพ์ต่างๆ แล้วมารวมกันในสถาบันเดียว ควรมีสถาบันการศึกษาเข้ามาร่วมในสถาบันมากกว่า 1 สถาบัน ต้องบริหารอย่างโปร่งใส รัฐควรลงทุนให้เฉพาะโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้นส่วนการบริหารควรเป็นของเอกชน

9.4 ด้านการมีส่วนร่วม และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับธุรกิจและอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยรวม ผู้ประกอบการต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของสถาบัน ต้องการมีโอกาสเสนอความคิดเห็นต่อสถาบัน และต้องการมีส่วนร่วมในการสรรหาว่าจ้างผู้อำนวยการสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ผลกระทบต่อธุรกิจและอุตสาหกรรมการพิมพ์น่าจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น หากสถาบันเน้นการสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหลัก เพราะมีจำนวนมากที่สุดในอุตสาหกรรมการพิมพ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงตัวแปรที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบัน ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบัน ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบัน และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบัน อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะธุรกิจ ขนาดธุรกิจ ประเภทธุรกิจ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการประเมินความต้องการของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันที่คาดว่าจะมีการจัดตั้งขึ้นในอนาคต เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบาย ภารกิจ บทบาทหน้าที่ รูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ และเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนจัดตั้งสถาบันเฉพาะทางของอุตสาหกรรมในอนาคตต่อไป ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานที่ริเริ่มการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณในการจัดตั้งที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2. จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมากต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลเรื่องการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินการจัดตั้งสถาบันให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

3. หน่วยงานที่เป็นผู้ริเริ่มโครงการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการได้มีการรับรู้เรื่องของการจัดตั้งสถาบันอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์นั้นมีอยู่ทั่วประเทศเป็นจำนวนมาก และส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและย่อมซึ่งต้องการการสนับสนุนจากสถาบันในด้านต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมบุคลากร เทคโนโลยี ฯลฯ

4. ควรมีการระดมความคิดเห็นจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยตรง ทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค โดยอาจจะจัดในรูปของงานสัมมนาหรืออภิปรายเพื่อให้ผู้ประกอบการมีโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริง เนื่องจากจุดประสงค์ในการจัดตั้งสถาบัน คือ การให้บริการต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์

5. สมาคม ชมรมต่าง ๆ ด้านการพิมพ์ และกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ควรร่วมมือกันในการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ วางนโยบาย รูปแบบการบริหารและการบริการที่ชัดเจน และเหมาะสมกับโครงสร้างของสถาบัน โดยยึดความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นหลัก ตลอดจนจัดทำแผนแม่บทของอุตสาหกรรมการพิมพ์เพื่อให้ทุกฝ่ายดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ภาคอุตสาหกรรมโดยรวม

6. สถาบันการศึกษาควรบรรจุหลักสูตรเกี่ยวกับการพิมพ์ให้มากขึ้น เพื่อผลิตบุคลากรที่มีศักยภาพด้านการพิมพ์ และการบริหารจัดการสำหรับอุตสาหกรรมการพิมพ์ให้เพียงพอต่อความต้องการผู้ประกอบการ เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการไม่สามารถอาศัยความชำนาญงานด้านการพิมพ์มาใช้ในการประกอบธุรกิจได้เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องรู้จักวิธีสร้างศักยภาพในการแข่งขันทั้งตลาดในประเทศและตลาดโลกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้น ต้องการที่จะสนับสนุน และให้บริการต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการพิมพ์ของทั้งประเทศ แต่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการทั่วประเทศ แต่อาจต้องใช้วิธีอื่นๆ ประกอบกัน เช่น การจัดงานสัมมนา การจัดอภิปราย ร่วมกับการนำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในภูมิภาคต่างๆ
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าในส่วนความคิดเห็นของผู้ประกอบการอีกครั้ง ภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติแล้ว เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงานของสถาบันว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และมีผลงานหรือเกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการพิมพ์โดยรวมอย่างไร
3. ในส่วนของผู้บริหารและพนักงานในสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้น ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นภายหลังจากการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติแล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า นโยบายหรือแผนงานที่ได้กำหนดไว้สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ และเกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานด้านใด หรือ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงในส่วนใด
4. เนื่องจากปัจจุบันสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ยังไม่ได้จัดตั้งขึ้นจริง คำถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นำมาจากข้อมูลของคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ซึ่งมาจากหน่วยงานหลัก คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ทำให้คำถามอาจจะไม่ครอบคลุมความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้ทั้งหมด จึงควรมีการปรับปรุงข้อคำถามตามแนวทางของสถาบันภายหลังจากการจัดตั้งแล้วเสร็จ
5. ควรมีหน่วยงานจากภาครัฐเข้าร่วมในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป เพื่อให้ได้แง่มุมความคิดเห็นในส่วนของภาครัฐที่จะต้องให้การสนับสนุนแก่สถาบันด้วย เพราะสถาบันที่จะจัดตั้งนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

- กฤษฎา เพิ่มทັນจิตต์. (2536). *ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเกิดเป็นเมือง*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ศรีเอทีฟ พับลิชชิ่ง.
- กลุ่มอุตสาหกรรมกรรมการพิมพ์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2544). *รายงานการประชุมประจำปีเดือน*. กรุงเทพมหานคร : สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
- กวี วงศ์พุ่ม. (2539). *การศึกษาความคิดเห็นในการจัดตั้งสถาบันพัฒนานักบริหารการธนาคาร*. วท.ม. (สังคมศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร
- จรินทร์ เทศวานิช และคณะ. (2532). *รายงานผลการวิจัยเรื่องสถานภาพและปัญหาการนำเข้าและการส่งออกสิ่งพิมพ์ของประเทศไทย*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- จเรศักดิ์ ภักดีเสนา, นาวาตรี. (2539). *การให้บริการเทคโนโลยีทางการศึกษาในสถาบันการศึกษาวิชาชีพอุตสาหกรรมในกองทัพเรือไทย*. จ.อ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาคริต คล้ายพิมพ์. (2535). *การมีส่วนร่วมของกรมการพัฒนาเด็กและผู้ปกครองเด็กในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กของหมู่บ้าน จังหวัดปราจีนบุรี*. (ศึกษาศาสตร์) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ณัฐพล ธานีรัตน์. (2538). *กระบวนการสร้างสถาบัน : ศึกษากรณีสถาบันดำรงราชานุภาพ*. ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. อัดสำเนา
- ถวิล ธาราโกชน. (2526). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ทวีลาภ ศิริสวัสดิบุตร. (2536). *ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่มีต่อสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุบนถนนวิภาวดีรังสิต*. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). *ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริสาส์น.
- ธนาภรณ์ เมืองมุงคุณ. (2539). *จิตสำนึกของผู้ประกอบการค้าในท้องถิ่นที่มีต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมบริเวณสถานตากอากาศบางแสน จังหวัดชลบุรี*. (นโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. อัดสำเนา
- นฤมล พัฒนภาพุตร. (2529). *ปัจจัยที่มีผลต่อการสนับสนุนของหัวหน้าครัวเรือนในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา
- นิพนธ์ เทพวัลย์. (2509). *สถาบันส่งเสริมอุตสาหกรรมส่วนเอกชนตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ*. ร.ม. (การปกครอง). ร.ม. (การปกครอง). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *แนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2542). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยเล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น
- บุญธรรม กิจปรีดาบุรุษย์. (2531) *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีอนันต์.

- บุญธรรม คำพ้อ . (2520) . การศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ : ศึกษาเฉพาะกรณีมูลนิธิบูรณะชนบท หมู่ที่ 10 ตำบลโพธิ์งาม อำเภอสุวรรณบุรี จังหวัดชัยนาท . ศศ.ม. (พัฒนาชุมชน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญธรรม ทองไกร. (2543). ความต้องการการนิเทศการสอนของครูสอนวิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประเสริฐ วิทยารัฐ. (2541). การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันภูมิศาสตร์แห่งชาติ. รายงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ประวิตร ชูศรี, พ.ด.ท. (2537). ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2528). รัฐประศาสนศาสตร์ : ขอบข่ายสถานภาพและพัฒนาการในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- ปราณี แหวนทองคำ. (2540). การวิเคราะห์สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสถาบันวิจัยในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ค.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายสำเนา
- ปณฐรุทธิกิจ, บริษัทจำกัด. (2532). รายงานผลการอภิปรายโต้เถียงเรื่องแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์เพื่อการส่งออก. กรุงเทพมหานคร : บริษัท.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2534). การบริหารทรัพยากรบุคคล. กรุงเทพมหานคร : พรานนกการพิมพ์.
- พรรณี ชูชัย เชนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : คอมแพคท์พริ้นท์.
- พัชรกร การ์ดน์. (2533). ความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อการย้ายที่ตั้งสถานที่ทำงานอันเนื่องมาจากผลกระทบการอนุรักษ์พื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์ . วท.ม. (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- เพลินพิศ ธันวารชร. (2533). การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งสถาบันประกันสินเชื่อเพื่อการส่งออกในประเทศไทย. วท.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สว่างกมล. (2537). ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีต่อการจัดตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาในระบบรัฐสภาไทย. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แฟรงค์ จี นิคอลส์. (2504). รายงานสหประชาชาติ 1961. กรุงเทพมหานคร : กรมองค์การระหว่างประเทศ.
- ภรณ์ กীরติบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2536). เอกสารการสอนชุดวิชา สังคมไทย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2536). เอกสารการสอนรายวิชา การบริหารธุรกิจการพิมพ์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : ไทยอนุเคราะห์ไทย.

- รัชนี้ โพธิ์อ่อน. (2532). *ความต้องการข้อเสนอแนะของครูประถมศึกษาในเขตเมืองและชนบทจังหวัดอุดรธานี*. อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายสำเนา
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์.
- เรืองเวทย์ แสงรัตน. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราเพิ่มประชากรของประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร
- วันชัย ศิริชนะ และจรินทร์ เทศวานิช. (2531). *การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- วัลลภ สวัสดิวัลลภ. ผศ. (2527). *หนังสือและการพิมพ์*. กรุงเทพมหานคร : ภาคพัฒนาดำรงและเอกสารวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- วิจิตร อาวะกุล. (2537). *การฝึกอบรม*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย พยัคฆโส. (2538). *ที่ระลึกงานพระราชทานเพลิงศพนายผ่อง พยัคฆโส บ.ม.* กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วินัย บัวประดิษฐ์ . (2532) . *ความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี* . ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2542). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร : ไดมอนด์ อิน บิสสิเนส เวิลด์.
- สงวน เลิศโชคชัย . (2544) . *ความคิดเห็นของพนักงานสายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ที่มีต่อนโยบายทรัพยากรมนุษย์* . ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายสำเนา
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย. (2507). *ประวัติการจัดตั้งและกิจกรรม 2 ธันวาคม 2507*. พระนคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2530). *การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2544). *ภาวะการค้าการส่งออกสินค้า*. กรุงเทพมหานคร : สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
- สมโภชน์ นนทชัย, พ.อ. (2542). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่หน่วยบัญชาการทหารพัฒนาและเจ้าหน้าที่กรมอาชีวศึกษาต่อโครงการพัฒนาเยาวชนเพื่อความมั่นคง*. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สรณะ อรุณรัตน์. (2534). *การรับรู้ข่าวสารและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง : ศึกษากรณีการเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานคร 7 มกราคม พ.ศ. 2533*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. จัดสำเนา
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2541). *แนวทางการจัดตั้งสถาบันยานยนต์*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สิทธิโชค เล็งไพบูลย์. (2532). *ทรรศนะของประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและเลขานุการคณะกรรมการสภาตำบลต่อบทบาทหน้าที่ของศูนย์พัฒนาตำบลเพื่อการพัฒนาสังคมในระดับตำบล หมู่บ้าน*. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุจิตรา บุญรัตนพันธ์. (2535). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุชาติ ดิขวงศ์. (2537). *ทัศนคติของประชาชนต่อการให้บริการในหน้าที่ของฝ่ายปกครอง : ศึกษาเฉพาะกรณี
อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์*. เชียงใหม่ . ร.ม. (บริหารรัฐกิจ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- สุดา ปานบ้านแพ้ว. (2542). *ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณา
/ โครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานประมาณ*. ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาติพิทย์ เกียรติวานิช. (2534). *รูปแบบระบบการบริหารงานที่ควรจะเป็นของห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล . การบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สุชาติพิทย์ ธรรมชีวีวงศ์. (2542) . *ความต้องการสารสนเทศภายนอกองค์การและการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้
บริหารระดับกลาง : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมการสื่อสารและอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพมหานคร
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สุนิสา ทนุผล. (2530) *แนวความคิดช่วยเหลือตนเองของผู้นำท้องถิ่นหลังจากดำเนินงานโครงการผู้นำท้องถิ่น*.
เชียงใหม่ : ฝ่ายฝึกอบรม สำนักวิจัยและส่งเสริมการเกษตร , สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- สุพิดา งามสันติกุล. (2534). *รูปแบบระบบการบริหารงานที่ควรจะเป็นของห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สุมาลี จันทรยุคล, น.อ. หญิง. (2541). *การบริหารงานบุคคลของสถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง กอง
บัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ . ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แสงว รัตนมงคลมาศ. (2528). *การสรรหา การคงอยู่ และการลาออกจากอาชีพข้าราชการอาจารย์
มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โสภา พิสมัย. (2543). *ความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออก
ก่อนเกษียณอายุ*. ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- หรรษา จันทรเจริญ. (2523). *การวิเคราะห์การทดแทนระหว่างทุนและแรงงานของอุตสาหกรรมวิศวกรรมขนาด
กลางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. วท.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อรรถพล อูสายพันธ์. (2533). *การจัดองค์กรของสหกรณ์ผู้ใช้น้ำมันในเขตจัดรูปที่ดินชั้นสูตร จังหวัดสิงห์บุรี*.
ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัศพร สุทธิบุญชร. (2535). *ความต้องการและการใช้สารสนเทศของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทางด้านเทคนิค
บริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด*. ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาทร พิมชะนก. (2540). *ความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาความ
ยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 .*
ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง. (2522). *รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการของพนักงานรัฐวิสาหกิจสตรี
ประกอบการศึกษาเรื่องข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อรุณศรี นาคะวิสุทธิ. (2513). *ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อำเภอพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่*. สค.ม. (สิ่งแวดลอม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อุทัย เลาหวิเชียร. (2531). *การบริหารมหาวิทยาลัยในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เอกราช ผลผลา. (2538). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและกองทุนเงินกู้โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- Anastasi, Anne. (1965). *Individual differences*. N.J. : John Wiley & Sons Inc.
- Cronbach, Lee Joseph. *Essentials of Psycological Testing 3rd ed.* (1970). New York : Harper and Row,
- Davies, J.R. (1977). *Managerial Economies*. London : Macdonald
- Drucker, Peter F. (1974). *Management : anobridge and revised version of Management*. Tokyo : Tuttle
- Gross, Llewellyn. (1967). *Sociological Theory : Inquiries and paradigms*. New York : Harper & Row
- Harold Koontz. (1993). *Management : a global perspective*. New York : Mc Graw-Hill
- Hoult, Thomas Ford. (1969). *Dictionary of Modern Sociology*. Totowa, N.J. : Littlefield
- Keegan, Warren J. (1974). *Multinational scanning : A study of the information sources utilized by headquarters executive in multinational companies* : Administrative science quarterly 19, 3 (September 1974)
- Miller, Jerry P. (1994). *The relationship between organization culture and environmental scanning : A case study* : Library trend 43, 2 (Fall 1994)
- Minzberg, Henry. (1976). *The structure of unstructured decision process*. Administrative science quarterly June 1976
- Minzberg, Henry. (1983). *Power in and around organization*. Eaglewood cliffs. N.J. : Prentice Hall Inc.
- Rogers, M. Everett (1963). *Diffusion of innovation*. New York : The Free Press.
- Rogers, M. Everett and F. Floyd Shoemaker. (1971). *Communication of innovation : A cross cultural approach* (2nd ed.). New York : The Free Press
- Siffin, William J. (1976). *The Thai Bureaucracy : Institution change and development*. Honolulu, Hawaii : East-West center press
- Simon, Herbert A. (1957) . *Administrative Behavior*. New York : Macmillan
- Weber, Max. (1966) . *The theory of social and economics organization*. New York : Free Press
- Webster. (1967). *Webster's New World Dictionary*. New York : Compact School the World Publishing Company
- Yamane, Taro. (1976). *Statistics : An Introductory analysis*. 2 nd ed., New York : Harper

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

คำชี้แจงเบื้องต้น

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ ด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ และโดยภาพรวม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการเตรียมการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติให้เป็นรูปธรรมในเบื้องต้น จึงใคร่ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปอย่างถูกต้อง และข้อมูลที่จะนำเสนอเพื่อเตรียมการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาตินั้นจะได้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติที่จะจัดตั้งขึ้น ใน 4 ด้าน คือ ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ ด้านลักษณะการบริการที่ผู้ประกอบการต้องการจากสถาบันฯ ด้านรูปแบบการบริหารสถาบันฯ ที่ควรจะเป็น ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่จะมีต่อสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ มิฉะนั้นแบบสอบถามจะไม่สมบูรณ์

แบบสอบถามตอนที่ 1

สำหรับผู้วิจัย

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้ง
สถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ

a
(0-999)

กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง

1 อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 31 ปี ☐ 3. 41-50 ปี ☐ 5. 60 ปีขึ้นไป ☐ b
☐ 2. 31-40 ปี ☐ 4. 51-60 ปี

2 สำเร็จการศึกษาระดับ ☐ c

☐ 1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 ☐ 4. ปวส.
☐ 2. ปวช. ☐ 5.ปริญญาตรี
☐ 3. มัธยมศึกษาปีที่ 6 ☐ 6.ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท

3 ตำแหน่งงานในปัจจุบัน d

4 ประสบการณ์ในการทำงานในภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์..... ปี e

5 ลักษณะของธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) f

- ☐ 1. รับจ้างออกแบบสิ่งพิมพ์ทั่วไป เช่น บัตรอวยพร หนังสือ ปฏิทิน ฉลาก สิ่งสิ่งพิมพ์ ฯลฯ
- ☐ 2. แยกสี-ทำแม่พิมพ์
- ☐ 3. รับจ้างพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป เช่น บัตรอวยพร หนังสือ ปฏิทิน ฉลาก สิ่งสิ่งพิมพ์ ฯลฯ
- ☐ 4. รับจ้างพิมพ์บรรจุภัณฑ์
- ☐ 5. รับจ้างทำเล่ม
- ☐ 6. อื่นๆ โปรด ระบุ

6 ขนาดของธุรกิจ ☐☐ g, h

จำนวนคนงาน ☐ ต่ำกว่า 50 คน ☐ 51-200 คน ☐ 200 คนขึ้นไป
ทรัพย์สินถาวร (รวมที่ดิน) ☐ ไม่เกิน 50 ล้านบาท
☐ ตั้งแต่ 50 ถึง 200 ล้านบาท
☐ ตั้งแต่ 200 ล้านบาทขึ้นไป

7 ประเภทธุรกิจ ☐ i

☐ ภาคเอกชน ☐ เจ้าของคนเดียว ☐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
☐ บริษัทจำกัด (ไทย) ☐ บริษัทจำกัด (ร่วมทุนต่างชาติ)
☐ บริษัทมหาชนจำกัด
☐ ภาครัฐราชการ โปรดระบุหน่วยงาน

8 ท่านเคยรับทราบเรื่องการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติมาก่อนหรือไม่ ☐ j

☐ เคย ☐ ไม่เคย

กรุณาเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุด

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ความคิดเห็นด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันฯ การจัดตั้งสถาบันฯ นั้นน่าจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของท่าน					
2	การจัดตั้งสถาบันฯ เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณโดยไม่คุ้มกับผล ตอบแทนที่จะได้รับ					
3	ท่านเป็นสมาชิกของสมาคมหรือกลุ่มอุตสาหกรรมด้านการพิมพ์ จึงไม่จำเป็นต้องจัดตั้งสถาบันการพิมพ์ขึ้นอีก					
4	การให้บริการของสถาบันฯ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายในภาค อุตสาหกรรมการพิมพ์					
5	ท่านไม่ต้องการให้มีการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ					
6	ความคิดเห็นด้านลักษณะการบริการที่ต้องการจากสถาบันฯ ธุรกิจของท่านต้องการการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ					
7	บุคลากรในองค์กรธุรกิจของท่านควรได้รับการฝึกอบรมทาง เทคโนโลยีที่ทันสมัยจากสถาบันฯ					
8	สถาบันฯ ไม่จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมด้านการบริหารสำหรับภาค อุตสาหกรรมการพิมพ์โดยเฉพาะ					
9	สถาบันฯ ควรส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยและ ออกแบบผลิตภัณฑ์ (R&D) เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า					
10	สถาบันฯ ควรเป็นแหล่งรวมความรู้สำหรับค้นคว้าข้อมูลด้านการพิมพ์					
11	การสร้างมาตรฐานให้กับอุตสาหกรรมการพิมพ์ด้านบุคลากร ผลิตภัณฑ์ และอุตสาหกรรมโดยรวมไม่ใช่หน้าที่ของสถาบันฯ					
12	สถาบันฯ เป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับภาครัฐและสถาบัน หรืออุตสาหกรรมด้านการพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ					
13	สถาบันฯ ควรมีการสำรวจและวิจัยภาวะอุตสาหกรรมอยู่เสมอ เพื่อ ให้ทราบถึงสถานะของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศ					
14	สถาบันฯ ควรศึกษาและเผยแพร่เทคโนโลยีการพิมพ์ที่มีต้นทุนสูง ให้แก่ผู้ประกอบการที่สนใจ					
15	การจัดทำแผนแม่บทเพื่อให้อุตสาหกรรมเป็นไปในทิศทางเดียว กัน ไม่มีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมการพิมพ์					
16	สถาบันฯ ไม่มีหน้าที่ในการหาช่องทางติดต่อร่วมทุนกับนักลงทุนต่างชาติ ให้กับสมาชิก					
17	สถาบันฯ ควรมีส่วนในการหาตลาดต่างประเทศให้ผู้ประกอบการ					

- ☐ k
- ☐ l
- ☐ m
- ☐ n
- ☐ o
- ☐ p
- ☐ q
- ☐ r
- ☐ s
- ☐ t
- ☐ u
- ☐ v
- ☐ w
- ☐ x
- ☐ y
- ☐ z
- ☐ aa

	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	ความคิดเห็นด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันฯ					
18	รูปแบบการบริหารของสถาบันฯ ไม่ควรเป็นระบบราชการ					
19	ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณทั้งหมด					
20	ผู้บริหารสถาบันฯ ควรเป็นตัวแทนจากภาครัฐบาล					
21	ระบบบริหารงานสถาบันฯ ควรมีความคล่องตัวแบบเอกชนที่เป็น หน่วยงานอิสระ ที่มีระดับสายงานไม่ซับซ้อนหลายชั้น					
22	ภาคเอกชนควรให้การสนับสนุนงบประมาณบางส่วน ofสถาบันฯ					
23	ควรมีผู้แทนจากหลายองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมในการ บริหารสถาบันฯ					
	ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันฯ					
24	หากมีการจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นแล้ว ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมเป็น สมาชิกของสถาบัน					
25	ท่านยินดีสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรมาเข้าฝึกอบรมจากสถาบัน					
26	ท่านลำบากใจที่จะให้ความร่วมมือด้านการเปิดเผยข้อมูลแก่ สถาบันฯ หากมีการสำรวจหรือวิจัยอุตสาหกรรมการพิมพ์ขึ้น					
27	สมาชิกของสถาบันฯ ควรมีส่วนรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของ สถาบันฯ อย่างสม่ำเสมอ					
28	ท่านไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกับกิจกรรมกับสถาบันฯ ถ้าไม่เป็นผู้ ส่งออกผลิตภัณฑ์ไปต่างประเทศ					

☐ ab

☐ ac

☐ ad

☐ ae

☐ af

☐ ag

☐ ah

☐ ai

☐ aj

☐ ak

☐ al

แบบสอบถาม ตอนที่ 3

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือข้อเสนอแนะที่ท่านมีเกี่ยวกับความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ
-
-
-
-
2. ลักษณะการให้บริการที่สถาบันการพิมพ์แห่งชาติควรมีเพื่อสมาชิกของสถาบันฯ (เพิ่มเติมจากความเห็นในแบบสอบถามตอนที่ 2)
-
-
-
-
-
3. รูปแบบการบริหารและจัดการที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการบริหารสถาบันฯ (เพิ่มเติมจากแบบสอบถามตอนที่ 2)
-
-
-
-
-
4. ท่านต้องการมีส่วนร่วมในสถาบันการพิมพ์แห่งชาติด้านใดบ้าง และคิดว่าการจัดตั้งสถาบันนี้จะก่อให้เกิดผลกระทบด้านใดกับธุรกิจของท่านและภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์โดยรวม
-
-
-

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

**ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ**

ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับ

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N o f Item = 28

Alpha = .8612

ค่าความเชื่อมั่นด้านที่ 1 ด้านความต้องการในการจัดตั้งสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N o f Item = 5

Alpha = .8474

ค่าความเชื่อมั่นด้านที่ 2 ด้านการบริการที่ต้องการจากสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

RLIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N o f Item = 12

Alpha = .8057

ค่าความเชื่อมั่นด้านที่ 3 ด้านรูปแบบการบริหารของสถาบันการพิมพ์แห่งชาติ

RLIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N o f Item = 28

Alpha = .8022

ค่าความเชื่อมั่นด้านที่ 4 ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการต่อสถาบันการพิมพ์ฯ

RLIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N o f Item = 28

Alpha = .8211

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

1. นายรังษี เหลืองวารินกุล	ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ประธานสหพันธ์การพิมพ์ไทย
2. รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา	ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ทม 1012/ 0๕๕0

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการพิมพ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัตร์ สิทธิการ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัตร์ สิทธิการ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 0662

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

25 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานชมรมการจัดพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพันธุ์ สิทธิกาช นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพันธุ์ สิทธิกาช ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 0663

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมการพิมพ์ไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัตร์ สิริทิศา นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัตร์ สิริทิศา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 0664

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒5 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมการบรรจุภัณฑ์ไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัตร์ สิริทิการ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัตร์ สิริทิการ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐6๕5

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒5 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัตร์ ลิทธิภพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัตร์ ลิทธิภพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 0๖๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑5 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมแยกสีแม่พิมพ์เพื่ออุตสาหกรรมกราฟิกไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัญญ์ สิทธิเกษ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมกราฟิก ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมกราฟิก จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมกราฟิก ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัญญ์ สิทธิเกษ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 0167

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒5 มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมส่งเสริมวิชาการพิมพ์ไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพัญญ์ สิริทิกษ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพัญญ์ สิริทิกษ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐๖๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมการพิมพ์สกรีนไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวปาริพันธุ์ สิทธิกาช นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ” โดยมีอาจารย์อภิรัฐ ตั้งกระง่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวปาริพันธุ์ สิทธิกาช ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวปาริพันธุ์ สิทธิการ
วันเดือนปีเกิด	8 ธันวาคม พุทธศักราช 2513
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 200/328 หมู่ 6 หมู่บ้านเมืองทอง 2/1 ถนนพัฒนาการ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท สตาร์ปรีนท์ จำกัด (มหาชน) 144-144/1 หมู่ 17 ถนนบางนา-ตราด ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง สมุทรปราการ 10540
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2545	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร